

ÖLÜMSÜZLÜĞÜN VE YENİ MEZLİĞİN İLANIDIR

Ekmek ve
Adalet

www.ekmekveadalet.net info@ekmekveadalet.net

Ekmek ve

Adalet

Haftalık Dergi / Sayı: 101 / Tarih: 7 Mart 2004 / FİYAT (KDV Dahil) 750 000
www.ekmekveadalet.net | Mail: info@ekmekveadalet.net

F Tiplerinde
107 Ölüm
108 Oldu

AKP'LİLER; DAHA NE KADAR GİZLEYECEKSİNİZ?

TECRİTE KARŞI MÜCADELE'ye Çağırıyoruz!

Düne kadar ne demiş, ne yapmış olursanız olun;

- 107 ölümü görmemiş, duymamış
- veya görmezden ve duymazdan gelmiş ,
- sorumsuz veya korkakça davranmış ,
- "Gündemimiz değil!" teorileri yapmış,
- "eylem biçimleri" bahanesine sarılmış da olsanız;

108. ölüm gerçeğinin çağrısını duyun şimdi.

Yanlışın neresinden dönerseniz, zulme karşı haklar ve özgürlükler mücadelesi için kârdır!

Dünün eksiklikleri, yanlışları, yarı doğruyu yapmanızın önünde engel değildir. Olmasın.

Dünkü yanlışlarınızı, eksikliğinizi kendinize ayak bağı yapmayın!

Emperyalizm ve oligarşinin nasıl bir Türkiye istediği kimse için "sır" olmasa gerek artık.

Hayatın her alanına yaydıkları, tüm kesimlere karşı uyguladıkları tecrit politikasıyla, halkı bölüp parçalamak, her parçayı örgütsüzleştirip, sindirip teslim almak istiyorlar.

19 Aralık'ta başlattıkları saldırıda "kesin sonuca" ulaşmak istiyorlar.

AKP iktidarı, tam bir işbirlikçilik politikasıyla, Türkiye'yi emperyalist tekeller adına "her türlü muhalefetten temizleme" görevini üstlenmiş, bu görev doğrultusunda hak ve özgürlüklerimizi ve örgütlülüklerimizi iyice budayacak yasalar çıkarmakta, meydanlarda terör estirip işkencehaneleri çalıştırmakta, cezalar yağdırıp F tipleri-ne atmaktadır.

Tecrit ve F tipleri kilit noktasıdır bu saldırının.

Çünkü, her zaman söylediğimiz ve her seferinde açıkça da görülüp kanıtlandığı gibi, halkı sindirmenin, susturmanın ön koşulu, devrimci-

leri susturmak ve tasfiye etmektir.

Bunu başaramadıkları sürece, emperyalistler ve oligarşi amacına ulaşmış olmayacaktır.

Tecrit saldırısını ve tecrite karşı 3,5 yıldır büyük bir kararlılık, cüret ve fedakarlıkla sürdürülen direnişi, mücadelenin bugünkü en önemli mevzilerinden biri yapan işte budur.

AKP iktidarı bundan dolayı "Her şeyi konuşabilirsiniz, her şeye karşı çıkabilirsiniz ama F tiplerini konuşmak yasak!" politikası uyguluyor.

Ve işte devrimci tutsaklar, halkın teslim alınmasına, ülkemizin tekellerin çiftliği haline çevrilmesine izin vermemek için ölümü göze alarak direniyorlar.

TAYAD'lı tutsak yakınları, işte bunun için 3,5 yıldır sayısız saldırıya göğüs gererek tecrite karşı mücadeleyi sürdürüyor.

Muharrem, bir direniş çağrısıdır.

107 kez dile getirilen bir çağrının 108. kez tekrarıdır.

Bıkmayacağız çağrılardan.

Biçim tartışmasının anlamsızlığı ve gereksizliği ortadadır. Biz herkesi, aynı ayn kulvarlardan da olsa, farklı biçimlerde de olsa, tecrite karşı mücadele etmekte birleşmeye çağırıyoruz. Sansürü parçalayıp tecriti kaldırma hedefine birlikte yürümeye çağırıyoruz.

Devrimci, ilerici siyasi hareketler, partiler, sendikalar, odalar, dernekler, tüm demokratik kitle örgütleri ve zulme karşı olan tüm kişiler,

108. çağrı artık herkes için "bir şey yapıp yapmamaya" karar verme çağrısı değildir. Bu çağrı, herkesi, bu katliamın sorumluluğuna ortak olup olmamaya karar veriyor.

Çünkü artık kimsenin kaçabileceği, sığınabileceği bir yer yok; susan, katliama ortaktır.

Muharrem KARADEMİR

2000-2004 Ölüm Orucu Şehidi

**ÇAĞIRI
DUYURU**

**Ülkemizde kadınları
diri diri yakıyor!**

**8 Mart "Dünya
Emekçi Kadınlar
Günü"nde alanlarda olalım!**

**10-11 Mart - Sağlık
emekçileri AKP'nin sağlık
politikasına karşı iş bırakıyor**

**13
Mart'ta
YÖK'e ve Soruşturma
terörüne karşı
Gençlik
Kızılay'da
Onları yalnız bırakmayalım!**

**Gazi Katliamını Protestoya
Çağrı**

**7 Mart - Cemevinde Aşura
9 Mart - Gazi'de Sokak Konseri
12 Mart - Anma**

**16 Mart 1978 Katliamını
Unutmadık!
Beyazıt'ta katilleri bir kez
daha lanetlemeye çağırıyoruz!
Gençlik Dernekleri
Federasyonu Girişimi**

- 3... *Direnme Hakkını
Savunmanın Zorluğu
ve Zorunluluğu*
- 5... *Hepimiz Muharremiz*
- 6... *Ölüm Orucu Direnişçisi
Muharrem Karademir
Şehit Düştü*
- 8... *Muharrem Karademir
Kızılbayrak Denizinin
Ortasında...*
- 11... *Hapishanelerde
108 İnsan Öldü,
Duydunuz mu?...*
- 14... *Powell'lerin
Demokratlık Şovu...*
- 16... *Erdoğan Kaldi Dedi ki...*
- 18... *8 Mart'ta Kadın-Erkek
Omuz Omuz Alanlara!*
- 20... *Erdoğan: "Din
İstismarcılığı Yaptık"*
- 24... *İslamcılar 'Dönekliği'
Değil, Pragmatizmlerini
Tartışmalı*
- 26... *Tecrit ve Sansür Sürdüğü*
- 29... *IMF Programını
Uygulamak Halka
Düşmanlıktır*
- 31... *'Büyük Ortadoğu
Projesi'nin Önünde Engel,
Halklar Var!*
- 33... *Her Yer Kerbela,
Her Gün Aşure...*
- 34... *Irak'ta Şiiler'e Saldırı*
- 35... *Gazi... Katliama öfke...*
- 37... *Gençlik 13 Mart'ta
Kızılay'da*
- 40... *Kristal-İş, Şişecam
Grev Yasağı için AB'ye
Başvurdu...*
- 43... *Direniş ve direnişten
kopan sol*
- 44... *O'nun Gözünü Toprak da
Doğurmaz!*
- 45... *"İhsan İçeride Oldukça
Tüm Aydın ve Sanatçılar
İçeridedirler"*
- 46... *Sansür Emri Veren Ecevit
de Sansürden Yakındı!*
- 47... *Basından...*
- 48... *Haiti'de Amerikan
Darbesi*
- 49... *Köyün Delisi*
- 50... *Kahramanlar Ölmez*

Direnme hakkını savunmanın zorluğu ve zorunluluğu

Kimse kendi kendine ölmüyor. Kimse sebepsiz-nedensiz ölmüyor. Bu ölümler bir "intihar" da değildir. Dolayısıyla bir "öldüren" var. Öldüren tecrittir. Katiller tecriti uygulayanlardır. **Tecrit öldürüyor. Çıplak gerçek bu.** Çıplak gerçek 108 rakamı. 108 ölüm gerçeği karşısında, ne Adalet Bakanı Cemil Çiçek'in demagojik açıklamaları, ne AB'nin F tiplerini aklayan raporlarının hiçbir kıymeti yoktur. F tiplerine ilişkin kim ne demiş ve halen ne diyor olursa olsun, hepsinin karşısında 108 ölüm gerçeği vardır. Bu gerçekle çelişen tüm görüşler, savlar, safsatadır.

3,5 yıldır direnme hakkını korumak için direniyoruz. Direnme hakkından vazgeçmek, bağımsızlıktan, demokrasiden, sosyalizm hedefinden, en alt düzeyde ekonomik-demokratik mücadeleden vazgeçmektir. Direnme hakkını korumanın mücadelesini vermeyenler, bunun ötesindeki bir hedefe, ideale sahip olup onun mücadelesini vermezler. Direnme hakkını yok etmek, örgütlülüğü, mücadeleyi yok etmektir. Böyle olduğu için, direnişimizi kırmak amacıyla tüm yöntemleri kullandılar; katliam, soruşturmalar, cezalar, tutuklamalar, bu iradeyi kıramadı... Birçok kesim, direniş karşısında, direnişi yok saymakta, gündem dışına itmekte merkezileşti; kuşatmayla da kırılamadı direniş... Ortaya 3,5 yıllık büyük bir destan ve ondan daha büyük dersler çıktı. 3,5 yılın kime ne öğrettiğini herkesin hayatın içindeki pratiğini izleyip göreceğiz.

Muharrem Karademir, ölüm orucundaki bir tutsaktı, açlığın koynunda sürdürüyordu ölüm yürüyüşünü, ancak bilindiği gibi, **bedenini tutuşturarak** şehit düştü. Herkes düşünmeli, **neden?** Zaten ölüm orucundaki bir tutsağı bedenini tutuşturmaya yönelten nedir? Bu sorunun cevabında, herkes ülkemizdeki haklar ve özgürlükler mücadelesinin gerçeğiyle karşılaşacaktır. Açlık grevleri, ölüm oruçları, dünya halklarının direniş gelenekleri içinde "pasif" direniş biçimleri olarak tanımlanır. Silahlı mücadeleye, şiddete karşı çıkanlar, bilindiği gibi sık sık "Gandi tipi direniş" örneği verirler. Hayır! Amerikan imparatorluğunun dünyasında ve Amerikancı iktidarların Türkiye'sinde bu da ancak büyük bedeller, çatışmalar göze alınırsa gerçekleştirilebilir.

Muharrem Karademir, 130. güne kadar sürdürdüğü ölüm orucunu işte bu koşullarda, direnme hakkının –fiziki,psikolojik işkenceden tecrite, zorla müdahaleye kadar– her türlü zorbalıkla yok edilmeye çalışıldığı koşullarda bedenini tutuşturmaya dönüştürdü. Direnme hakkının yok edilemeyeceğini tutuşturduğu bedeniyle ilan etti. Eğer kararlı değilseniz, eğer büyük bedeller ödemeyi göze alamıyorsanız, bu ülkede hiçbir direniş örgütleyemezsiniz. Grevleri yasaklanan, meydanlardaki gösterileri kaale alınmayan emekçilerin içine düşürüldüğü çaresizlik bunun sonucudur. Greve çıkarsın, ertesi gün yasaklanır ve yerinde oturur kalırsın. Meydana çıkar bağırır çağırırsın, ama taleplerinin duymazlıktan gelinmesi karşısında atacak ikinci adımın yoksa, o ikinci adıma cüret etmiyorsan, o ikinci adımın bedellerini göze alamıyorsan, yaptığın miting boşunadır. O miting o noktadan itibaren direnme hakkını kullanmak da değildir. Oligarşinin "iyi siz orada baği-

rıp çağırın, biz bildiğimizi yaparız” politikasına yani demokrasıcılık oyununa ortak olmaktadır. Ama eğer bu bedelleri göze alarak direnmeye karar vermişseniz, direnişin biçimleri sınırsızdır. Artık sizin direnme hakkını kullanmanızın önünde hiçbir güç duramaz. Direnme hakkının yok edilmeye çalışıldığı yerde, direnenler tüm yaratıcılıklarıyla, fedakarlığın ve kararlılığın sınırsızlığında düşmanı altetmenin yolunu bulurlar. 3,5 yıllık direniş, bunun eşsiz örnekleriyle bugüne gelmiştir. 3,5 yılda direniş tarihi açısından sayısız “ilk” işte bu cüret ve kararlılıkla gerçekleştirilmiştir. İçeride ve dışarıda bugüne kadar başvurulmuş sayısız direniş biçimine ek olarak yarın da direniş, başka koşullarda başka biçimlere bürünebilir. Ama şu kesindir; hangi koşullarda ve hangi biçimlerde olursa olsun, direnme hakkının yok edilmesine izin vermeyeceğiz.

Emperyalizmin ve Amerikancı AKP iktidarının ekonomik, siyasi saldırıları karşısında kendilerini güçsüz, çaresiz hissedenlere 3,5 yıllık direnişin öğrettiği ve önerdiği budur. Halklar hiçbir koşulda çaresiz değildir. Eksiklikleriyle de olsa, yüzbinlerce üyeye sahip sendikalar, demokratik kitle örgütleri çaresiz değildir. Ama çareler, cüretle, bedel ödeme cesaretiyle bulunur. Direnme hakkı halklar için vazgeçilmez bir haktır, kullanması da bir o kadar zorludur. Türkiye tarihinin tanık olduğu en cüretli direnişin, tanık olunan en büyük fedakarlıkların ortaya konulduğu bir direnişin yanında yer almak, direnme hakkının kullanılmasına doğru atılacak ilk adımdır. Bu büyük direnişin cüreti, kararlılığı herkese güç verecektir.

Bu direnişte, 3,5 yıldır karşı-devrim cephesinde yapılan hesapların, bu hesaplara inanan sol çevrelerin iflası vardır. Muharrem’in bedenini tutuşturan alevler, Muharrem’in naaşını kızıl bayraklarıyla omuzlayıp Cebeci’ye taşıyanlar, bıkmadan usanmadan “Hapishanelerde 108 ölüm var, duydunuz mu?” diye haykırmaya devam edenler, hepsi öğreticidir...

Sadece sansürü sürdürü-
bilmek için uygulanan şiddetin büyüklüğü bile, tecrit politikasının düzen için nasıl bir önem taşıdığını göstermektedir. Gündemin en dışında, en uzağında tutulmaya çalışılan bu mesele, gündemin içine, en başına konulması gereken bir meseledir. Bu ülkede direnme hakkının olup olmayacağının kavgasının verildiği bu direnişte, direnme hakkını savunmayanlar, ekonomik-demokratik örgütlenme ve mücadelenin var olan asgari güvencelerini bile kaybedeceklerini gözlemledirler.

Direnme hakkı olacak mı, olmayacak mı kavgası, hapishane sınırlarını da, ülke sınırlarını da aşan bir muhtevaya sahiptir. Direnme hakkını yok etmek, oligarşinin yerel bir politikası değil, Amerikan imparatorluğunun tüm dünyada uygulamaya çalıştığı bir politikadır. Emperyalizm ve oligarşi, Ortadoğu’ya, Balkanlar ve Kafkaslar’a yönelik projeler yapıyor; bu projelerin hemen hepsinde Türkiye oligarşisine “stratejik” roller veriliyor. İşte bu noktada, tecrite karşı mücadele aynı zamanda Amerikan imparatorluğuna karşı mücadeledir. Tecrite karşı mücadele Irak’ta, Afganistan’da, Filistin’de direnenlerin yanında saf tutmaktır. 3,5 yıl bunu öğretiyor herkese.

ABD’nin ve AB’nin ülkemizi son metrekaresine, son bireyine kadar sömürgeleştirmek hedefinin, oligarşiyi kullanarak ülkemizi halklara karşı bir saldırı üssü olarak kullanmayı öngören projelerinin karşısında halklar var. Türkiye oligarşisinin bu projelerde yüklenmek istediği rollerin karşısında biz varız. Olmaya devam edeceğiz. Hesapları F tipleri ve tecrit saldırısıyla bu “engel”den kurtulmaktır. Başaramadılar. Onların hesaplarının da ötesine geçen direnme hakkını ve düşüncelerimizi savunma konusundaki kararlılığımız, cüretimiz planlarını bozdu. Aslında bu direnişte, 3,5 yıldır karşı-devrim cephesinde yapılan hesapların, bu hesaplara inanan sol çevrelerin iflası vardır. Emperyalizm ve oligarşi, katliamlarla, başvurdukları ince ince hesaplanmış yöntemlerle direnişi, devrimci hareketi bitirebileceğini düşünmüştü. Hesapları, devrimci iradenin karşısında iflas etti.

Kimse aynı hesap hatasına, gaflete düşmesin. 3,5 yıl çok öğreticidir. Devrimci hareketin, bu topraklarda halk kurtuluş savaşının bitirilebileceğini düşünenler, Türkiye’nin sosyo-ekonomik yapısını anlayamayan ve Türkiye halklarını tanımayanlardır. Muharrem’in 107 şehit yoldaşının bayrağını, 3,5 yılın mirasını devralıp 130 gün boyunca açlığın koynunda sürdürdüğü ölüm yürüyüşü çok öğreticidir. Muharrem’in bedenini tutuşturan alevler, Muharrem’in naaşını kızıl bayraklarıyla omuzlayıp Cebeci’ye taşıyanlar, bıkmadan usanmadan “Hapishanelerde 108 ölüm var, duydunuz mu?” diye haykırmaya devam edenler, hepsi öğreticidir... AB’ciler, Amerikancılar, sahte demokratlar, riyakar solcular, emperyalizmin ve oligarşinin demokrasıcılık oyununa ortak olurken, tecrit öldürmeye ve biz tecrite karşı direnmeye devam ediyoruz. Günümüzün siyasi tablosunun özeti budur. Geriye, herkes için bu tablonun neresinde yer alacağına karar vermek kalıyor.

HÜCRELERDEN

emperyalizmin
ve oligarşinin
hücrelerine
karşı direnişte

4. yıl

Gültekin KOÇ
Ölüm Orucu Ekibi
142. Günde

Umm Kasr düştü diyor
Ekrandaki spiker
Elimi yüreğimin
üzerine koydum
Atıyor!
Hayır! dedim
Umm Kasr düşmedi
Ayakta ve dövüşüyor
kalbim çarpıyor...

2 Nisan 2003
Muharrem Karademir
2000-2004
Ölüm Orucu Şehidi

Hepimiz Muharremiz!

Neler söylemediler ki biz “içeridekilere” dair.

Ölüm orucunda değildik, gizli gizli yiyorduk... Gönüllü de değildik, “örgüt baskısı”yla yapıyorduk. Yüzlercemiz ölüme yattık, yine vazgeçemediler demagojilerinden. 19-22 Aralık’ta liderlerini, birinci ölüm orucu ekiplerini etkisizleştirirsek direnişi kırarız hesabı yaptılar.

10. Ölüm Orucu Ekibi’nden şehitler veriyoruz bugün. Hepimiz tek başımıza bir ölüm orucu ekibiyiz, günü gelince ölüme yatacak olan.

Örgüt, lider baskısı deyip, hepimizi tek kişilik hücrelere atarak “lider, örgüt baskısı”na son verdiler(!)

Gördüler ki, hepimiz lideriz!

Hücrelerde tek başımıza bir ordu gibi direnip savaştık. Kararlarımızı aldık, kendi kendimize talimatlar verdik, talimatlarımızı uygulamaya koyduk.

Hepimiz tek başımıza örgüttük. Hepimiz zulme karşı direnişi yöneten birer lider olduk. Hepimiz bir savaşıydık.

Hepimiz Muharremdik.

18 yaşındaki genç savaşımlarla 50’sindeki yaşlı savaşımlar, birlikte alınlarımızı kızıl bantlarımızı bağlayıp ortak kılıç çektik zalime karşı... Kadınlar ve erkekler, ayrı hücrelerde, aynı ölüm yürüyüşünü birlikte koştuk... Hapishane sorumlusu yoldaşlarımızla, devrimciliğe adım atalı birkaç ay olmuş genç taraftarlarımız “ipi ilk göğüsleme” yarışına girdi...

Ne yaşıyoruz, ne cinsiyetimiz, ne örgütsel konumumuz, ne F tiplerinde ya da bir başka hapishanede olmamız, herbirimizi Muharrem olmaktan alıkoyamaz, koyamaz.

Söylediğimiz her söz, 108 ölümle kanıtlanmıştır.

Söylediğimiz her söz, 1250 gündür işkenceli ölüm hücrelerindeki direnişimizle kanıtlanmıştır.

Hepimiz birer Muharremiz.

108 Muharremimiz şehit düştü.

10. Ölüm Orucu Ekibi’ndeki diğer Muharremler’imiz “ya zafer, ya ölüm” kararlılığımızın sözcüsü olarak ölüm yolculuğunu sürdürüyorlar. Hücrelerdeki diğer Muharremler, alınlarına kızıl bantlarını bağlama sırasının kendilerine gelmesini bekliyorlar.

Yer gök Muharrem. Bu ülkede Muharremler tükenir mi? Muharremler’in tükenmeyeceği yerde, zulme karşı direniş biter mi?

Muharremiz hepimiz; ülkesine bağlı, halkına sevdalı. Muharremiz hepimiz, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizme yönelmişiz... Kimse durduramaz bu yürüyüşü.

Biz çağrılar yaparız, dilimiz döndüğünce herkese sorumluluklarını hatırlatırız. Ama F tiplerinin tek kişilik ölüm hücrelerinde, sadece ve sadece kendi gücümüze, inancımıza, geleneklerimizin, tarihimizin, örgütümüzün gücüne güveniyor, bu güçle direniyoruz.

Bizi yenebileceklerini umanlara, direnişimizi kırma hesabı yapanlara bir kez daha hatırlatıyoruz; hepimiz birer Muharremiz. Sakın yanlış hesap yapmayın!

Ölüm Orucu Direnişçisi Muharrem Karademir Şehit Düştü

Muharrem Yoksulların Direnişçisiydi Yoksulların Direnme Hakkının Bayrağı Oldu

Sayı 101

6

7 Mart
2004

Katliamlar, tecritler, direnişi kırma manevraları, hiçbirini kar etmedi. Oligarşinin devrimcilere başegdiremeyeceği, direnişin kararlılığının kırılmayacağı, Muharrem Karademir'in şehitliğiyle bir kez daha ve yeniden ispatlandı.

20 Ekim 2003'te, Gültekin Koç Ölüm Orucu Ekibi (10. Ölüm Orucu Ekibi) içinde Kandıra F Tipi Hapishanesi'nde alnına kızıl bantını bağlayarak ölüme yatan Muharrem Karademir, 27 Şubat 2004'te, direnişinin 130. gününde bedenini tutuşturarak şehit düştü.

Yasalar çıkartırız, işbirlikçi, katil doktor müsveddelerini kullanarak ölüm orucu direnişini işlevsiz hale getiririz, diye düşünen iktidar, ölümü göze alan devrimci irade karşısında bir kez daha yenilmiştir. Muharrem, zorla müdahaleye bedenini tutuşturarak, alevler içinde direnişi ve yenilmezlik sloganlarını haykırarak cevap verdi.

Halk ve vatan sevgisiyle donanmış Muharremler'in iradesinden daha güçlü bir irade, halkların direnme hakkından daha güçlü bir yasa, kural olmadığı bir kez daha alevlerle ilan edildi tüm dünyaya.

Tecrit, Zorla Müdahale, Sansür Muharremler'i Yolundan Döndüremiyor

Diri diri yaktılar, tecrit ettiler, direnişin sesini sansürle boğmak istediler. Bir ülke düşünün ki,

107 insanın o ülkenin hapisanelerinden tabutlarının çıktığını gizlemeye çalıştılar. Bu gerçeği dile getiren kim varsa susturmak için her yolu denediler. Yasalar, hukuk bir yana bırakıldı, polis devleti uygulamaları bütün pervasızlığı ile sahneye sürüldü. Ecevit iktidarından, İslamcı AKP iktidarına devredilen en büyük miras, F tipi-leri, katliamcılık ve sansür oldu.

Bizi katledenler, tecrit edenler siyasi bir mefta haline geldiler, biz 108 şehit verdik, ölmedik. İşte buradan ilan ediyoruz tüm dünyaya;

AKP iktidarı da bu zulmün altında eriyip yok olacaktır.

Zulmün sahipleri bu ülkenin tarihinde kendilerine kanlı sayfalarda yer bulurken, Muharremler'imiz, alnı ak, başı dik, göğüsleri inanç yüklü, halkın yüreğinde yaşayacaklar.

Dünya tarihinde eşi görülmedik bir direnişin son halkası oldu Muharrem. 108 insanımızın ölümüyle süren bu direnişin yaşadığı saldırıların, kuşatmaların benzeri hiçbir hapisaneler direnişinde yaşanmadı.

Tecrite karşı 3,5 yıllık direnişte 108 şehit...

Bu 3,5 yılda, katliam, sansür, zorla müdahale, baskı, yasak, sakat bırakma ve cezalarla;

sessiz kalmış, sömürüye ve zulme boyun eğmiş, hakkını aramayan, mücadele etmeyen, kavgaya girmeyen, iktidarlar ne verirse onunla

yetinen, devrimcilerinin sindirildiği, halkın öndersiz bırakıldığı bir ülke yaratmak istediler.

Ama başaramadılar. Çünkü bu ülkenin Muharremler'i, zulme karşı direniş bayrağını elinden düşürmeyen devrimcileri, Cepheliler'i var.

Yoksulların Direnme Hakkının Bayrağı

Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi, 29 Şubat 2004 tarihli, 323 No'lu açıklamasında, Muharrem'in yoksulların direnişçisi olduğunu, bugün de yoksulların direnme hakkının bayrağı haline geldiğini belirtti ve Muharrem Karademir'e ilişkin şu bilgilere yer verdi:

"Yoldaşımız, 1973 Sivas Hafik doğumludur. İstanbul'da mücadele saflarına katıldığında, gecekondu semtlerinde, bir parçası olduğu yoksul halkımızı örgütlü bir güç haline getirmeye çalıştı. Mahallelerdeki çalışmalarının ardından Silahlı Devrimci Birlikler içinde yer aldı. SDB üyesi bir savaşçı olarak sürdürdü mücadelesini. 1992 Haziran'ında tutsak düştü.

Yoksul bir ailenin çocuğuydu Muharrem. Kardeşi de devrimciydi. İki kardeş, dışarıda kavgaı paylaştıkları gibi tutsaklığı da paylaştılar. Kardeşi Uğur Karademir, ondan bir adım önde taktı altına kızıl bantı. Ölüm orucu direnişçisiyken zorla müdahaleyle sakat bırakıldı.

Muharrem, 20 Ekim 2003'te hapishane idaresine "ölüm orucuna başladığına" dair dilekçesi

Tanır bizi bu yoksul sokaklar, evler, insanlar.

Devrim sloganlarımızla adımladık bu sokakları, öfkemizi, adalet, eşitlik, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm özlemimizi haykırdık bu sokaklarda. Kimi zaman Susurluk devletinin gerçek yüzünü göstermek için gecekonduların sokaklarını doldurduk binlerle, kimi zaman bu kavganın onuru, kahraman şehitlerimizi omuzlayıp, devrim yolunu kanla, canla yürüdüğümüzü gösterdik.

Nasır bağlamış omuzlarımızda taşıdığımız Muharremler'imize, dalgalanan kızıl bayraklarımıza and olsun ki; sorulmadık hesabımız kalmayacak.

Evlatlarını ölümsüzlüğe uğurlayan halkımıza sözümüz olsun ki; Muharremler'le yürüdüğümüz yolun sonunda zaferi kazanacak ve yoksulluğun, zulmün, sömürünün olmadığı; bağımsız, demokratik ve sosyalist bir ülkeyi, dişimizle, tırnağımızla, feda ruhumuzla, cefakar halkımız ve kahraman şehitlerimizle yaratacağız.

ni verir vermez, tek kişilik bir hücreye alındı. O günden itibaren hapishane idaresinin fiziki-psikolojik daha özel baskılarına maruz kaldı. Fakat O, 107 şehit adına, yoldaşları adına, halkı, vatani, örgütü adına kuşandığı kızıl bantına ihanet etmedi. Zalimleri kendi inlerinde, kendi işkence hücrelerinde yendi."

Direnme Hakkı Yok Edilemez Yeni Muharremler Çıkacaktır

AKP iktidarı sansüre ve zorla müdahaleye güveniyordu. Kimse duymazsa, bilmezse katletmeye devam ederim, tüketirim, direnme umudunu kırar, çaresizleştiririm diye düşünüyordu.

Umarız yanıldığını, bu direnişi kırmaya hiç kimsenin, hiçbir politikanın gücü yetmeyeceğini, devrimci iradeye teslim olmaktan başka hiçbir çaresinin olmadığını görmüştür.

108. ölümün de medyada yer almaması AKP iktidarına hiçbir şey kazandıramayacak, direniş ilk günkü kararlılığıyla sürecektir.

Aslolan direniştir, tecrite boyun eğmemek, düşüncelerinden, inançlarından vazgeçmemektir. Direnme hakkını yok etmek için zorla müdahalelerin devreye girdiği yerde, Muharremler çıkar ve bedenini tutuşturarak bu hakkı ölümüne savunur. Tecrit sürdürükçe, sansür uygulanmaya devam ettikçe yeni Muharremler, yeni direniş biçimleriyle çıkmaya devam edecektir.

Muharremler'in savunduğu halkın zulme ve sömürüye direnme hakkıdır. O hakkı yok etmek isteyenler karşılarında alevler içindeki Fidanlar'ı, Nailler'i, Eyüpler'i ve Muharremler'i buluyorlar.

Cephe açıklamasında belirtildiği gibi;

"Direnme hakkının yok edilebileceğini düşünmek, toplumlar tarihini yok saymaktır. Direnme hakkını yok edilebileceğini düşünenler, tarihten habersiz cahiller, zulümle her şeyi halledebileceklerini sanan diktatörlerdir. AKP hükümetinin başbakanı Tayyip Erdoğan ve Cemil Çiçek de böyle sandılar. Cahil ve diktatördüler. Türkiye'nin dört bir yanına ulaşan "Hapishanelerde 108 insan öldü! Duydunuz mu?" haykırısları, Muharrem'in bedeninden yükselen alevler, onların zorba cahilliklerinin iflasıdır."

"Muharremler, tecritle halkımızı esir almak, ülkemizi boydan boya çekirge sürüsü gibi yağmalamak isteyenlere karşı direniş çağrısı olarak ölümsüzleşiyorlar. Bu çağrı karşısında yapmamız gereken tek şey, onları bayraklaştırıp direniş hayatın her alanında büyütmektir."

Gazi mahallesi,
Cemevi önü

“Daha kaç can istiyorsunuz sesi-mizi duymak için? Sesimize ses ol-mak, tecriti kır-mak, sansürü par-çalamak için daha kaç can gerekli? Tabutlarımızdan dağlar oluştu. Analarımızın ağıt-ları ulaşmadı mı daha kulaklarını-za?” diyen TA-

Muharrem Karademir Kızılbayrak Denizinin Ortasında Dalgalandı

Sayı 101

8

7 Mart
2004

Ölüm Orucu Şehidi Muharrem Karademir, 29 Şubat'ta Gazi Mahallesi'nde zılgıtlar, sloganlar ve kızılbayraklarla 2 binden fazla kişinin katıldığı bir törenle ölümsüzlüğe uğurlandı. Cenazeye Gazi Mahallesi'ndeki devrimci gruplar da katıldı.

Adli Tıp'tan zılgıtlar ve sloganlar eşliğinde alınarak Gazi Cemevi'ne getirilen Muharrem'i, Gazi halkı ve yoldaşları, "Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez", "Muharrem Karademir Ölümsüzdür" sloganlarıyla karşıladı.

Vasiyetine uygun olarak, göğsüne Cephe bayrağı yerleştirilen, ellerine kına yakılan ve yüzü açık olarak tabuta yerleştirilen Muharrem'in cemevi bahçesine çıkarılmasıyla, Gazi halkı yiğidini bağrına basarak, saygı nöbetine durdu, alnından öptü.

"Muharrem Karademir Ölümsüzdür TAYAD'lı Aileler" ve "Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez" pankartının arkasında oluşturulan kortej kızılbayrak denizi gibi dalgalandı yoksul Gazi sokaklarında. Gazi halkı alkışlar ve "Katil Devlet Hesap Verecek", "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganlarıyla kahraman evladını uğurlarken; Gazililer, "Kurtuluş Kavgada Zafer Cephede" sloganlarını büyük bir öfke ve umutla haykırıyorlardı.

Vasiyeti gereği, çocukluğunun geçtiği "Tepe" denilen bölgeye getirilen Muharrem, buradan baktı Gazi sokaklarına. Son değildi, çünkü o Gazi halkının yüreğine hiç sökülmemecesine yer etmişti bile. Burada TAYAD'lılar adına bir konuşma yapıldı ve saygı duruşunda bulunuldu.

YAD'lılar açıklamalarını şöyle sürdürdü:

"Biz ölmekten yorulmadık. Cansa biz veriyoruz, istediğimiz vicdanlı olmanız, bunu yapmaktanda mı yoruldunuz? Bu çılgınlıklar Muharrem'in, bu çılgınlıklar bizim... Yorulmayacağız ... Yılmayacağız.. Ülkeleri işgal eden, bombalayan, tecrit eden emperyalistlere ve işbirlikçilerine karşı yılmadan direneceğiz. Emperyalizmin hücrelerine direneceğiz. İşbirlikçilerin tecrit, işkencesine, sansürüne direneceğiz. Sol, ilerici demokrat, aydın iddialarında olanların beyinlerindeki sansüre direneceğiz."

2 bin insanın çember oluşturarak kızılbayrakların görkemini yüreklerinde hissettiği sırada cephe bayrağının dalgalandırılması, kitlenin coşkusu bir kat daha artırdı.

Ölüm Orucu Gazisi Bülent Özdemir birlikte tut-saklığı paylaştıkları Muharrem'e ilişkin kısa bir ko-nuşma yaptıktan sonra, kitle polisin otobüsleri en-gellemesine rağmen, halkın olanaklarıyla, araç-larla Cebeci Mezarlığı'na hareket etti.

Kızılbayraklıların bu kaçıncı geliyordu Cebeci mezarlığına; mezar taşları, yan yana yatan ölüler tanıdı bu öfkeli, coşkulu, umut veren kitleyi.

Dalga dalga yürüyerek diğer kahraman ölüm orucu şehitlerinin bulunduğu alana ulaşan kitle, burada saygı duruşu ve konuşmaların ardından Muharrem'i son yolculuğuna, umudunu, uğruna canını feda ettiği Cephe bayrağı örterek uğurladı. Direnişin gazisi olan kardeşinin gönderdiği mesaj, cenazeye katılanlara, yıllar birkaç yıl önce söylen-miş şu sözleri hatırlattı:

Bu zulme karşı,

kadın erkek, ana baba, eş kardeş

Genç yaşlı çocuk, çocuklarımızın çocukları,

Kaç yıl sürerse sürsün, neye mal olursa olsun

Savaşacağız! Ve kazanacağız...

Kardeşi, Muharrem için şöyle diyordu:

"Ben geldim, elimde bir demet karanfille en kü-

çük kardeşin. Şimdi sana daha bir güzel görünüyor karanfiller değil mi? Karanfilin gittiği yerde ya zulme bir başkaldırı vardır ya da sonsuzluğa uğurlanan bir yiğit. Karanfilin adı isyanlar ve yiğitlerle anılır topraklarımızda. Sen yola koyulduğundan bu yana yüreğim, Kandıra'da küçük bir hücrede zulme başkaldıran kara yağız bir yiğidin yanında atıyor. Zulme geçit vermeyen bir kale yaptığın o küçük hücrede seninle beraber omuz omuza, bir kardeş, bir yoldaş olarak açlığınla büyüttüğün, düşmana geçilmez kıldığın mevzinde, yanında olmayı ne kadar çok isterim,

yüreği alevlerle sınanmış canım abim... Hasretle kucaklar ıslıl ıslıl parlayan alın bandından öperim."

Anmalar: Muharrem Karademir Ölümsüzdür

Dersim

Muharrem'in katili AKP, AB ve ABD'dir

Muharrem Karademir'in şehit olmasının ardından birçok DKÖ açıklamalar yayınlarak, katilinin AKP iktidarı, AB ve ABD olduğunu belirtti. Ayrıca Muharrem'i anmak, katillerini haykırmak için çeşitli kentlerde gösteriler, basın açıklamaları düzenlendi.

Ankara: TAYAD'lı Aileler 29 Şubat'ta Yüksel Caddesi'nde yaptıkları eylemle, Muharrem'i anılar ve tecrite karşı direniş çağrısını yinelediler. "Zafere kadar direniş" diyen TAYAD'lılar, zorla

müdahaleci "hekimleri" de leş yiyen akbabalar olarak nitelendirdiler.

Ayrıca, Ankara Temel Haklar aynı gün düzenlediği gecede şehidimizi andı.

Bursa: TAYAD'lılar 29 Şubat günü, Osmangazi Metro İstasyonu çıkışında yaptıkları eylemde, bugüne kadar "Hapishanelerde 107 İnsan Öldü Duydunuz mu?" diye sorduklarını, bugünden itibaren, "Hapishanelde 108 İnsan Öldü Duydunuz mu?" diye soracaklarını belirttiler. Eylem "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganlarıyla sona erdi.

Malatya: TAYAD'lılar 29 Şubat günü, Eğitim-Sen binası önünde yaptıkları eylemde, "Hapishanelerde 108 İnsan Öldü. Duydunuz mu?" pankartı açarak, "Muharrem Karademir Ölümsüzdür" sloganları haykırdılar.

Mersin: TAYAD'lı Aileler 29 Şubat'ta tren istasyonu önünde yaptıkları basın açıklamasında, TAYAD'a yönelik baskıları protesto etti ve Muharrem'i sloganlarla andı.

Dersim: TAYAD'lı Aileler ve Temel Haklar Şey Wuşe Heykeli önünde 1000'e yakın kişinin katıldığı eylemle Muharrem'i andılar. "Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez"

Malatya

Elazığ

pankartının açıldığı eylemde, kitle sık sık "Muharrem Karademir Ölümsüzdür, Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganları atıldı. Eylemde, TAYAD adına Derya Ulağ bir konuşma yaptı.

Elazığ: Temel Haklar, 29 Şubat günü yaptığı eylemde, "Tecrite ve Sansüre Son" pankartı açıldı ve Hozat Garajı'na kadar yüründü. Burada yapılan açıklamanın ardından "Muharrem Yoldaş Ölümsüzdür, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz"

sloganları atıldı.

İzmir: EGE TAYAD'lı Ailelerin 29 Şubat ve 2 Mart günlerinde yaptıkları her iki eyleme de polis azgınca saldırarak çok sayıda kişiyi gözaltına aldı.

29 Şubat'ta Menderes Havaalanı'nda yapılan eylemde, muhabirimizin de aralarında bulunduğu 8 kişi dövülerek gözaltına alınırken, polis, "Hapishanelerde 108 İnsan Öldü, Duydunuz mu?" pankartının açılmasına engel olamadı.

2 Mart günü, Mücadele Birliği okurlarının da destek verdiği bir eylem daha gerçekleştiren TAYAD'lılar, yine polisin saldırısı ile karşılaştı. Pankart açan kitleye saldıran polis, çok sayıda kişiyi gözaltına alırken, basın açıklamasında, Muharrem anlatıldı ve, "AKP, 108 ölümü duyuramamızı engelleyemeyecek! Tecrit devam ettikçe, AKP'nin polisi saldırılarını sürdürdükçe, sesimizi duyurmaya, direnmeye devam edeceğiz" denildi.

Sayı 101

10

7 Mart
2004

10. Ekip Direnişçisi Günay Öğrener Zorla Müdahaleye Karşı Bedenini Tutuşturdu Tecrit Kalkmadıkça, Muharremler, Günaylar ÇIKMAYA DEVAM EDER

Ölüm orucu 10. Ekibi (Gültekin Koç Ölüm Orucu Ekibi) direnişçisi **Günay Öğrener**, Uşak Hapishanesi'nde, **29 Şubat günü bedenini tutuşturdu**. Ağır yaralı olarak hastaneye kaldırılan Günay Öğrener, burada da direnişini sürdürdü ve 4 Mart 2004 günü Yeşilyurt Hastanesi'nde şehit düştü.

Günay Öğrener de, tıpkı Kandıra hücrelerinde bedenini alevlerin ortasına atarak direniş kararlılığını tüm dünyaya ilan eden Muharrem Karademir gibi, zorla müdahale tehdidi karşısında direnme hakkına sahip çıktı.

AKP, Direnme Hakkına Saldırıya Son Vermeli, Tecriti Kaldırmalıdır

AKP iktidarı hala zorla müdahalelerle bu direnişi kıracağını, direnişçileri tüketeceğini düşünüyorsa, Günay, yanıldığını görmesi için bir fırsattır.

Günlerce hücre hücre eridikten, bedeni acılar içinde kavrulduktan sonra, insanlar bedenlerini tutuşturuyorsa, hiç kimse böyle bir sorunu görmezden gelirim, bu çılgılığı bastırırm, bu direnişin sesini sansürlerim diye düşünemez.

Böyle düşünenler büyük bir yanlış içindedirler demektir. Nitekim Ecevit iktidarının bütün partileri bu zulüm politikasının altında yok olup gittiler.

Direnişin iradesi, devrimci tutsakların kararlılığı sınanma aşamasını çoktan geçmiştir. O irade bütün dünyaya kendini ispat etmiş, zulüm altındaki halklara direnme örneği sunmuştur.

Bir direniş düşünün ki, bir direnişçinin bedeninin ateşi sönmeyen, bir başkası siperinden fırlıyor zulmün üstüne. Böyle bir direniş karşısında AKP iktidarı faşizmin politikalarının uygulayıcısı olmaktan başka hiçbir şey elde edemez.

Günay Bir Çılgıktır

Günay herkese bir çağrı, bir çılgıktır.

F Tiplerindeki tecrit zulmünü kabul etmeyeceğiz, işkenceyle, tecritle düşüncelerimizi değiştirmek politikasına boyun eğmeyeceğiz çılgılığıdır.

Sansüre isyandır. Sansürün en koyu karanlığının ortasına tutuşturdukları bedenlerinin aleviyle düşüp aydınlatıyorlar.

Bu çılgılık herkese zulme dur deme sorumluluğunu yeniden hatırlatmalıdır.

TAYAD kampanyası, gözaltı, saldırı, baskı ve komplolara rağmen 'Hapishanelerde 108 İnsan Öldü, Duydunuz mu?' Sloganıyla Sürüyor

TAYAD kampanyası bütün engelleme, gözaltı ve keyfiliklere rağmen sürüyor. Yasal afişler, bildiriler, pankartlar AKP'nin polisi tarafından yasadışı gibi gösterilip terör estiriliyor. Geçtiğimiz hafta içinde de Türkiye genelinde baskı, gözaltı terörü sürdürüldü.

✦ Dergimizin Antakya muhabiri Seher Doğru, 26 Şubat günü "... Duydunuz mu?" yazılı pulları yaptırırken gözaltına alındı.

✦ Antakya'da Hasan Kutlu ve Niyazi Harnuboğlu isimli TAYAD'lılar 2 Mart günü, "... Duydunuz mu?" yazılı afişleri asarken, polis tarafından yaka paça gözaltına alındı.

✦ Ünye'de TAYAD kampanyasının çalışmalarını yapan Bülent Yazıcı ve İlker Keskin isimli TAYAD'lılar 1 Mart günü gözaltına alınırken, yasal kuşlamalara da el konuldu. Savcılığa çıkarılan TAYAD'lılar Susurluk savcısı tarafından tutuklama istemiyle mahkemeye sevk edildi. Mahkeme hakiminin de, hukuk anlayışının, işkencecilerinkinden farksız olduğu görüldü. Tutuklama gerekçesi yapacak bir şey bulamayan hakim, TAYAD'lıları "**Şansınızı zor-**

luyorsunuz, sizi tutuklarım, cezaevine gönderirim. İnsanları öldürüyorlar mı, öldürmüyorlar mı? Bakarsınız" diye tehdit etti. Hapishanelerinde 108 insanın katledildiği bir ülkenin hakimi de böyle olmalı zaten! Demokratik hak mı, düşünce özgürlüğü mü; tehdit et sustur, susmazsa F tipine at!

✦ Sakarya'da 25 Şubat'ta TAYAD afişleri yaparken gözaltına alınan Gençlik Derneği üyesi 5 kişi ertesi günü serbest bırakılırken, gözaltı gerekçesinin afiş değil de, "kimlik göstermemek, polise mukavemet" olarak gösterilmesi, TAYAD kampanyasına yönelik gözaltıların, baskıların yasadışılığı ve keyfilliğini, iktidarın hukuk tanımazlığını bir kez daha gözler önüne serdi.

✦ Gaziantep'te TAYAD'lılar, şehrin birçok bölgesinde yaptıkları afiş ve pullamalarla 108 ölüm gerçeğini halka duyurdular.

✦ 29 Şubat günü, İzmir Adnan Menderes Havalanı'nda tecrit ve sansürü protesto etmek için basın açıklaması yapmak isteyen 8 TAYAD'lı gözaltına alındı.

Sayı 101

11

7 Mart
2004

İZMİR TEMEL HAKLAR PANELİNDE TECRİT TARTIŞILDI

İzmir Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği 28 Şubat günü, Fuar İsmet İnönü Sanat Merkezi'nde "Hapishaneler ve Sağlık" konulu bir panel gerçekleştirdi. Boran ve Sessiz Ölüm filmlerinin yönetmeni Hüseyin KARABEY, Av. Özlem MÜNGAN, İzmir Tabip Odası Başkanı Dr. Fatih SÜRENKÖK ve Ölüm Orucu Gazisi Sadık EROĞLU'nun konuşmacı olarak katıldıkları panel, hücrede yaşamı, tecriti anlatan tek kişilik bir oyunla başladı.

Oyunun ardından sırayla söz alan panelistler F tiplerindeki tecritin insan sağlığı üzerindeki etkilerini değerlendirdiler ve tecritin, hukuki, siyasi, insani boyutuyla kabul edilemez olduğu görüşünü dile getirdiler.

Dr. Fatih Sürenkök, tecritin insanlık dışı olduğunu belirttiği konuşmasında, Tabip Odası olarak tecrit konusunda ne yapacaklarına ilişkin bir soruya da, üzerlerine düşeni yapacakla-

rı, bu konuda bir programları olmadığını dile getirdi.

Hüseyin Karabey, tecriti anlatan filminin çekim sürecini ve diğer ülkelerdeki tecrit uygulamalarını anlatırken, Av. Özlem Durmaz Mungan ise bir hukukçu olarak F tipi hapishanelerde karşılaştığı, olaylardan örnekler vererek, hukuksuzluğu belgeleriyle ortaya koydu.

Sadık Eroğlu ise tecritin emperyalizmin dünya halklarına yönelik saldırısının en özlü ifadesi olduğunu, bu politikanın hapishanelerle sınırlı olmadığını, örgütleri, ülkeleri kapsayan bir politika olduğunu belirtti. Tecrite karşı mücadelede tarafsız, izleyici olunamayacağını belirten Eroğlu, halk güçlerinin bu saldırı karşısında, ortak bir duruş sergileyebileceğini söyledi.

Dinleyicilerin sorularının cevaplandırıldığı panel, yaklaşık 3 saat sürdü.

Gizleyemeyeceksiniz! 108 Ölümü Herkes Duyacak!

Samsun TAYAD'lılar, Cumhuriyet Meydanı'nda üzerinde "Hapishanelerde 108 İnsan Öldü. Duydunuz mu?" yazılı pankart açarak, el ilanları dağıttı ve AKP iktidarıyla sürdürülen faşizmin gerçek yüzünü teşhir etti. Polis, tüm Türkiye'de gösterdiği hukuksuzluğu Samsun'da da tekrarlayarak, 6 TAYAD'lıyı yerlerde sürükleyerek, döverek gözaltına aldı.

Samsun Temel Haklar yaptığı açıklamayla

Polis Terörü Engelleyemiyor

TAYAD kampanyasına Eskişehir'de katılan Gençlik Derneği üyelerine yönelik baskı ve gözaltılara bir yenisi 24 Şubat günü eklendi. 7 öğrenci gözaltına alındı ve işkence gördü, ölümle tehdit edildi. Silah çeken, çevrede bulunan halkı da tehdit eden polisin terörünü protesto eden Gençlik Dernekli öğrenciler yaptıkları açıklamada, "tecrite karşı mücadele etmeye devam edeceğiz. Ülkesine ve halkına sahip çıkan gençliğin sesini susturamayacaklar. Haklıyız ve mücadelemize devam edeceğiz." dediler.

22 Şubat günü de 2 kişi gözaltına alınmıştı.

Buna rağmen TAYAD kampanyası kararlılıkla sürdürülüyor. 24 Şubat'ta Adalar MİGROS önünde basın açıklaması yapan Gençlik Derneklileri, 27 Şubat günü de yine aynı yerde, baskıları, gözaltıları protesto ederek, "Bu ülkede baskı, zulüm, haksızlıklar olduğu müddetçe mücadelemiz sürecek. Omuzlarımızdaki DEV-GENÇ mirasını sonuna dek taşıyacağız." dediler.

polisin yasadışılığını protesto ederken, "İktidar hapishanelerde devrimcileri tecritle teslim almaya çalışırken, sansürle de zulmünü gizlemeye çalışıyor. Tüm bunlara karşı duran, ölümleri duyurmaya, direnişin sesini yükseltmeye çalışan insanlara karşı da tam bir terör uyguluyor.

Yasal haklarını kullananların bu girişimlerini keyfi bir şekilde engelliyor." dedi.

Tecrit saldırısının tüm kesimlere yönelik olduğunu dile getiren Temel Haklar, direnişin tecrite karşı mücadelenin odağında bulunduğunu ve bunun etrafından birleşilmesi gerektiği çağırısı yaptı.

Uşak Polisi, Terörüne Gerekçe Buldu!

TAYAD'lı Aileler imzalı önlüklerle 29 Şubat günü Uşak Meydanı'nda halkı bilgilendiren TAYAD'lılara polis müdahale ederek üç kişiyi ve haberi izleyen Evrensel muhabirini gözaltına aldı. Demokratik bir hakkı yasadırlıkla yok etmeye çalışması yetmiyormuş gibi, Uşak polisi, Gençlik Derneği'ni basıp arama yapmak için de "bahane" bulmuştu. "Hakim izni olmadan hiç kimsenin üzeri, evi aranamayacak" şovu yapan iktidarın hakimi, polisin isteğini geri çevirmedi. "Bu demokratik eylemle gençlik derneğinin, evlerin, hatta eylemi izleyen muhabirin evinin aranmasının ne ilgisi var" demedi. Verdi izni ve polis terör estirmek için olanağı iyi değerlendirdi, resmi belgeler, kitaplar, dergiler talan edildi.

Gözaltına alınanlar ise mahkeme tarafından serbest bırakıldı.

Jandarmanın büyük paniği Aman Halk Duymasın

Hatay Samandağ'ın Kurtderesi beldesinde 2 Mart günü TAYAD afişlerini asan Niyazi Harnuboğlu ile Hasan Kutlu'nun jandarma tarafından engellenmek istendi. Jandarmanın keyfi engellemelerine aldırmayarak afişleri asmaya devam eden iki kişiye jandarma tacizi sürerken, halkın sahiplenmesi korkularını daha da büyüttü.

Halk nasıl olur da bu afişte yazanları ilgiyle izler, sorar, üstelik bir de sahiplenirdi. "Eyy halk siz bak-

mayın, yassah" tı bu gerçekler size. Önce halk uzaklaştırıldı. Sonra polis takviyesi istendi ve saldırı başladı. Tüm bunlar iki kişi içindi. Ama o iki kişinin elindeki afişlerin haykırdığı gerçeği, değil iki araç dolusu polis takviyesi, bir taburun dahi engellemesi mümkün değildi.

TAYAD'lıların direnmesi, sloganlarla faşizm gerçeğini haykırması faşizmin kolluk güçlerini çileden çıkardı. Üstelik halk hala top lanıyor ve ilgiyle izliyordu.

İntikam gözaltında alındı. Hasan Kutlu işkenceden geçirildi. TAYAD'lılar, bu büyük suçlarına rağmen mahkemece serbest bırakıldı.

Katiller Hesap Verecek

29 Şubat'ta Cumhuriyet Meydanı'nda basın açıklaması yapan Burdur Gençlik Derneklileri, "Hapishanelerde 108 İnsan Öldü Duydunuz mu?" pankartı açtılar. Zulme, yoksulluğa, onursuzluğa karşı olan her insanın devrimci tutsakların sürdürdüğü ölüm orucuna destek vermesi ve seslerini duyurması gerektiğini belirten öğrenciler, "Tecriti Kaldırın Ölümleri Dururun, Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur, Gün Gelecek Devran Dönecek Katiller Halka Hesap Verecek" sloganları atıldılar.

Abdi İpekçi Direniş Mevzisinden... Direniş Daha Güçlü

Ankara Abdi İpekçi Parkı'nda tecrite ve sansüre karşı süren direniş 170. günü de geçti. TAYAD'lılar yapılan bütün baskılara rağmen, örnek bir direniş daha sergilemeye devam ediyorlar. Ve ısrarla vurguluyorlar; 108 ölümü duyurmak, sansürü kırmak için direnişimiz sürecek.

Abdi İpekçi'deki TAYAD'lı Aileler'den Bektaş DOĞAN ve Gül AKKUŞ, polislin direnişlerini kırmak için yaptığı saldırıyı ve direnme kararlılığını anlattılar.

Bektaş DOĞAN:

"Polis Eşyalarımızı Ateşe Verdi"

15 Şubat günü, gece 11:30 sıralarıydı. Bir sivil polis aracı parka girdi, önümüzde durdu. 5 kişi indi. Etrafımızı saracak şekilde sıralandılar. İlk etapta ben faşist bir saldırı olacağını düşündüm. Bir anda park sivil araçlarla doldu. Polis saldırısı olduğunu anladık. Haber vermek için hemen telefona sarıldım. Bir anda telefonu elimden alıp beni dövmeye başladılar.

O arada Yaşar Abi'ye baktım, polis aracının içine koymuşlardı. Başlarındaki polis bana ihtiyaçlarımızı karşıladığımız evi sordu, bilmediğimi söyledim. Üç kişi beni aralarına alarak dövmeye başladı. Daha sonra parkta bazı eşyalarımızı aldılar, geri kalanını da ateşe verdiler.

"Amirleri Tokat Atarak, 'Al Sana Arama Emri' Dedi"

Eve vardığımızda kapıyı tekmeyle kırarak içeriye girdiler. Evdekiler arama emirlerinin olup olmadığını sordu. Amirleri de tokat atarak "al sana arama emri" dedi. Evi baştan aşağı arayıp, her yanı darmadağın ettikten sonra, çevik kuvvet otobüsü çağırdılar. Hepimizi otobüse doldurdular.

Siyasi şubede baskı, psikolojik işkence uyguladılar. Dört gün tutuktan sonra DGM'ye çıkardılar. Afiş asarken gözaltına alınanlar, diğer kurumlardan alınanlar da vardı mahkemede.

Tutuklananlar oldu, ben serbest bırakıldım ama içim burkulmuştu. Daha sonra onları sloganlar, alkışlar arasında uğurladık ve yeniden Abdi İpekçi Parkı'na, direnişe döndük."

Gül AKKUŞ:

"Sürekli baskı, taciz, hukuksuzluk"

O gün ben yoktum, ondan sonra geldim. Bu baskılar, gözaltılarla, 13 kişinin tutuklanmasıyla buradaki direnişi kıracaklarını sandılar, ama her şey tam tersi oldu. Bizler daha da güçlendik.

Sivil polisler 20 Şubat'tan beri günde 4 kez çekim yapmaya başladılar. Sürekli bizlere psikolojik baskıda bulunmaya çalışıyorlar.

2 Mart günü, resmi polis otosu, ışıklarını kapamış, gansterler gibi, lavaboya giden arkadaşlarımızdan Özgür ve Turgay'a kimlik sorma bahanesiyle önlerini kesip, hakaretle, tokatlarla zorla arabaya bindirmeye çalıştılar. Arkadaşlarımız direnince kelepçe takmaya çalışıyorlar. Birini bindiriyorlar, diğer arkadaş slogan atıp sesini bizlere duyurmaya çalıştı. O yöne hareket ettik, bunun üzerine ışıklarını yakıp çekip gittiler.

Bunun gibi birçok tacizler var.

Halkın bize ilgisi çok olumlu, çok farklı düşünceye de sahip olsalar direnişimizin çok onurlu olduğunu söylüyorlar. Hem de tüm bu baskılara rağmen. Yanımıza gelmek isteyen insanlar çok oluyor, ama polis korkusu yaşıyorlar.

50. günden beri buradayım ve bu direniş birçok insana 108 şehidin direnişini anlattı ve Ankara'ya hastaneye ya da başka bir işi için gelen Anadolu'dan insanlar burada duyduklarını köylerine kadar taşıdılar.

"TAYAD'lıların Kararlılık ve Direnişlerini Selamlıyoruz"

❖ ESP'liler Ümraniye'de yaptıkları protesto eylemiyle, TAYAD'lılara yönelik devlet terörü, grev yasaklama ve Diyarbakır'da

KESK mitingindeki saldırıları protesto etti. Ayrıca ESP tarafından yapılan açıklamada, "Hapishanelerde 107 İnsan Öldü Duydunuz mu?" kampanyası ekseninde TAYAD'lı Aileler'in gösterdikleri kararlılık ve direnişi bir kez daha selamlıyoruz."

denildi. .

İHD Ankara Şubesi 27 Şubatta Yüksel Caddesi'nde yaptığı basın açıklaması ile tecriti protesto etti. Şube Başkanı Ender Büyükçulha, tecritin işkence olduğunu söyledi.

Sayı 101

13

7 Mart
2004

**Birtan
Altunbaş'ın
işkenceyle
katledilmesi
davası**

Powell'lerin Demokratlık Şovu ve Sirtını Powell'e yaslayan demokratlık!

Birtan Altunbaş davası bir anda gündem oldu. Dahası, bir anda ne çok **"sahiplenen"** çıktı davayı. Halbuki yıllardır sürüyor dava. Halbuki süren daha onlarca işkence davası var. Birtan Davası'nı sahiplenen(!) kimileri onları görmezden gelmeye devam ediyor.

Peki o zaman Birtan Altunbaş davasının **"özelliliği"** ne? Özellikle, davaya, ABD'nin elini karıştırmış olmasıdır. Artık Birtan Altunbaş Davası'nda **"işkenceciler cezalandırılın!"** demek **risksiz** hale gelmiştir; riyakar demokratlar için "demokratlık şovu" fırsatı çıkmıştır. Zaten ABD'nin davaya "müdahil" olmasının da "insan hakları şovu" dışında bir anlamı yoktur.

Altunbaş Davası'ndaki bu gelişmeler üzerine, Altunbaş'ın yoldaşları geçen hafta bir açıklama yaparak ABD'nin bu davayı sahiplenemeyeceğini, "izleyici" bile olamayacağını, emperyalistlerin bu dava üzerinden "insan hakları şovu" yapmasına izin verilmeyeceğini ve ABD'nin bu davadaki tek yerinin **"sanık sandalyesi"** olduğunu belirttiler. **"Amerika ve Oligarşi, Katliamcılıklarını Gizlemek İçin BİRTAN'ları Kullanamaz!"** başlığını taşıyan 28 Şubat 2004 tarihli, 322 No'lu Cephe açıklamasında, ısrarla Birtan'ın siyasi kimliğinin ve neden katledildiğinin gizlenmek istendiği vurgulanarak şu bilgiler verildi:

"Birtan Altunbaş, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesi veren bir devrimcidir. Birtan Altunbaş, bu mücadeleye önderlik eden Devrimci Sol örgütünün üyesidir. Birtan Altunbaş, Amerikan emperyalizmine ve işbirlikçilerine karşı savaşmıştır."

... Birtan Altunbaş'ın kimliği, kimsenin çarpıtmayacağı, gizleyemeyeceği kadar açık ve nettir. Emperyalizme ve faşizme karşı savaşan militan bir devrimcidir. Katledilmeden önceki son iki yıl içinde tam beş kez gözaltına alınmış, her gözaltına alınışında ağır işkencelerden geçirilmiş ve her işkenceden baş eğmezliğiyle çıkmış, emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı savaşını sürdürmüştü."

Birtan'ı işte bunun için katlettiler."

Açıklamanın devamında ise, Birtan'ın **Amerika'nın çıkarları için** katledildiğini, infaz, katliam politikalarının **ABD desteğinde** sürdürüldüğü, dolayısıyla ABD'nin Birtan'ın işkencede katledilmesinden dolayı değil, **birinci dereceden sorumlu** olduğu belirtildi.

İşkenceci hamilerinin yüzleri açığa çıktı; kimi yalanla, kimi suçu başkalarına atarak kurtulmaya çalışıyor

Koskoca Amerika, yani efendileri davaya

Sayı 101

14

7 Mart
2004

"Altunbaş davasında sanıkların bulunamadığını basından öğrendim"

Sansürcü olduğu kadar YALANCI da

Tecrit Bakanı Cemil Çiçek, Birtan Altunbaş davasında işkencecilerin bulunamadığını basından öğrenmiş. Powell'in mektubu sayesinde haberim oldu diyecek daha da utanmasa!

Çiçek hiç gazete okumuyor muydu acaba? Sansürden magazin basınına çevirdikleri medyada bile yer aldı bu bilgi. Ama yine de onun haberi olmamış! Nasıl pervasızca, yüzsüzce yalan söyleyebiliyor... Takiyeciliği içselleştirmiş biri için yalan nedir ki tabii. İktidar olmak, ülkeyi yönetmek denilince, anladıkları sadece bun-

lardır; yalan, sansür, baskı, ceza...

Herkes biliyor ki, haberi olmaması bir yana, işkencecilerin, Susurlukçuların baş hamiliğini yapıyor o koltukta. Bir tek Birtan Altunbaş davası değil ki; bu ülkede işkencecilerin, infazcılarının yargılandığı her davada yaşanıyor bu. Hiçbirinden mi haberi yok Cemil Çiçek'in. Örnek olsun diye,, kendisinin de savunucusu olduğu "Hayata Dönüş" operasyonu davalarına ilişkin gazetelerde yer alan bir haberi hatırlatalım:

'Hayata Dönüş'ün jandarmaları kayıp

'Hayata Dönüş'te ölen mahkûmların ailelerinin şikâyeti üzerine soruşturma başlatan savcılıklar, tam 21 aydır operasyondaki güvenlik güçlerinin isimlerine ulaşamıyor...

06 Eylül 2003, Milliyet

Hayata Dönüş'ün kayıp jandarmalarından haberi var mı acaba Çiçek'in? Onları bulmak için ne yaptı bugüne kadar?

“müdahil” olmuştu; AB de davayı izliyordu ve devletin **kendi polisini nasıl bulamadığını** soruyorlardı. İşkencecileri korumakta çok pervasız davrandıkları, yargıyı ayaklar altına aldıkları çok açıktı. Ama ne söyleyebilirlerdi ki? Powell’in Birtan Altunbaş Davası’na da gönderme yaptığı mektubu karşısında yapılan açıklamalara bakın:

Dışişleri Bakanı Abdullah Gül: “İnsan hakları ihlalleri ABD ve Avrupa’da da yaşanıyor. Aynı günlerde bir mektup da ben onlara yazdım ve ‘Sizde şöyle bir olay var, buna bu kadar sene ceza vermişsiniz. Bu olacak iş değil’ dedim...”

İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu: “Tebliğat mahkemelerce hazırlanıyor. Tutuklama kararı olmadan bir işlem yapsam bu sefer de sizler ‘kanunsuz iş yapıyorsunuz’ diye ayağa kalkarsınız.”

Adalet Bakanı Cemil Çiçek: “Davada polislerin yakalanamadığını gazetelerden öğrendim... Mahkeme iki tutuklama kararı çıkarttırmış. Ancak bunlar yerine getirilmemiş.”

Emniyet Genel Müdürlüğü Sözcüsü Ramazan Er: “Birtan Altunbaş Davası’na katılmadığı iddia edilen emekli Başkomiser İbrahim Dedeoğlu hakkında mahkemece polise bir görev verilmemiştir... davetiye verilen adrese götürme görevi postacıya aittir...”

Yalancılığın, pişkinliğin bu kadarına da “pes” derirtecek bu sözleri söyleyenler, yıllardır yüzlerce işkence davasında aynı halı yiyenlerdir.

İKTİDAR BİRTAN ALTUNBAŞ’IN KATİLLERİNİ KOLLAMAYA DEVAM EDİYOR

Birtan Altunbaş’ın işkenceyle öldürülmesi davasına 5 Mart 2004 tarihinde devam edildi. Duruşmaya Birtan’ın öldürülmesinden yargılanan sanık polisler katılmazken başta ABD ve diğer Avrupa ülkelerinin elçilik görevlileri de katılarak basına bol bol poz verip şov yaptılar. Söz alan sanık avukatları davayla ilgili bazı basın kuruluşlarının yanlış haber yaptığını ve mahkemenin bağımsızlığına gölge düşürdüklerini söyleyerek basına davayla ilgili sansür uygulanması talebinde bulundular. Ayrıca basının müvekillerini hedef göstermesinden kaynaklı can güvenliklerinin olmadığını şu an müvekillerinin dışında, adliye

önünde olduklarını mahkeme salonuna bu yüzden gelemediklerini söylediler.

Suçlu İçişleri Bakanlığı Adalet Bakanlığı’na, mahkeme polise, polis postacıya atıyor. Henüz PTT’den bir açıklama yok. Onlar da muhakkak suçu atacak birini bulurlar. Ama sonuçta işkence, infaz sanıkları ellerini kollarını sallayarak doluyor.

İşkencecileri “bulamadıklarını” söyleyen tüm bakanlar, emniyet müdürleri, aynaya baksınlar. Karşlarına yine bir işkenceci çıkacaktır. Aynada karşısına çıkanı tutup götürsünler mahkemeye, sanık sandalyesine oturtsunlar, doğru bir iş yapmış olurlar.

Şimdi, ABD’den AKP’ye hepsi bu davayı bir “insan hakları şovu”na çevirmeye çalışacak, bir iki işkenceciye verilecek göstermelik cezayla, binlerce işkencede ölümün, yüzlerce davada işkencecilerin aklanmasının üstünü örtmeye çalışacaklar.

Bu ülkede halen sürmekte olan yüzlerce işkence, infaz davası var. Ve daha da önemlisi, işkence bu ülkenin her gün yaşanan, süren gerçeğidir. F tipi hapishanelerin hücrelerindeki süren işkence dünün değil, bugünün gerçeğidir.

Bu gerçeğe dair tek bir kelime etmeyenlerin, polisin emniyet binalarında, sokakta, resmi olmayan yerlerde yaptığı işkencelere, hapishanelerdeki işkencelere karşı çıkmayanların, Birtan Altunbaş Davası’ndaki “insan hakları savunuculuğu” riyakarlıktan başka bir şey değildir. İşkenceye gerçekten karşı olanlar, bu riyakarlığa izin vermemeyi de görev bilmelidirler.

Bunun üzerine Birtan’ın avukatları, sanıkların kaçabilme ihtimalini gözönünde tutularak hemen savcıya tutuklanmaları için talimat verilmesi talebinde bu-

lundular. Mahkeme bu tutuklama ve sanık avukatlarının sansür taleplerini kabul etmezken Birtan’ın avukatlarından Behiç Aşçı Afganistan’da Irak’taki katliamların sorumlusu Powell’in göz boyamak için yaptığı açıklamalara değinerek Birtan Altunbaş’ın öldürülmesinden ABD’nin de katilleri eğiterek ve işkenceyi destekleyerek, sorumlu olduğunu belirtti. Açıklamasının devamında sorunun sadece Birtan’ın katledilme sorunu olmadığını Türkiye’de işkence ve yargısız infazların bir devlet politikası olduğunu söyledi. Dava 18 Mart 2004 tarihine ertelendi.

Mahkeme bitiminde TAYAD’lı aileler basına açıklaması yaptı. Açıklamada Birtan’ın katillerinin 13 yıldır kollandığı ve derhal katillerin cezalandırılması gerektiğini söylendi. Açıklama sırasında “Birtan Altunbaş Ölümsüzdür” “İnsanlık Onuru İşkenceği Yenecek” “Birtan Altunbaş’ın Katilleri Cezalandırılsın” sloganları atıldı.

“ERDOĞAN KALDI DEDİ Kİ...” KOMEDİSİNE SON

Hatırlanacağı gibi, polis Erdoğan Kaldi adlı bir kişiye, 148 kişi hakkında verdirdiği bir ifadeyi “gerekçe” göstererek onlarca kişiyi işkencehanelere taşımış ve TAYAD Başkanı Tekin Tangün’ü de aynı komployla tutuklamıştı.

TAYAD’lılar, Halkın Hukuk Bürosu, Temel Haklar ve Erdoğan Kaldi’nin ifadesinde adı geçirilenlerden birçok kişi, geçen hafta yaptıkları açıklamalarla, polis senaryosunun ipliğini pazara çıkardılar.

28 Şubat’ta Marmara TAYAD’ta yapılan açıklamada, “AKP hükümeti tarafından her türlü baskı, şiddet ve gözdağı konusunda alabildiğine imtiyaz tanınan polisin, her türlü yönetime başvurarak terör estirdiği, **komplolar** düzenlediği, uydukur ifadeler veren Erdoğan Kaldi’yi kulla-

ndığı” dile getirildi.

Kompo hak ve özgürlük isteyen herkese karşıdır!

Erdoğan Kaldi’nin polis ifadesinde adı geçenlerden TAYAD üyesi Feridun Osmanağaoğlu, Naime Kara, Bülent Solgun, Niyazi Ağırman, Sezai Demirtaş, Melek Akgün, dergimizin Genel Yayın Yönetmeni Gülizar Kesici, Temel Haklar Yönetim Kurulu Üyesi Tigin Öztürk ve Armutlu halkından Doğan Çelik’in de konuşmacı olarak katıldığı açıklamada, TAYAD adına konuşan Naime Kara, komplo-nun nedenini “İktidara göre suçlu TAYAD ve onun mücadelesidir. TAYAD’ın suçu hapishanelerdeki tecriti anlatmak, hapishanelerde 107 insanın öldürüldüğünü halka açıklamak-

tır.” sözleriyle özetledi. Kara konuşmasını şu çağrıyla bitirdi: “**Bu komployu herkes anlamalı, görmeli ve tepkisini dile getirmelidir.** Çünkü direnme hakkımız yok edilmeye, en temel haklarımız için mücadele etmemizin önü kesilmeye, halkın hiçbir kesimi hiçbir şekilde sesini çıkartmasın denilmeye çalışılıyor.”

Dergimizin Genel Yayın Yönetmeni Gülizar Kesici de bu şahsı tanımadığını, bu şahsın onunla ilgili “**onu bir süredir göremiyorum. İlegal alanda çalışıyor.**” dediğini ama bu komplo-nun çok acemice hazırlandığını, çünkü 28 Aralık 2003’ten beri Ekmek ve Adalet Dergisi’nin Genel Yayın Yönetmeni olduğunu, üstelik yine yakın bir zamanda emniyet müdürlüğüne giderek pasaport işlemlerini tamamlayıp pasaportunu

Şefik Kul yeni senaryosunu yazmadı mı daha? Erdoğan Kaldi Örgütü’nden yeni icraatler bekleniyor...

Erdoğan Kaldi Örgütü ve onun “yaratıcısı” Şefik Kul, yapılan tüm açıklamalar karşısında sessiz. Ortada koskoca 148 kişilik örgüt duruyor, Şefik Kul, seyrediyor.

Böyle olmaz; 148 kişiyi de tutuklayın... Büyük bir örgüt davası açın; tıpkı 12 Eylül’de olduğu gibi...

Tabii, o davayı açan savcılara, o davayı açtıran fezlekelerin işkenceci yazarlarına da “altın saat” verilmeli. Tıpkı her “büyük operasyon” sonrası Kenan Evren’in işkencecile-

ri ödüllendirdiği gibi.

Erdoğan Kaldi, düne kadar kimsenin tanımadığı biriydi, ama şimdi siyasi kara mizahın unutulmayacak bir aktörü olacak. Artık terör şubesine götürülen her devrimci, ilerici, polisin sorularını şöyle cevaplayabilir; “**ben bilmem, Erdoğan Kaldi’ye sorun, o bilir...**”

Kaldi’nin bilemeyeceği hiçbir şey olamaz. Mesela “Şefik Kul ve Kaldisi” ikilisini **faili meçhuller masasına** versinler, Onbin küsur faili meçhulü, on günde çözerler; hatta o kadar

bile sürmez belki. Gerçi, iş biraz kapsamlı olduğu için, Şefik Kul’un ve onun Kaldisi’nin bildiği isimler, binlerce faili meçhule fail bulmaya yetmeyebilir, açarlar önlerine bir **telefon rehberi**, yaz babam yaz... Bunda gösterecekleri performansa göre, Olof Palme cinayetinden Kennedy suikastına kadar ünlü faili meçhul dosyaları da **Kul-Kaldi İkilisi’ne** verilebilir.

Bu memleket Erdoğan Kaldi örgütünden ve **Kul-Kaldi İkilisi’nden** daha çok hizmetler bekliyor!

aldığını anlattı.

Kesici, saldırının haftalardır sayfalarında "Hapishanelerde 107 İnsan Öldü. Duydunuz mu?" sorusunu dile getiren Ekmek ve Adalet'i de hedeflediğini vurgulayarak şöyle dedi: "Nitekim... Ankara'da tutuklanan 13 kişiden biri olan Mustafa Gök dergimizin Ankara temsilcisidir. Ayrıca yine Ankara'da iki muhabirimiz tutuklandı. İstanbul'da da TAYAD'ın eylemliliklerine haber yapmak için giden muhabirlerimiz gözaltına alındı, fotoğraflarına el konuldu. Erdoğan Kaldi komedisi de bu saldırının bir parçasıdır."

Temel Haklar üyesi Tigin Öztürk de konuşmasında "Biz dosyayı gördük. İddialar gerçekten çok komik ve akıldışı. Grup Yorum'un konserine gitmek yasadışı faaliyet olarak açıklanmış..." diyerek komplodaki amacın her türlü hak arama eylemini yasadışı saymak olduğunu belirtti.

"Bu senaryolardan komedi filminden başka bir şey çıkmaz"

Halkın Hukuk Bürosu da 2 Mart'ta ÇHD İstanbul Şubesi'nde yaptığı basın toplantısıyla zavallılık, ahlaksızlık ve düşkünlük örneği olan Erdoğan Kaldi komplosu ile polisin yaptığı keyfiliklere, hak ihlallerine tepki gösterdi.

HHB avukatlarından Behiç Aşçı, Taylan Tannay ve Mahir Ay'ın katıldığı açıklamada "Düşmüş, zayıf kişilikli itiraftılardan medet ummak zayıflıktır... Böyle zayıf ve hasta kişiliklerle demokrasi mücadelesi, haklar ve özgürlükler mücadelesi engellenemez." denilirken vurgulanan ilginç noktalardan biri de şuydu:

"Polis Erdoğan Kaldi'nin sorgusunu videoya kaydetmiş ve gözaltına aldığı herkese izletmektedir. Bu kasette şöyle bir diyalog da geçmektedir. Erdoğan Kaldi sorgunun bir yerinde polisten kadın istemekte, poliste kısa bir süre sonra bir kadın getirmektedir. Ya da polis Erdoğan Kaldi'ye pantolon, gömlek, kazak almıştır..."

Kaldi'nin "illegal" dediği kişilerden biri de Yeliz Kılıç'tı. Oysa Yeliz Kılıç 25 Şubat Çarşamba günü DGM önünde Armutlu davasıyla ilgili basın açıklaması yapmaktan gözaltına alınmıştı.

Temel Haklar'ın 29 Şubat tarihli açıklamasında kullanılan başlık her şeyi özetliyordu aslında: Bu senaryolardan komedi filminden başka bir şey çıkmaz... **Polisin komplosu** 'Erdoğan Kaldi dedi ki...' ile başlıyor... **DGM'ler** 'Erdoğan Kaldi dedi ki...' diyerek insan tutukluyor... TAYAD Başkanı Tekin Tangün 'Erdoğan Kaldi dedi ki...' denilerek tutuklanmıştır... 'Erdoğan Kaldi dedi ki...' komedisine son verilmeli ve Tekin Tangün derhal Serbest bırakılmalıdır."

108. ölüm gerçekleşmişken, işkence her yerde sürüyorken AB, artık "insan hakları açısından Türkiye'yi izlemeye gerek yok" kararı aldı!

Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi (AKPM) Denetim Komisyonu, demokratikleşme alanındaki sorunlar olduğu ve insan hakları ihlallerinin devam ettiği gerekçesiyle Türkiye üzerinde 1996'dan beri uyguladığı denetim sürecinin kaldırılmasını kararlaştırdı. Denetim Komisyonu'nun hazırladığı raporda "son üç yıl içinde Türkiye'nin insan hakları ve demokrasi alanında önemli reformlar yaptığı, bu nedenle söz konusu ülkeyle ilgili raporlar yazılmasına ve konunun genel kurul oturumlarında ele alınmasına gerek görülmemesi" öngörülüyor.

Peki bu son üç yılda ne olmuş, göstermelik yasalar çıkarılmasından başka?

Tam 108 insanın tabutu çıkmış hapishanelerden. Üstelik bu karar, 108'inci ölümün gerçekleştiği gün alındı.

AB'nin denetimi kaldırdığı günlerde, bizzat Başbakanlığa bağlı İnsan Hakları Danışma Kurulu bir rapor hazırlayarak, "işkence suçlarına karşı halen etkili bir mücadelenin olmadığı, bu konuda siyasi bir iradenin bulunmadığını" söylüyordu. Siz bunu Türkçeleştirerek okursanız, anlamı; "işkence devlet politikası olarak sürüyor ve işkenceciler korunmaya devam ediyor"dur. Üstelik rapor, devletin, "insan hakları" adıyla oluşturdukları kurumların, bizzat kendisinin insan haklarının önünde engel olduğunu söylüyordu. Devletin insan hakları oyununun ne anlama geldiğini bu sayfalarda binlerce örnekle ele aldık.

AB'nin bu kararı verdiği günlerde, Türkiye gerçeğini gözler önüne seren raporlardan birinde (İHD), klasik işkence yöntemleri de uygulanmaya devam edilirken, asıl olarak, iz bırakmayan yöntemlerin sıkça kullanıldığı belirtiliyordu. Daha çarpıcı olan ise, işkencenin, polis-jandarma merkezleri dışında yapıldığıydı. Su deposu, garaj gibi yerlerin işkence için kullanıldığı belirtilen raporda, sokaklarda süren açık işkenceye de yer veriliyordu.

Ve bu kararın verildiği günler, yasal afiş asmanın, düşüncüyü, hatta bırakın düşüncüyü yaşanan, somut bir gerçeği açıklamanın gözaltı, tutuklamalarla cevaplandığı günlerdi.

O zaman soru şu: **AB, bu kararı hangi politik, ekonomik çıkarları gereği aldı?**

ÜLKEMİZDE KADINLARI DİRİ DİRİ YAKTILAR!

**Diri diri yakılan kadınlarımızın hesabını sormak için
Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm için...**

8 Mart'ta Kadın-Erkek Omuz Omuza Alanlara!

Arada bir “kadınlara sahip çıkma” damarları kabırır; kadınlara *yüzde 25-30 kota ayırdık* buyururlar. Kadınların da “siyasete girmelerini” istediklerini söylerler riyakarca.

Ama siyasetin içindeki kadın, yani hakkını arayan kadın işçi, kadın memur meydanlarda coplanır, adalet isteyen kadın tutsak yakını işkencelerden geçirilir. Siyasete giren kız öğrenciler “bayan” demeden, “yaşı küçük” demeden okullardan atılıp işkencehanelere götürülür. Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm diyen kadın, F tiplerine atılır, yine de “siyasetten” vazgeçirilememişlerse, hapishanelerde diri diri yakılır.

Bu gerçekleri görmeden “kadın sorunu”ndan söz edilemeyeceği gibi, sadece “erkek egemenliği”ne değil, egemen sınıflara karşı mücadele vermeden de kadının özgürlük mücadelesinden söz edilemez.

Yerel Seçimlerdeki 7500 adayın sadece

50’sinin kadın olduğu bir ülke burası. Kadınlarla ilgili her ağızlarını açışlarında “*kadınlarımız başımızın tacı*” diyen bir ikiye bölünmüş ülke. “Başımızın tacı” diyerek “evin kölesi” yaparlar; “Başımızın tacı” diyerek erkeğin yarı ücretine çalıştırdıkları “*ücretli köle*” yaparlar.

Bir ülkedeki demokrasinin, hak ve özgürlüklerin en önemli ölçütlerinden biri, kadınların hakları ve toplumsal yaşam içindeki gerçek konumlarıdır.

Emekçi kadınlar “*baş tacı*” olmak değil, toplumun her bakımından eşit bir üyesi olmak istiyorlar. Böyle bir eşitliği ise ona feodal toplum sağlamadı, burjuvazinin düzenlerinde de –en gelişmişlerinde bile– böyle bir eşitliği yaşayamadı. Böyle bir eşitliği sağlayacak en ileri toplum modeli, sadece sosyalizmdir.

Bundan dolayıdır ki, **kadının özgürlüğü mücadelesi**, farklı yolları içerse de esas olarak

Sayı 101

18

7 Mart
2004

“Kahrolsun Erkekler!” Peki o zaman bütün sorunlar çözülmüş mü olacak?

İstanbul’da 8 Mart mitingi için bir oluşturulan platform dağıldı. Çünkü çok önemli(!) bir sorunda anlaşma sağlanamadı.

Çok önemli sorun; diri diri yakılan, işkence hücrelerine atılan kadınlarımızın hesabını sormak için 8 Mart’ta neler yapılabileceği değildi.

Önemli sorun, IMF politikalarının emekçi kadınlarımızı sefalete, fuhuşa sürüklemesinin nasıl gündeme getirileceği de değildi.

8 Mart’ın nasıl Amerikan emperyalizmine, Amerikancı

AKP iktidarına karşı mücadele gününe çevrilebileceği de, gecekonduların yoksul emekçi kadınlarının 8 Mart’ta alanlara nasıl taşınabileceği de tartışılmıyordu.

Bu önemli sorun “*erkeksiz bir 8 Mart mitingi düzenlemek*”ti. Üstelik sorunun bir de “*erkeklerin alana girmesini engellemek*” boyutu vardı.

Bazılarının önerilerine göre, erkeklerin kadınların arasına girmek için bir “*güvenlik zinciri*” oluşturulmalı, platformdaki herkes bu zincire görevli vermeliydi.

“Meleklerin cinsiyeti”ni tartışmaktan daha önemli ve daha ciddi olmayan bu tartışma nedeniyle platform dağıldı.

Kendilerine Feminist Kadın Çevresi ve Kategori adı verenler tarafından önerilen ve başka Kürt milliyetçileri olmak üzere çeşitli kesimler tarafından da desteklenen bu abes öneriyle 8 Mart birlikteliği gerçekleştirilemedi.

Halkın her kesiminin –erkek kadın, yaşlı-genç, Alevi-Sunni, işçi, köylü, aydın– birliğinin her zamankinden önemli olduğu bir zamanda bu tartışmayı gündeme getirmek, böyle bir anlayışı savunmak, ciddiyetsizlik, sorumsuzluk ve bozgunculuktur.

Feminizm üzerine burada çok şey söylenebilir; ama bu ideolojik-teorik bir tartışmaya girmeyi bile gereksiz kılacak

sosyalizm mücadelesidir. Tüm halkın olduğu gibi, kadının özgürlüğünü yok eden ve kadını katmerli bir baskı altına alan burjuvazinin, faşizmin politikalarından ve kültüründen başkası değildir.

Kadına “ikinci sınıf”lığı reva gören, “**egemen sınıf**” ideolojisidir. Egemen sınıfa karşı mücadele edilmeden, bugün ülkemizde egemen sınıflar oligarşi olduğuna göre, oligarşiye karşı mücadele edilmeden, kadının kurtuluşu için mücadele edilmiş olmaz. Kadınlar “erkek egemenliği”ne karşı mücadeleyi de bu mücadelenin içine yerleştirmek durumundadırlar. Aksi halde boşa kürek çekilmiş veya burjuvazinin demokrasicilik sivil toplumculuk oyununa **figüran** olunur.

Özgürlük, mücadeleyle kazanılır. Tarih başka türlüünü yazmamıştır. Sosyalizmde, kadınlara “**yukarıdan bahşedilecek**” haklardan söz etmiyoruz. Dünya nüfusunun yarısını oluşturan kadınlara kurtuluşu kimse bahşedemez. Kadının kurtuluşu, erkeklerle omuz omuza savaşılarak kendi eseri olacaktır. Doğru olan, gerekli olan, kadın erkek emekçilerin mücadeledeki omuzdaşlığıdır.

8 Mart’ta, “**kadının yeri evi değil, mücadele alanlarıdır**” demek için alanlara çıkalım. “*Biz varız... Bizi yok sayanların düzenini yok ederiz*” cüretiyle çıkalım alanlara. “**İkinci sınıf**” olmadığımızı **yürek gücümüzle** göstermek için çıkalım alanlara. Kadınlarımıza zulmeden, onları sefalet mahkum eden düzenden hesap sormak için alanlara çıkalım!

kadar gayri-ciddi, bir o kadar sorumsuz bir tavırdır. Bazılarının ise, “*erkeklere karşı güvenlik zincirine*” katılmamakla birlikte mitinge **sadece kadınlar** olarak katılacaklarını açıklamaları, tutarsızlığın bir başka versiyonudur.

Acaba bu mitingte “erkeklere karşı müdahale grubu” oluşturulmasını önerecek kadar militan ve keskin havalara girenler, bir tek toplantılarında, mesela toplantıları polislin videoya kaydetmesine, mesela, basın açıklamalarına polislin müdahale etmesine karşı böyle bir “militanlık” gösterdiler mi bugüne kadar?

“Erkeklere karşı zincir”miş!

Sömürüye, zulme karşı zincir oluşturduunuz, bir tek bu kaldı... Emperyalizmin, faşizmin “egemenliğini” yıktınız, bir tek “erkek egemenliği” kaldı... Bunlar boş, gayri-ciddi tutumlardır. Türkiye solunun, ulusal, sınıfsal, sosyal haklar ve özgürlüklerden yana olanların çok daha önemli sorunları ve gündemleri var.

Ağır baskılar var karşımızda. Omuzlarımızda büyük yükler var. Halkların, ulusların, kadınların özgürlüğünü savunanlar, bu ciddiyetle davranmalıdır.

Güldünyalar’ı Kim Öldürüyor?

Kim öldürdü Güldünya’yı?

Günlerdir tüm medya ondan bahsediyor, ama katillerinin kimliğini yazmıyor ısrarla. “**Töre cinayeti**” diyor; kim o “**töre**” dedikleri?

Kim öldürdü Güldünya’yı? O töreleri yaşatıp besleyenler değil mi bu cinayetin **azmettiricisi**? Öyleyse kim yaşatıyor, kim besliyor o töreleri? Cinayeti azmettirenin adını koyalım.

Bitlis’in Budaklı Köyü’nden Güldünya Tören, tecavüze uğradı. O artık “lekeli”ydi ve o töreler uyarınca katli vacipti. Töreyle boyun eğmekten se kaçtı oralarından Güldünya. İstanbul’da bir tanıdığının yanına sığındı. Lakin “töre” onun peşini bırakmadı. Ailesinden iki kişi, onu İstanbul’da sokak ortasında kurşunladı. Ama Güldünya ölmemişti, hastaneye kaldırıldı. “Töre”nin infazcıları, yarım kalan işlerini(!) bu defa hastanede tamamladılar.

Peki bu arada **İstanbul polisi neredeydi**? diye sormayın... Falan yerde afiş asılıyor diye tel-sizlerden bir anons geçildiğinde onlarca ekip çekirge sürüsü gibi toplanırlar ama, öldürülmek istenen bir genç kadının güvenliğini almak akıllarına bile gelmez onlar.

İşte **cinayetin suç ortaklarından** biri: Polis.

Daha başka zanlılar var. Güldünya, Şego aşiretindendir. O aşiretleri, düzen partileri yaşattı on yıllardır. Oy avcılığı peşinde onlara güç verdiler. TBMM’ye “milletvekili” sıfatıyla yıllardır “**aşiret vekilleri**” soktular. İşte **bir suçlu** daha; aşiretleri el üstünde tutan **düzen partileri**.

Güldünya’nın babası Şego aşiretinin bin **korucusundan** biriydi. **Koruculuğu oluşturanlar, sürdürenler...** Ağalık, şeyhlik, fetva düzenini sürdüren **İslamcılar...** Ağalarla, şeyhlerle arasını hep iyi tutan, kadını ikinci sınıf sayan düzeni kutsayan **medya** da suçlu.

Kısacası; aşiret yapılarını koruyanlar, feodalizmi sürdürenler, kitlelerin kafalarını dinci hurafelerle dolduranlar, ikiye bölme “**töre cinayeti**” edebiyatı yapıyorlar...

Düzeni, sömürsüyle, feodal kültürüyle, ah-laksızlıklarıyla kutsayıp ondan sonra da, “*töre cinayetleri*”ne karşı kampanya açanlar ne kadar samimi olabilir?.. Ya fabrikalarda kötü koşullarda yavaş yavaş katledilen Güldünyalar? Ya F tiplerinin hücrelerinde katledilen Güldünyalar? Başka cinayetleri görmeyip töre cinayeti kampanyası açan iktidar ve medya, katliamcılığını gizliyor.

Erdoğan: “Din İstismarcılığı Yaptık”

Nasıl Yaptınız, Hangi Suçları İşlediniz; Onları da Açıkla

Başbakan Tayyip Erdoğan, Mehmet Metiner’in itiraflarının ardından, Kanal 7’de katıldığı bir programda, “geçmişte kendilerinin de din istismarcılığı yaptıklarını” açıkladı.

Bu sorunun devamında sorulması gereken en doğal soruyu burjuva basın elbette sormadı, onlar İslamcılarının istedikleri rotaya adım adım girmesinden memnun, açıklamayı manşetlerine taşıdılar.

Peki din istismarcılığı yaptınız da, ne yaptınız, nasıl yaptınız? Tayyip Erdoğan asıl bu sorulara cevap vermek zorundadır. Tüm Türkiye halkına dini nasıl istismar ettiklerini açıklamalıdır.

Bu gerçeği biz yıllardır söylüyoruz. İslamcılarının din istismarcılığı yaptıklarını, bezirgan olduklarını, emperyalizm ve faşizm tarafından kullanıldıklarını, bütün bir tarihlerinin bu kullanımanın tarihi olduğunu söylüyoruz.

Şimdi TAYYİP ERDOĞAN İTİRAF EDİYOR bu gerçeği. Bu tek bir cümlelik itiraf her şeyi anlatır da yetmez.

Tayyip Erdoğan açıklamak zorundadır;

Dini istismar ederek, nasıl din ve mezhep kışkırtıcılığı yaptınız? Halkı birbirine nasıl düşürdünüz? Aleviler hakkında nasıl hurafeler uydurdunuz ve Maraş’ta, Çorum’da, Sivas’ta faşizm tarafından nasıl kullanılıp halkın dini duygularını kışkırtarak KATLİAM düzenlediniz? **AÇIKLAYIN!**

KANLI PAZAR’da, emperyalizme karşı Türkiye halkının öfkesini haykıran devrimci gençliğin üzerine polisle işbirliği içinde satırlarla, sopalarla, silahlarla nasıl saldırdınız, **AÇIKLAYIN!**

“Geçmişte biz de dini istismar ettik” deyip bu tarihin üzerini örtemezsiniz.

Din istismarcılarının emperyalizmin ve faşizmin çıkarları için dini nasıl kullanıp genç insanları halkın ve devrimcilerin üzerine saldırdığını da **ANLATIN HALKA!**

Binlerce sokak cinayeti, onlarca provokasyon, katliamlar, halka ve devrimcilere karşı işlenmiş suç var bu din istismarcılarının tarihinde.

YEŞİL KUŞAK’ta hangi rolleri üstlendiniz, “komünizme karşı savaşma” adına emperyalizme nasıl hizmet ettiniz, bunları da **AÇIKLAYIN.**

Yeşil kuşak, emperyalizmin bilinen projesi, ya ayrıntılarında neler var? Amerikan çıkarları için hangi rolleri üstlendiniz, hangi cinayetleri, katliamları tertipleyip halkın ve devrimcilerin kanını döktünüz? “Allah Allah” nidaları ile nasıl saldırdınız, **AÇIKLAYIN!**

Dini istismar etmek, bir “amaç” için, “çıkarcı” için olur; **HANGİ ÇIKARLARINIZ İÇİN İSTİSMAR ETTİNİZ, AÇIKLAYIN!** Bugün o çıkarlarınızı elde ettiğiniz, iktidar koltuğuna oturduğunuz için mi, bu itiraflar?

Tayyip bunları açıklamaz. Çünkü hala yalan söylüyor. Şimdiki istismarcılığın, dini nasıl kullandığının üzerini örtmeye çalışıyor. Bunu da hizmet ettiği emperyalistlerden öğrendi. Halkın kanını dök, işlemedik suç bırakma, sonra şeffaflık, demokrasi soytarılığına sığınarak kendini akla.

Dünden aşağı kalmayan bir istismarcılık bugün iktidar koltuğunda oturuyor.

Amerikan projelerinde rol almaya, faşizme hizmet etmeye devam ediyor İslamcılar. Irak’tan bütün Ortadoğu’ya, Balkanlar’dan Kafkaslar’a kadar emperyalizme hizmetleri sürüyor. Yine her şey iktidar koltuğu için. İktidar koltuğunda faşizmin politikalarını uygulayarak, dün sokakta yaptıklarını, o koltuklarda yapıyorlar. Hapishanelerde insanlarımızı katleden, sokaklarda, meydanlarda terör estiren bu istismarcılar değil mi? Hangi çıkarlar için uygulanıyor bu zulüm?

Tekellerin bekaası için, emperyalizme hizmet için dini istismar ediyor, hatta satıyorlar.

Tayyip Erdoğan iktidarı bunun en açık halidir. Fethullah’tan başlayarak tarikatlar bu hizmetin dışında değil, tam göbeğinde yer almaktadır. Halkın örgütlenmesini, bağımsız, demokratik, halkın özgür ve eşit yaşadığı bir ülkeyi yaratma mücadelesine girmesini engellemek için en büyük din istismarları yapıyorlar.

İnanan, Samimi, Müslümanlar; Tayyip’ten ve Din İstismarcılarından Hesap Sorun, Aldatılmaya Son Verin

Din istismarcılarının maskesi düşmüştür. Kendileri itiraf ediyorlar.

Tayyip’e ve bütün din istismarcılarına sorması gerekenlerin başında siz geliyorsunuz. İnanç-

ları istismar edilen, dini duyguları ranta çevrilen, emperyalizmin ve faşizmin hizmetine sunulan, onların koltuk çıkarları için kullanılan sizsiniz.

Bu hesabı sormadıkça, kullanılmaya, aldatılmaya devam edeceksiniz, din bezirganları inançlarınızı istismarı rahatlıkla sürdürecektir.

Riyakarlıklarının, çıkarlıklarının hesabını sorun. Size hangi yalanları söylediler, hangi kirli işlerine alet ettiler, devrimcilere karşı nasıl ve neden kışkırtıldılar düşünün. İstismarcılar size, “komünistlerin katli vaciptir” derken, tekellere nasıl hizmet ettiklerini, devrimcilerin faşizme ve em-

peryalizme karşı savaştıkları için bu istismarcıların hedefi haline geldiğini görün.

Tayyip Erdoğan’ın açıklaması, masum, sıradan bir açıklama değildir. Hele, meydanlarda demagojisini yaptığı “ben halkımdan hiçbir şeyi gizlemem” çerçevesinde hiç değildir. Yeni suçlar işleyebilmek, emperyalizme daha rahat hizmet edebilmek için kendini ispatlama, dünü unutturmak içindir bu sözler.

Din istismarcılarının, AKP’lilerin, holdingleşmiş tarikatların peşinden giderek buna alet olacak mısınız, yoksa inançlarınızı kullandırmaya son mu vereceksiniz?

Koltuk İçin Her Şey Satılır

Dışişleri Bakanı Abdullah Gül’ün eşi Hayrünnisa Gül, AİHM’deki ‘türban davası’nı geri çektiğini açıkladı. Gerekçeyi, davanın “siyasallaştığı ve eşinin konumu” olarak belirtti.

Türbanlı kızlarımız din bezirganları tarafından kullanılıp bir kenara atıldılar. Son darbe de, umut bağladıkları davalardan biri olan bu olayla vuruldu.

AİHM, hak ve özgürlük arayan hiç kimse için, hiçbir zaman bir umut kapısı değildir. Ancak Bayan Gül bu gerçeği gördüğü için değil, koltuk için, AKP iktidarının kendini ispatlama doğrultusundaki adımlarına kendi cephesinden destek için vazgeçiyor bu davadan. İslamcılar, “baskı altında bu kararı aldı” diyerek boş yere kendini aldatmasın. AKP’lilerin inançlarla, değerlerle hiçbir alakaları yoktur. Eşlerini de bu doğrultuda kullanmaktan çekinmezler. Dinini satanların, türbanı satmasını ne engelleyebilir ki?

Aldanmayın;

Bir yandan itiraflar, davalardan vazgeçmeler gündemdeyken, öte yandan Tayyip meydanlarda türbandan söz ediyor. YALAN, istismar, oy için.

YOKSUL MÜSLÜMANLAR!

109’uncu insanımızın katledilmesine ortak olmayın!

Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi, Muharrem Karademir’in şehitliğiyle ilgili yayınladığı açıklamanın bir bölümünde yoksul Müslümanlar’a da çağrı yaptı ve şöyle seslendi:

Tarikat holdingleriyle halkı sömürenlerin, emperyalist tekellerle işbirliği içinde ülkemizi soyanların dini imanı olmaz. Burjuvaların, tefeci tüccarların müslümanı da olmaz. Bu nedenle, biz Müslümanlar’a seslendiğimizde, sözümüz samimi, temiz dini inançlara sahip emekçileredir.

Şimdi diyoruz ki, bir kısmınız, inancınızı daha serbestçe yaşayabileceğinizi, paylaşmayla, dayanışmayla da olsa ülkemizin daha adil bir ülke olacağını düşünerek oylarınızı AKP’ye verdiniz. Şimdi sorun AKP’ye; Müslümanlar ne zamandan beri cinayetler işleyip, işlediği cinayetleri saklıyor?

Sorun; hapishanelerde 108 insanı kim öldürdü? Kim öldürmeye devam ediyor?

Sorun; tecrit, Müslümanlığın hangi kitabında yazıyor?

Sorun; Müslüman halkları katleden ABD’yle, siyonizmle işbirliği hangi kitapta yazıyor?

AKP, iktidar koltuğunda kalıp ceplerini doldurmayı sürdürebilmek için, İslamı pazarlıyor. Emperyalistlerin ve işbirlikçi tekelin çıkarları için çalışıyor.

Tecrit bunun için yapıldı. AKP de dini bunun için kullanıyor. AKP iktidarından işçi memnun değil, memur, köylü, esnaf memnun değil, ama Amerika memnun. İsrail memnun. Avrupa Birliği memnun. Emperyalist tekel memnun. Sabancılar, Koçlar memnun. İslamın nasıl emperyalistlere, tekelere peşkeş çekildiğini görün. Görün ve din pezevenkliğine izin vermeyin, inançlarınızın istismar edilmesine hayır deyin. 109’uncu insanımızın katledilmesine ortak olmayın!

Sayı 101

21

7 Mart
2004

Seçim meydanı yalanları

Tayyip Meydanlara ıktı! Halka Yalan ve Azar Tabana Türban ve İHL ‘Şekeri’

Burjuva partiler yeni bir seçim panayırında halkın karşısına çıktılar yine. En son bir önceki seçimde halkın ayağına gitmişlerdi. Bu seçimin ardından, bir sonraki seçime kadar uğramayacakları Anadolu kentlerini dolaşıyorlar. Meydanlar yine yalanla, vaatlerle inliyor. Riyakar İslamcı AKP’nin lideri Erdoğan, İslamcı tabana türban ve İmam Hatip Liseleri üzerinden vaatler sıralayıp, oylarını almaya çalışırken, halk kitlelerine de yalanlar sıralanıyor.

İşçiye, Köylüye Yine Azar ve Aşılama

Geriye dönün ve düşünün; Tayyip Erdoğan’ın iktidar olmasından sonra, bu ülkenin işçisi, memuru, emeklisi, köylüsü, gençliği ile doğrudan karşı karşıya geldiği her yerde, hak isteyenleri azarladığını, aşıladığını görürsünüz.

İMF’ye karşı çıkan gençlere “zaten sabıkalı” dedi; insanca yaşayacak ücret isteyen, sosyal hak talep eden memurları “ideolojik... terörist” ilan etti; iş isteyenleri azarlayıp içtiği Samsun sigarasını bile çok gördü; onunla aynı kafaya sahip Tarım Bakanı Sami Güçlü, ürettiklerini yeniden ekebilecek taban fiyatı isteyen köylüye “gözünüzü toprak doyursun” dedi.

Tayyip seçim meydanlarında da aynı tarzı sürdürüyor. Vaatler sıralarken, aykırı bir sese, vaatlerinin gerçek yüzünü gösterenlere hiçbir tahammülü olmadığını daha ilk mitinglerde göstermeye başladı bile.

Tayyip Burdur’da konuşuyor. Pancar köylüsü Tayyip’in vaatleri, emperyalizme uşaklığı meziyetmiş gibi göstermesi, karşısında yaşadığı sorunu, talebini gündeme getiriyor. “Pancarın kotası ne olacak” diye bağırarak köylü, yüzbinlerce Burdur köylüsünün talebini, beklentisini dile getiriyor. İşte aldığı cevap:

“Ben ne diyorum sen ne diyorsun? Ben medeniyet diyorum, sen pancar diyorsun...”

Bir başka örnek Mersin mitinginden.

Çukurova Tekstil’den atılan işçiler, meydan-
da “İşimizi Hakkımızı İstiyoruz” pankartı açıyor. Erdoğan kırmızı görmüş boğa misali işçiler gö-

rünce nevre dönüyor:

“Atılan işçi yok. İndirin o pankartı, ben bunlara prim vermem. Giderler orada çalışırlar. Artık devlet istihdam kapısı değildir. Artık alışma zamanı. Taşı sıkacaksınız, ekmeğini çıkaracaksınız. Hayat buymuş işte diyeceksin.” (Milliyet, 1 Mart)

AKP’lilerin ziyaret ederek, “sizin sorununuzu çözeceğiz” deyip bir daha uğramadıkları Çukurova işçilerini, özelleştirilen bir KİT’ten atılmış işçiler zanneden Erdoğan, özelleştirme yalanlarının ortaya çıkmasından hiddetlenmiş belli ki. Ama bu olmasa bile sonuçta karşısında bu ülkenin işçileri var. Hak arayan, direnen işçiler hem de. Sınıf düşmanlığı konuşturuyor Erdoğan’ı, anti-komünistliğiyle, emekçi düşmanlığıyla bütün kinini kusuyor. Ve AKP’nin Türkiye’inde hak aramanın, hangi biçimde olursa olsun bu iktidar tarafından hoşgörölmececeği, susturulacağını gösteriyor. İşçiye prim vermez, memura prim vermez, öğrenciye, tutsak ailelerine prim vermez... Peki kime prim verir?

Sadece işbirlikçi tekellere, Amerika’ya, IMF’ye ve AB’ye.

Peki bu arada AKP’liler ne yapıyor; işinden,

AKP’ye Yakışan Aday

AKP, bütün hırsızların, tescilli soyguncuların, onyıllardır hangi parti iktidar olursa oraya yandaş rantçıların çekim merkezi. Bunlardan biri de Adana adayı Aytaç Durak. Yolsuzluktan sabıkalı. Tayyip yanında Aytaç Durak, halktan oy istiyor. Erdoğan, hortumlu mücadele şovunu burada da sürdürüyor; “Hortumları kestiklerini” söylediğinde meydandan ses yükseliyor; “**Hortumcu yanında!**”

AKP’lilerden de, her ne nedenle olursa olsun gerçekleri dile getirenler var.

Aman Yoksulları Kimse Görmesin

Erdoğan, Bolu’da halka vaatler sıralarken, kitlenin içinden bir kadın bağıyor: “Hiçbir sosyal güvencem yok. Bana yardım et”.

Gazeteler kadına yöneliyor, Erdoğan yok saydıklarının objektiflere takılmasından rahatsız;

“Koşun koşun aradığınızı buldunuz.”

Ama merak etmesin, medya zaten milyonlarca yoksulu görmeme, göstermeme konusunda, “ekonomi iyi gidiyor” yalanlarını pohpohlamada AKP’ye büyük desteğini sürdürüyor. AKP iktidarı işbirlikçi tekellerin çıkarlarını korumaya devam ettikçe böyle de sürecektir.

Seçim meydanı yalanları

aşından, ekmeğinden olmuş işçilerin yanında mı yer alıyor? Hayır, tıpkı IMF'ye karşı çıktı diye genç bir devrimci öğrenciyi yuhadalıkları gibi, işçileri de taşıyorlar!...

Seçim Geldi, AKP Türban ve İHL'yi Hatırladı

Türban ve İmam Hatipler, AKP iktidarının İslamcı, inanan saf insanlarımızı 3 Kasım seçimlerinde aldatarak oylarını aldığı iki malzeme, iki vaatti. Halkın hiçbir kesiminin hak ve özgürlük talebini yerine getirmediği gibi, bu konularda da bir yıldır aldatma, oyalama taktiği izledi. Getireceği "çözüm" de zaten ABD ve AB'nin desteği ve çizdiği sınırların dışında olamazdı.

Türban ve İHL'ler yine seçim malzemesi.

AKP tabanına "elma şekeri" olarak yine bunlar sunuluyor, yerlerse!...

Şimdiki söylem şu; "artık seçim sonrası çözeceğiz."

Olayın sömürü söylemi ise şöyle: "Türbanlı kızlarımız hüngür hüngür ağlıyor."

Peki neden seçim sonrası? Bunun cevabı burjuva siyaset tarzında, özel olarak da AKP politikalarındadır. Halkın en doğal talepleri seçim, istismar malzemesidir, oy için araçtır. Halkın hiçbir sorununa gerçek bir çözümleri yoktur. Bu meydanlardan geçen bütün burjuva partileri aynı yalan ve vaatleri sıraladılar.

Türban ve İmam Hatipler sorunu, faşist düzendeki hak ve özgürlük sorunlarının parçasıdır. AKP iktidarı, "AB'ye uyum" aldatmacası ile çıkardığı yasalarla farklı bir hava yaratmak istese de, halkın hak ve özgürlüklerine düşmanlığını, hak arayana tahammülsüzlüğünü her fırsatta ortaya koymaktadır. Hapishanelerdeki **108 insanın katillerinden** hak ve özgürlük beklenmez. Yok eğer İslamcı kesim, "türban ve İHL sorununu çözsün de, 108 değil binlerce devrimciyi katletse yine AKP'yi destekleriz" diyorsa, elbette sorun yoktur. Tek sorun, bu katliama verdikleri onay ve ortaklıkları olur.

Tayyip "Çözümü" Buldu: "Taşı Sık Ekmeğini Çıkar"

İş isteyene, yoksullara, açlara Tayyip Erdoğan'ın verdiği cevap bu: "Taşı sıkacaksın, ekmeğini çıkaracaksın. Hayat buymuş işte diyeceksin."

Demek Tayyip taşı sıkıp ekmeğini çıkararak Ülker Holdingler'in ortağı oldu? Sabancılar'ın, Koçlar'ın masalları da hep böyle başlıyor zaten.

AKP'nin yoksullara söyleyeceği, verebileceği başka bir şey de yoktur gerçekte. Aşevleri, bayramlık yardımlar, üç beş kilogram kömür yardımları; işte AKP iktidarının o dilinden düşürmediği "sosyal politikalarının" özü bunlar. Halk, yardımlarla yaşayan, Tayyip Sultanlığı'nın tebalası haline getirilmek isteniyor.

AKP'nin kendine özgü bir ekonomi politikası yoktur. IMF, emperyalistler veriyor programı, AKP uyguluyor. Ve halkı oyalamak için "programın sosyal yönünü geliştireceğiz... Üç vakte kadar rahatlayacağız" yalanları söylüyor.

Kapitalizm yoksulların adaletli, eşit bir düzen özlemlerinin karşısına, sermayenin nasıl bir kan ve sömürü ile oluştuğunu gizlemek için bu düşünceyi çıkarır. Zenginler "taşı sıkıp, kafasını çalıştırdıkları... işi bildikleri için zengin olmuşlardır...Sen de köşeyi dönebilirsin..."

Ancak ne hikmetse, bırakın taşı sıkmayı, demiri eriten, doğaya hayat veren işçiler bir türlü zenginleşemez. Üstelik, onlar resmi rakamlara göre bile, OECD ülkeleri arasında en fazla çalışan işçilerdir. Tayyip'in mantığına vurursanız, onlar Tayyip gibi akıllı değiller!

Peki "akıllı olmanın" ölçütü ne? Amerika'dan icazet alacak, AB'yi arkana alacak, tarikatlarla kol kola girecek, işbirlikçi tekelere çıkar ittifakı yapacaksınız.

İşten atılan işçilere "devletin malı deniz devri bitti" diyen Tayyip, milyonlarca işçiye "taş sıkmayı" öneriyor. Sağlıktan, eğitime, KİT'lerden yerel yönetimlerin kamu hizmetlerine kadar özelleştirmeyi her alana yayacak, devletin vermek zorunda olduğu bütün hizmetleri "parası olan alır, olmayan zaten taşı sıkmasını bilmediği için ölür" diyor.

Tayyip'in yönettiği Türkiye'de işbirlikçi tekellerin karının katlanması, "Dünyanın en zenginleri listesinde 6 Türk" olması, ekonomik başarı olarak sunulurken, kaç milyon yoksulun, dünyanın en yoksullar listesinde yer aldığıın üzeri örtülmek isteniyor.

İktidar gücüyle başı dönen, Amerika'nın imparatorluk projesinde rol kapmanın sevinciyle sarhoş olan Tayyip, açlarla, yoksullarla, 70 milyon halkla alay ediyor. Bunu yaparken "halkçı" bir üslupla, apolitik kitlelerin geri düşüncelerine hitap ettiği için tepki görmüyor olabilir. Ama halk, Tayyip ve AKP gerçeğini her geçen gün daha net görecektir. Hiçbir halk yalanla uyutulamaz, böyle aşığılanmaya alıştınlamaz.

yoksul

İslamcılar ‘dönekliği’ değil, pragmatizmlerini tartışmalı

Tayyip Erdoğan’ın İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı döneminde danışmanlığını yapan, daha sonra HADEP saflarında, sonra yeniden İslamcı partilerin yanında yer alan ama her dönem düzenin yanında, içinde olan Mehmet Metiner’in Radikal Gazetesi’nde yayınlanan röportajı (23-24 Şubat), İslamı kesimde “döneklilik” tartışmasına vesile oldu.

Metiner, röportajında özetle;

1980 öncesi kendileri dışında herkesi kafir gördüklerini, laikliği dinsizlik olarak algıladıklarını, tıpkı Taliban gibi düşündüklerini... söylüyordu. Bugüne ilişkin ise değiştiğini, AKP’nin ve Tayyip’in duruşunu desteklediğini belirtiyordu.

İslami kesimden, Yeni Şafak başta olmak üzere İslamcı basından Metiner’e tepki; döneklilik tartışması ve tüm İslamcı kesimi kendi çizdiği çerçeveye oturtma etrafında şekillendi.

Metiner’i Eleştiriyorsanız; Tayyip’e Desteği De Kesmek Zorundasınız

İslamcıları daha da düzen içine çekme konusunda emperyalizmin ve oligarşinin politikalarını bu sayfalarda değişik kereler ele aldık. Bu yanı sıra Metiner gibi kişiliklerin de bu amaçla kullanılıyor olması şaşırtıcı değildir. Emperyalizm ve oligarşi bütün muhalif güçleri eritmek, tasfiye etmek için kuşatır, böler, parçalar, radikalizmini, özünü yok etmek ister. Ülkemizdeki İslamcılar da bu kuşatmadan muaf değildir. Ancak onlar bu kuşatmaya direnmeyi değil, düzenle uyumu esas almakta, gerçekte teslim olmaktadır. İtiraz ettikleri türban, İHL gibi konular olmasa zaten hiçbir çelişkileri de kalmayacak.

Mehmet Metiner, Fethullahçı camianın, AKP’nin ABD paralelinde sürdürdüğü “ılımlı İslam” kuşatmasının bir parçasıdır. Tayyip’in pratiğe geçirdiğinin teorisini yapmaktadır. Metiner’i eleştirenlerin, görmek ve göstermek istemediği en önemli noktalardan biri de budur; onun aslında AKP çizgisini temsil ettiğidir.

AKP’nin bizzat kendisi bu çerçevede var edilmiş bir partidir. Metiner’i eleştiren, yerden yere vuran İslamcılar ise, aynı zamanda AKP’nin baş destekçileri durumundadır.

Tayyip Erdoğan, “gömlek değiştirdik... değiştik...” derken, iktidar uğruna desteklendi.

Hiçbir farkı yoktu Metiner’den. Fark, AKP’nin ve Tayyip’in bu söyleminin arkasında iktidar koltuğu olmasıydı. Ve Metiner’i eleştiren Ahmet Taşgetiren’ler, Akif Emreler ve daha geniş bir kesim tutarlı olmak istiyorsa,

aynı şekilde Erdoğan’ı da dönem ilan etmeli ve AKP’ye desteği kesmelidirler.

Nitekim tam da bu tartışmaların üzerine Tayyip Erdoğan, “geçmişte dini istismar ettiklerini” açıkladı. Ama hala Metiner’e yapılan eleştirilerin onda birini görmedik ona yönelik.

Bu arada Tayyip, İslamcılığı, bu açıklamayla Amerikan çizgisine getirme çabasına hız verirken, asıl olarak din istismarını bugün yaptığını da gizlemek istiyor. AKP’nin iktidar oluşu, tabanda yapılan seçim propagandaları, hep bu istismar üzerine oturmuştur. Şimdi istismar ettikleri dini satıyor.

Her Sürecin İslamcılığı Ya Da Pragmatizmin Kanlı Batağı

Asıl olarak, “döneklilik” ne Metiner’i ne de Tayyip’in durumunu ifade etmiyor, sorun çizgi sorunudur. 12 Eylül’ü destekleyip, 28 Şubat’a karşı çıkan İslamcı döneklilik, İslamcılar için döneklilik değil, bir çizgidir. 28 Şubat’ı eleştirenlerin, aynı zamanda 28 Şubat’ın doğrudan ürünü olan AKP’yi desteklemeleri ise tam bir tutarsızlık ve bu pragmatist çizginin örneğidir.

AKP’de temsil edilen İslamcılık, her dönemde mevcut güç dengelerine göre yönünü değiştirmiş, egemen güçlerin safında yer almıştır. 12 Mart, 12 Eylül cuntalarına destek, Susurluk’a sessiz onay, devrimcilerin anti-emperyalist temelindeki eylemlerine saldırılar, dökülen kanımız hep bu çizginin sonucudur. Güç nerede ise İslamcı oradadır.

AKP’nin de teorisyenlerinden olan Metiner’in yaptığı, sürecin teorisidir. Bugünkü güç ilişkileri, egemen kavramlar değişir, yeni bir Metiner çıkar ve o sürecin teorisini yapar. Her süreç için bir söylem tutturmak ise hiç zor değildir. 12 Eylül mü desteklenecek; anti-komünist bir söylemle bunu pekala yapabilirsin. Örneğin, ABD

Mehmet Metiner, Tayyip’in pratikte yaptığının teorisini yapıyor. Sorun onun dönekliği değil, İslamcılığın nerede çıkacağı varsa, güç neredeyse oraya yönelmesidir. Bu pragmatizm, yeşil kuşaktan, “model ülke” olmaya kadar uzun ve kanlı bir yolu yürütmüştür İslamcılığa.

“Büyük Ortadoğu Projesi”ni mi ortaya attı; hemen üstüne atlar, acaba bana ne düşecek diye ellerini ovuşturup, teorisini yaparsın.

İşte bu nedenle Metiner “dönek” değil, İslamcı kişiliğin, siyaset tarzının, düşünce yapısının, kısaca bu çizginin doğal ürünüdür. AKP’nin yöneticilerine, bakanlarına, milletvekillerine bakın, yüzlerce Metiner görürsünüz. Mehmet Elkatmış’ı alın örneğin: “Geçmişte söylediklerime bakıyorum da, bunları ben mi söylemişim diye şaşırıyorum” diyor bir TV programında. Bu da, o çizginin kendini saflığa vuran hali. Şaşırıyormuş! Şimdi çıkarlarım “demokrasi, insan hakları, Avrupa Birliği” diyerek sırtımı emperyalizme dayamakta, demiyor; şaşırıyorum diyor.

Yarın da, dengeler değiştiğinde bugün söylediklerine şaşıracaktır. Aynı şey Tayyip’ten başlayarak bütün AKP kadroları için geçerlidir. En keskin AB karşıtlığından en hızlı AB savunuculuğuna böyle geliniyor. Hem de tek tek değil, kitlesel olarak, iktidar koltuğunun şehvetine kapılmış bir ruh hali içinde yaşıyor bunlar.

Pragmatizm bütün bünyeyi kaplamıştır. Bunun doğal sonucu olarak tutarlı bir düşünce, o düşüncenin her bedeli göze alarak savunulması, gücün karşısına dikilebilme cüreti yoktur. 11 Eylül sonrasını hatırlayalım. Kimi İslamcılar halkların o büyük öfkesini görmek yerine paniğe kapılıp “İslamcılar yapmamıştır” komplo teorilerine sarılırken, Fetullahçı saflardan kimileri de, “bu saldırı İslamcıların Amerika ile iyi ilişkiler kurmasına vesile olacak” diye yazabilmiştir.

İslamcıların tartışması gereken Metiner’in dönemliği değil, İslamcılarının pragmatizmleri ve o pragmatizmin İslamcılarını **Amerikan projelerinde rol almaktan halk düşmanlığına** kadar nerelerde dolaştırdığıdır. Kaldı ki, döneklik konusunda da İslamcılarının söyleyecek sözü yoktur. Döneklik meşrudur bu saflarda, tabii dönekler yüzlerini kendilerine dönmüşse. İtirafçılık da bir ihanet, utanç değildir mesela. Takiyye olarak en liberalinden en radikaline kadar kabul görmektedir. İtirafçılık yasaının nasıl değerlendirildiği, İslamcı örgütlerin nasıl bu düşkünlüğe dört elle sarıldıkları bilinmektedir.

Ama belirttiğimiz gibi, sorunun asıl kaynağı İslamcılarının, milliyetçilikle ortak paydası olan pragmatizmleridir. **Her olaydan, gelişmeden nasıl yararlanırsınız, Türkiye’de, dünyada egemen olan güce kendimizi nasıl ispatlar, nasıl arkamıza alırsız** hesabı hiçbir dönem bitmemiştir. Yeşil kuşaklar, model ülke rolleri bu mantığın üzerine oturmaktadır. Ve bu pragmatizmleri sonucu halkın, ilericilerin kanı dökülmüştür. Metiner röportajında bunları anlatmıyor. Taliban’ın heykel

yıkmasına atıf yaparak, Nemrut dağındaki heykeli yıkmayı düşündüklerini anlatıyor, ama Kanlı Pazarlara, sokak cinayetlerine, emperyalizme karşı savşan devrimcilerin katlini nasıl vacip gördüklerine, hala İslamcı kesimde saygı gören Şevki Eygi’lerin kanlı kaleminden dökülen fetvalara gelmiyor. Bu alan, sakıncalı alandır. Bu alana girilmesi, bugün iktidar koltuğunda oturanların, tarikatlarda suyun başını tutanların ellerine devrim kanı bulaştıkça nasıl gelişip serpildiklerinin, anti-komünistlikleriyle nasıl oligarşik güçlerle yan yana olduklarının ve katliamları, işkenceleri, cuntaları desteklediklerinin ortaya çıkması demektir. Bugün de aynı zihniyet F tiplerindeki 108 ölümü izleyen, katleden AKP’ye destek veren anlayışta somutlanıyor.

İktidar İçin Her Yol Mubah.

Peki İktidar Olunca Ne Yaparlar?

Çıkarları neredeyse oraya dönme konusunda, tek tek kişileri bir yana bırakın, İslamcılarının eline hiç kimse su dökemez. Bu anlamda inkar edemeyeceği hiçbir şey, vazgeçemeyeceği dünya dair tek bir düşüncesi yoktur. **“İktidar olalım, güç olalım da nasıl olursa olsun”** diye düşünülmektedir. Elbette bu, adaletsizliklerin, Hizbullah vahşetinin de zeminidir.

Peki iktidar olunca ne yaparlar?

Metiner, İslamcılığın bir yönetim, devlet anlayışı olamayacağını gördüğünü dile getiriyor röportajında. Bu yeni bir olgu değildir. Çünkü İslamcılığın toplumsal, ekonomik bir projesi yoktur. Kapitalizme yeşil örtü giydirilip İslamcılık diye pazarlanmaktadır. Sömürü olduğu yerde durmaktadır. Sömürünün durduğu yerde kaçınılmaz olarak o devlet halka düşmanlaşacak, halka karşı bir baskı rejimine dönüşecektir.

AKP’nin bir yılına bakın; ekonomik, askeri hiçbir şey yapmasına, dış politikada, iç politikada, hak ve özgürlüklerde bir politikasının olmasına hiç gerek var mı? ABD, AB, IMF ve NATO önlerine koyuyor, onlar uyguluyor.

Buradan bütün İslamcılara çağrı yapıyoruz;

Halkın ekonomik, sosyal, hak ve özgürlükler alanındaki sorunlarına, taleplerine nasıl bir çözümünüz var? Sadaka mantığına dayanan yarıdım dağıtımları, tarikat holdinglerinin üç beş poşet yiyecek dağıtımı dışında hangi ekonomi politikayı uygulayacaksınız ki, halkın açlığı, yoksulluğu son bulacak?

Tekellere karşı hangi politikayı yaşama geçireceksiniz ki, bütün baskı ve zulümün asıl nede-ni olan sömürü çarkı kırılacak?

Var mı böyle bir politikanız?

Tecrit ve Sansür sürdükçe Muharremler çıkmaya devam edecek!

Her toplumsal olay, belli bir neden-sonuç ilişkisi içinde cereyan eder. Ancak idealistler, toplumsal gerçeklikten, sınıfsallıktan, ezenler-ezilenler ayırımından uzak düşünenler, gelişmeleri, şu veya bu kesimin, şu veya bu örgütün, kişinin niyetlerine, dileklerine bağlarlar.

Direnış, 3,5 yıldır sürüyor. Çünkü 3,5 yıldır tecrit sürüyor. Tecriti sürdürmek ve "başarıya" ulaştırmak için, katliamdan sansüre, komplodan rüşvete kadar daha önce başvurulmuş veya başvurulmamış karşı-devrimci yöntemler uygulanıyor.

Gencecik kızlarımız, çocuklu annelerimiz ölümüne yattı bu saldırıları püskürtmek için. Dışarıda ve içeride feda eylemleri yapıldı. Eylem biçimlerinde sayısız "ilk" gerçekleştirildi. Biz direnirken, solun büyük bölümü "bu eylem biçimlerinin neden olmayacağını" tartıştı. Tecrit odağındaki kavganın bu gelişimini anlayamayanlar, direnişin ortaya çıkardığı sayısız biçimi de anlayamadılar. İşin doğrusu anlamak da istemediler. O eylem biçimlerinin, yüzlerce ölüm orucu direnişçisinin, onlarca feda savaşçısının neden ve nasıl ortaya çıktığı, sadece ve sadece 3,5 yıl gözler önünde canlandırılırsa anlaşılabilir. Bu nedenle tekrar da olsa, yine hatırlatacağız bu süreci...

SANSÜR - Ecevit daha 19 Aralık öncesinde "Kamuoyu ilgisi devam ederse bu eylem bítmez" demeciyle sansür ve saldırının talimatını verdi. 13 Aralık'ta bu talimat doğrultusunda RTÜK ve DGM, ölüm orucuyla ilgili haberlere sansür uygulamaya başladı. Ve yine bu talimat doğrultusunda 12 Aralık'ta polis, Kızılay'da F tiplerine karşı çıkan tutuklu ailelerine saldırdı.

TEHDİT VE KATLİAM - 19 Aralık'tan dört gün önce, iktidar, görüşmeleri keserken, "zorla müdahale" tehdidiyle direniş kırımağı istedi. Tehditle sonuç alamayan iktidar, 19-22 Aralık'ta devrimci tutsakların bulunduğu hapishaneleri yakıp yıkarak, büyük bir katliama girişti...

FİDANLAR, İBİLİLER ÇIKIYOR... O güne kadar Türkiye tarihinde görülmüş en büyük hapishaneler saldırısıydı bu. Saldırıda başvurulmuş vahşete, ne 12 Eylül'de ne de başka bir zamanda tanık olunmamıştı. Böyle bir zulüm karşısında, o güne değin hapishanelerde devrimcilerin baş vurmadığı bir direniş biçimi geliyordu gündeme. Fidanlar, Ahmet İbililer, tecrit saldırısını durdurmak,

yoldaşlarını korumak için bedenlerini tutuşturuyorlardı.

F TIPLERİ TERÖRÜ ESİYOR - 28 tutsağı katletti oligarşı bu saldırıda. İşkenceden geçirilen tutsaklar, F tipi hapishanelere sevk edilirken, "F tipleri Nazi Toplama kampıdır, direniş sürüyor" diyerek dışarıda direniş sürdürenler, yeni bir terör dalgasının hedefi oldular. Başta TAYAD olmak üzere, katliama karşı çıkan onlarca demokratik kuruma baskınlar yapılıyor, gözaltılar, tutuklamalar, soruşturmalar birbirini izliyordu...

GÜLTEKİNLER ÇIKIYOR... Katliam, medyanın "sahte oruç, kanlı iftar" manşetleriyle beslendi. TC. Bakanları "ölüm orucu yok" diye açıklama üstüne açıklama yaptılar. "Hapishaneler sorunu çözülmüştü!" artık kimsenin sesi çıkmayacaktı bu konuda... Derken Gültekin Koç çıktı ortaya. Oligarşinin terör demagogilerine, reformistlerin "sağduyu" masallarına aldırmadan gerçekleştirdiği Feda eylemiyle, tutsakların yalnız olmadığını, direnişin içeride ve dışarıda bir bütün olduğunu ve süreceğini ve dökülen kanın hesabının sorulacağını haykırdı dünyaya.

F TIPLERİNİN VE ÖLÜM ORUCUNUN ETRAFINA SANSÜR DUVARI ÖRÜLDÜ - Katliam sonrası ayların gazetelerinde, televizyonlarında ölüm

Muharremler karşı ölüme yata tutuşturarak ortaya çıkıyorlar. esir almak, ülkemizi boydan boya isteyenlere karşı direniş çağrısı karşılarında yapmamız gereken direniş hayatın her a

orucu yoktu. Cunta dönemleri dahil, onyıllardır hiçbir konuda bu kadar koyu ve katı bir sansür uygulanmamıştı belki.

ZORLA MÜDAHALE - Direnişi kıramayan ama onu medya marifetiyle “yok eden” iktidar, ölüm orucunu gözlerden uzakta bitirmek için ocak ayında zorla “tıbbi” müdahalelere başladı. Müdahale edilen tutsak, yaşayan ölüye dönüştürülüyordu. İktidarın sakat bıraktıklarının sayısı mayıs ayında 40’a ulaşmıştı. Zaman içinde 400’leri aşacaktı.

CENGİZLER, GÜLSÜMANLAR ÇIKIYOR... Oli-ğarşi direnişi kırdım havasındaydı. “Bakın işte, “üç aydır kimse ölmüyor” havasındaydı. İşte tam o sırada Cengiz Soydaş çıktı ortaya. Bir Newroz günü, F tiplerinde ölümü kucaklayarak direniş üzerine spekülasyonlara son verdi... F tiplerini kendi duvarlarının ötesinde sansür duvarının arkasına hapsedenlere, dışarıda ölüme yatanların da bir cevabı vardı. Tecrite karşı “dışarıda ölüm orucu olur mu?” diyenlere aldırmdan aylardır ölüm orucunda olan Gülsüman Dönmez, nisanda şehit düşerek direnişin kırılabileceği düşüncelerini bir büyük darbe daha vurdu.

BASKI YASALARI - 19 Nisan’da “Terör Yasası”nın 16. Maddesi değiştirilerek **tecrit** ve **işken-ce** yasallaştırıldı. Daha sonra da “zorla müdahale-yi” yasallaştıran, açlık grevini “SUÇ” haline getiren onlarca yasal düzenleme yapıldı.

RÜŞVET, ŞANTAJ - 2001 Mayıs’ının sonunda direnişi sürdüren veya zorla müdahaleyle sakat

birakılmış 14 tutsak tahliye edildi. Bir nevi rüşvet veriliyordu tutsaklara. Dışarı çık, direnişi bırak, içeride kırılmayan direniş böyle böyle kırılacaktı. Ama tahliye edilmesine rağmen dışarıda direnişi sürdüren tutsaklar, bu planı bozdu. TAYAD’lıların ölüm orucunu sürdürdüğü Armutlu, tahliye edilip direnişi sürdürenlerin de oraya gelmesiyle, bir direniş mahallesine dönüştü.

GÖKHANLAR, SEVGİLER ÇIKIYOR... İktidar, tahliye rüşveti karşısında gösterilecek zayıflığa, ihanetlere güvenerek kurduğu bu tuzak, yoldaşlarının cesetleri üzerine basarak tahliye olmayı kabul etmeyenlerin kararlılığıyla bozulacaktı. İlk tahliye edilenler içinde yer alan Gökhan Özocak ve Sevgi Erdoğan, düşmanın rüşvetini ezip geçerek, ihaneti meşrulaştıranların teorilerini ezip geçerek direnişi sürdürdüler ve şehit düştüler. Bu yolla da kırılmazdı direniş. Sevgiler’in yolunu takip eden tahliyeciler bunu tekrar tekrar kanıtlayacaklardı.

BASKI, TEHDİT, CEZA - Armutlu’dan yayılan direniş rüzgarı birçok kesimi etkilemeye başlamıştı. Yeni saldırılar gecikmedi, Armutlu kuşatma altına alınırken, direnişin sesini boğmak için **Vatan** dergisi polis tarafından basıldı. TAYAD Genel Sekreteri ve Vatan Genel Yayın Yönetmeni gözaltına alındı. Ardından Sami Türk’ün “**dava terörü**” geldi. Türk’ün “*F tipi cezaevlerine karşı çıkmak, teröristin ekmeğine yağ sürmektir, ona yardımdır. Bu işi yapanlar hakkındaki davalar artık 169. maddeden açılmalıdır.*” demecinin ardından F tiplerine karşı çıkan yayınevlerinden köşe yazarlarına, kitle örgütlerine kadar her kesime yönelik davalar açılmaya başlandı.

YİNE SALDIRI, YİNE KATLİAM - Armutlu’da şehit düşen Ümüş Şahingöz’ün cenaze törenine saldırı, katliam saldırısının habercisi oldu. 5 Kasım’da Armutlu’daki direniş evlerine saldıran polis, biri ölüm orucu direnişçisi dört kişiyi katletti. 19 Aralık’ın tekrarıydı adeta saldırı.

İBRAHİMLER, NAİLLER ÇIKIYOR... Armutlu’ya yapılan saldırıyı protesto etmek için tutsaklar ellerindeki tek silahı –bedenlerini– kullandılar yine. Onlar, hiçbir koşulda çaresiz kalmazlardı, saldırılar çeşitlenerek, artarak sürdüğü müddetçe başvuracak bir direniş biçimi mutlaka bulunacaktı. Armutlu saldırısına karşı hücrelerde gerçekleştiren feda eylemlerinde dört tutsak şehit düştü.

YİNE BASKI, TEHDİT CEZA - F tiplerine karşı mücadele edenlere yönelik baskılar **kesintisizdi**. Bir hafta sonra, Armutlu’daki, Alibeyköy’deki direniş evlerine yeni bir baskın düzenlendi. Onlarca kişi gözaltına alındı. Armutlu baskınlarından sonra, direnişin sesi soluğu olan Vatan dergisi yeni-

Sayı 101

27

7 Mart
2004

ler tecrite
arak, bedenlerini
Muharremler, tecritle halkımızı
çekirge sürüşü gibi yağmalamak
olarak ölümsüzleştiriyorlar. Bu çağrı
tek şey, onları bayraklaştırıp
alanında büyümektir.

den polis tarafından basılırken, Anadolu TAYAD da kapatıldı. Ölüm orucunda sakat bırakılanların tedavisi için kurulan **Sevgi Rehabilitasyon Merkezi** bile saldırılardan nasibini alıp güvenlik gerekçesiyle kapatıldı.

YİNE SANSÜR - Ama tüm bunlara rağmen direniş yine de bitirilemiyordu. İktidar, aynı 12 Eylül yönetiminin Anayasa oylaması döneminde "hayır" pusulalarının rengi olan "mavi" rengi kullanmayı yasaklaması gibi, neredeyse artık "F" harfini yasaklayacak durumdaydı. 2002'nin Şubatı'nda, yani direnişin 15. ayında, medya direnişe dair zaten bir yılı aşkındır hiçbir şey yazmazken, Sami Türk, "eğer basın ilgi göstermezse, F tiplerindeki var olan uygulamalar devam ederse, ölüm oruçları 6 ay, en geç bir yıl içinde biter" demeleri veriyordu hala.

YİNE BASKINLAR - TAYAD'lılar temmuzda 110 bin imza toplayıp götürüyorlar, imzalar sansürün karanlığında görünmez oluyor ve ancak ondan kısa süre sonra TAYAD, Ekmek ve Adalet, Gençlik Gelecektir bir kez daha polis tarafından basılıyordu.

FATMALAR, BİRSENLER, HAMİDELER VAR...

Yüzonbin imzanın görmezden geldiği yerde, tecrit ve direniş gerçeğini yine ölümler anlatıyordu. Gerekteğinde kaldırıldıkları hastanelerde başlarındaki Mengele artıklarına karşı direnerek, kolları paramparça edilerek takılan serumları tekrar tekrar fırlatıp atarak ölümsüzleşiyordu direnişçiler. Temmuz-Ağustos 2002'de, zorla müdahale altındaki altı kadın direnişçi, kırk gün içinde peşpeşe şehit düşerek, direnişin hiçbir yöntemle kıılamayacağını beyinlere bir kez daha kazıdılar.

İKTİDAR DEĞİŞTİ, POLİTİKALAR AYNI - Yıl 2003'tü artık. İktidarda DSP-MHP-ANAP koalisyonu değil, AKP vardı. Artık eylemler, AKP önündeydi. TAYAD'lılar, 106 tabutla AKP İl Binaları önünde tecrite son verin, ölümleri durdurun diye haykırıyorlardı. Sami Türk'ün yerinde Cemil Çiçek vardı artık. F tiplerinden söz etme yasağı aynen devam ediyordu. Öyle ki, Adalet Bakanı, kendi partisinden olan TBMM Başkanı'nı bile, F tiplerinden söz etti diye, "ölümlerden" söz etti diye, "terör örgütlerine hizmet etmek"le suçluyordu. TAYAD'lılar bu kez AKP'nin emrindeki polislin saldırılarına maruz kalıyorlardı.

FERİDELER, ŞENGÜLLER ÇIKIYOR... Yeni Tecrit ve Katliam Bakanı Cemil Çiçek, "zaten üç beş kişi kaldı, zaten tek bir örgüt sürdürüyor" havalalarında direnişi gündemine almaz gözüküyordu. F tiplerinin kalın duvarları ardındaki ölüm orucu, bu kez Feride Harman'la herkesin yakınına geldi. İstanbul'un orta yerinde bir direniş evi daha açıldı...

Ve o evden direnişin kırmızısına sarılmış tabutu içinde, karanfiller arasında ayrıldı Feride... AKP iktidarı katliam ve yok sayma politikalarında ısrar etmeye devam ediyordu. En demokratik, meşru haklarını kullanarak F tiplerine karşı protestolarını dile getirmek isteyenler, yine terörle yüz yüzeydi. Şengül Akkurt, Gültekinler'in, Uğurlar'ın yolundan giderek, hesap sormak için kendini feda etti Mayıs'ın 2003'ünde. Hedefine ulaşmadan şehit düştü Şengül Akkurt. Buna rağmen, herkes hedefinin kimler olduğunu biliyordu. F tiplerindeki tecrit ve katliamın sorumlularıydı hedefi.

YİNE SANSÜR, YİNE BASKI VE TUTUKLAMALAR - 2004'teyiz artık. Direnişin başlamasından bu yana 3,5 yıl geçti. AKP, emperyalizm ve oligarşi adına F tiplerinde Nazi politikasını sürdürüyor. F tiplerine karşı çıkanları sindirmek için Nazi politikalarını uyguluyor. "Hapishanelerde 107 insan öldü! Duydunuz mu?" sorusu karşısında sergilediği tahammülsüzlük bile tek başına bunu göstermeye yetiyor. İki hafta içinde 200'ü aşkın duyarlı insan gözaltına alındı. Komplolarla, onlarcası tutuklandı. TAYAD başkanı tutuklandı. Ecevit hükümetinden devraldığı sansürü daha da koyulaştırarak sürdüren AKP hükümeti, sansür duvarında açılan delikler karşısında çıldırmışçasına saldırıyor.

VE MUHARREMLER ÇIKIYOR... Tecrit ve direniş gerçeğini dile getirenlere saldıran, F tiplerini tartışmayı yasaklayan AKP; "her şeyi bitirdim, öldürdüm, sindirdim, ölümleri şu veya bu biçimde engelledim..." havası içinde bu kez, Nazi zihniyetini bir kez daha sergileyerek sakat bıraktığı, ömrü boyunca iyileşemeyecekleri tıbbi raporlarla kesinleşmiş olan kişileri yeniden tutuklayıp hapsedme pervasızlığını sergilemeye başlarken, **işte yine Muharremler çıkıyor ortaya**, tecrit ve direniş gerçeğini duyuruyor tüm dünyaya. Ölümüyle zulme karşı direniş anıtı olup, "107 insan öldü duyduunuz mu?" sorusunu "108 insan öldü duyduunuz mu?" diye değiştiriyor.

İşte 3,5 yılın çok çok kısa bir özeti. Ama her şey yalın, her şey açık. Bakın bu 3,5 yıla. Gözleminizin önünde canlandırın ve sorun:

Biter mi Ahmet İbililer? Ölüm Orucu direnişçilerinin komutanıydı O. Yüzlerce tutuklu ve tu-tuksuz, onun komutasında açlığın koynunda yürümeye devam ettiler aylarca. **Biter mi Gültekinler?** Ocak 2001'de şehit düştü Gültekin. Ekim 2003'te 8 ölüm orucu direnişçisi biz de Gültekiniz diye kızıl bantlarını kuşandı. **Biter mi Muharremler?** Şimdi yüzlerce direnişçi O'nun yerini doldurmak için hazırlanırken, biter mi Onlar?

IMF Programını Uygulamak Halka Düşmanlıktır

IMF programlı son üç yılda aç, işsiz kalarak, iktidarların “dayanın düze çıkacağız” diye diye fedakarlık yaparak borç ödedik. Borçların azalmayıp, katlandığı ortaya çıktı. Seçim meydanlarında Tayyip’e IMF programını sorun, açlığı, işsizliği, halk yoksullaşırken tekellerin nasıl karını katladıklarını sorun...

Üç yıldır IMF denetimleri halk için zam, yeni vergi, işten atılma anlamına geliyor. Bugünlerde ülkemize denetim için gelen IMF’nin gelişi yine akar yakıttan Tekel ürünlerine kadar yeni zamlara vesile oldu. AKP emekliye ve asgari ücretliye verilen komik, açlık sınırının altında kalan zammı dahi halkın burnundan fitil fitil getiriyor.

Tekeller “IMF’yle Devam” Diyor

Şimdi tartışılan, Stand-by anlaşması 2004 yılı sonunda bitecek olan IMF ile ilişkilerin ondan sonra ne olacağı.

Tayyip Erdoğan, “IMF’nin düşmanımız olmadığını” daha iktidar olmadan önce söyleyerek, IMF’ye bağlılık yemini etmişti. Meydanlarda sıraladığı “vaatleri” arasında tuttuğu da bu oldu zaten. AKP iktidarıyla IMF ile ilişkiler sürdürüldü, halka ise “IMF ile yeni anlaşma yapılmaya çağrı” söylenerek beklenti yaratılıyor.

Tekeller ise 2004 sonrasında da IMF’yle devam edilmesini, bu olmasa bile AB’nin ekonomik programının uygulanmasını istiyor ve bunu da TUSİAD başkanı açıkça dile getiriyor. Serbest piyasacı köşe yazarları neden IMF’den başka çarenin olmadığını sayıp döküyorlar. İşbirlikçi tekeller AKP’ye değil, asıl olarak tekellerin ekonomik programlarına güveniyor.

AKP’nin de zaten bu programların uygulayıcısı olma dışında bir ekonomi politikası yok.

Peki IMF ile geçen üç yılın bilançosunda ne var? Dünyada onlarca ülkeye tarıfsız acılar yaşatmış, girdiği ülkeleri cehenneme çevirdikleri bizzat IMF yetkililerince itiraf edilmiş IMF’nin programıyla Türkiye’de nasıl bir tablo yaratıldı?

Temel başlıklarıyla özetlersek;

Sistemin sürekli olan bunalımı Ecevit iktidarı sürecinde had safhaya ulaştı, halk 2. Paylaşım Savaşı’ndan sonraki cumhuriyet tarihinin en büyük yoksulluğuna mahkum edildi.

Özelleştirmelerle her şey satıldı, satılıyor ve KİT’ler arsalarının fiyatlarına peş keş çekilirken

işçiler sokağa atıldı. İtiraz kabul edilmez, adeta kutsallaştırılan, eleştirenin “vatan haini, terörist” ilan edildiği, “reel politika bilmemekle” suçlandığı, Maliye Bakanı’nın eşi görülmedik bir pervasızlık ve sulandırma ile “Babalar gibi satarız” ya da “Pijamayla bile satış görüşmesine giderim” dediği özelleştirmelerde, AKP iktidarının sattığı 33 işletmenin tümü değerinin altında, tam anlamıyla tekellere hediye edildi. Tekel’den TÜPRAŞ’a, Seka’dan Sümer’e kadar istisnasız tümü bu şekilde peşkeş çekildi.

Emperyalist sermayenin talanının önündeki kimi yasal engeller Ecevit ve Tayyip iktidarları tarafından temizlendi, geri kalan pürüzleri temizlemek için Tayyip Beyaz Saray’da söz verdi.

Köylülük yok olma aşamasına getirildi. Dünyada ilk sıralarda yer aldığımız birçok ürün ithal edilir duruma gelindi.

IMF kredileri, faizlerle iç ve dış borç katlanarak büyüdü. Sadece borç ödeyen bir ülke olduk.

Bitmeyen, Artan Borç Döngüsü

IMF’nin denetimi ve yönlendirmesinde halka “sabırdan, kemer sıkmaktan” başka hiçbir şey verilmezken, ekonomi her şeyiyle sadece borç ödemeye seferber edilmiş durumda.

Sayı 101

29

7 Mart
2004

ā AKP İktidarında Koç Karını Yüzde Seksen Katladı

“Dış ticaret (ihracat) patladı, bakın ekonomi düzeliyor” deniliyor. Elbette ihracat artar. Yoksullaştırılan halkın alım gücü tükenmiştir, tekellerin iç pazarda arz bulamamaktadır. Bu “patlamadan” karını katlayan ise elbette tekellerdir. “Düzelen ekonomi”den kasıt da zaten tekellerin ekonomisidir.

Örneğin halkın daha da yoksullaştığı 2003 yılının Koç Holding dolar bazında karını yüzde 80 artırdığını açıkladı. Hedefi “Avrupa devi” olmakmış.

Benzeri veriler Zorlular’dan Sabancılar’a kadar tüm büyük işbirlikçi tekeller için geçerlidir. Tekeller için AKP’li 2003 yılı emekçilere yönelik gaspların, saldırıların artışına, halkın yoksullaştırılmasına paralel olarak, son yıllarda en rahat karlarını katladıkları yıldır. Koalisyon hükümetlerinde çeşitli çelişkiler nedeniyle istediği bütün politikaları yaşama geçirtemeyen tekeller, AKP iktidarından hiçbir taleplerine “hayır” cevabı almadılar. Bu nedenle Sabancı adeta AKP’nin bir propagandisti gibi medyada her boy gösterdiğinde Tayyip’e övgüler yağdırıyor. TUSİAD’ın yeni başkanı Ömer Sabancı, AKP’nin seçim yatırımı olan emekliler ve asgari ücrete zam dışında hükümetten memnun olduklarını söylüyor.

Özelleştirme, işten atmalar, zamlar, vergiler, köylüye desteğin kesilmesi her şey bunun için. IMF programının bir ülkenin elini kolunu borçlandırarak nasıl bağladığı, bağımlılaştırdığı bir kez daha görülüyor. Halkın hiçbir ihtiyacı gözetilmeksizin sadece borca endekslenen bütçeye rağmen, borç azalmıyor artıyor. Halkın yoksulluğu, açlığı, işsizliği iktidarın umurunda değil, bunlar sadece seçimlik, halkı aldatmak için söylenen yalanlardan ibaret.

AKP'lilerin "ekonomi" dediğinde söylediği şu iki cümleden ibarettir:

"Faiz dışı fazla hedefinin tutturması" ve "Borç çarkının döndürülmesi."

Bağımlılaştırma da zaten bu değil mi?

Son üç yıldır, yani IMF'nin her dediğinin yapıldığı, "istikrar tedbirleri" adına halka fedakarlığın dayatıldığı sürecin sonucu işte şu:

İç borç 65 milyardan 149 milyar dolara çıktı. Halbuki bu sürede bütçenin yarısı borç ödemeye ayrılmış, karşılığında zamlar, vergiler yüklenmişti.

Borç ödedikçe azalmıyor, artıyor. Çünkü, IMF'ye, tekellere borç ödemek için yeni borçlar alınıyor, onlara faiz ekleniyor ve Türkiye böyle soyuluyor, bağımlılaştırılıyor.

AKP iktidarı, "bizden önceki iktidar yaptı" diyecek durumda da değildir, çünkü bu borç artışının bir kısmını oluşturan bütçe açıkları nedeniyle alınan yeni borçlar tam tersini gösteriyor. 2001'de 9.4 katrilyon, 2002'de 42.9 katrilyon, 2003'te 42.9 katrilyon bütçe açığını kapatmak için borç alındı.

Böyle bir tabloda IMF ile yeni anlaşma yapmayacağız diyen iktidar günü kurtarmaya çalışıyor. Bunun adı yeni Stand-by anlaşması olmayabilir, ama her koşulda milyarlarca dolar alacağı olan IMF'nin her dediği harfiyen yerine getirilmeye devam edilecektir. IMF'cilikle halk düşmanlığı sürdürecektir. İşbirlikçi tekeller de karlarını katlamak için emperyalist programlara uyumu iktidara dayatacaktır. AKP'nin ise bunların dışında bir alternatifi, programı, tekellere hizmetten başkaca bir niyeti ve görevi yoktur. Yeter ki iktidarda otursunlar.

Bu kadar büyük borçlanmanın sonucu bir ülkenin iflasıdır yaşanacak olan. Ancak siyasi ve askeri işbirlikçilik nedeniyle emperyalizm desteğini sürdürüyor. AKP de desteğin çekilmemesi için Amerika'nın önüne koyduğu bütün taşeronluk işlerini seve seve yerine getiriyor.

AKP, iktidar için emperyalistlerin bütün emirlerini yerine getirirken, halka ise açlık, işsizlik, sağlıktan eğitime kadar her alanda hizmetten mahrum kalma ve daha fazla fedakarlık dayatması düşüyor.

Örgütlenip mücadeleye girmedikçe başka bir şeyin düşmesini de kimse beklememelidir.

ā **AKP Satıyor; Var mı Alan?**

İktidarlar ve kapitalist ekonomistler "yabancı sermayeyi ülkeye çekme" adına emperyalist tekellere ülkemizin kapılarını ardına kadar açtılar. Ancak buna rağmen, işbirlikçi tekellerin dahi "bir gün gecekondulardan gelip gırtlığımızı kesecekler" diye korkusunu gizlemediği, ülkemizin devrim ülkesi olması, istedikleri sonucu yaratamadı. Emperyalist sermaye, Türkiye'yi hala riskli ülkeler arasında görüyor.

İktidar, emperyalist sermayenin "iş, refah getireceği" yalanına inandırmak istiyor halkı. Tekeller emeğin ucuz olduğu, yasaların dizgin-siz sömürü ve talana uygun olduğu, yeraltı ve yerüstü zenginliklerini yağmalayabileceği yerlere yatırım yaparlar. Bunun anlamı halkın, emekçilerin refahı değil daha da yoksullaşması, zenginliklerinin emperyalist tekellerin ve onların işbirlikçilerinin kasalarına akması demektir.

AKP emperyalist sermayeyi çekmek için resmen pazar kuruyor.

Bunun son örneği, 15 Mart'ta Çırağan Sarayı'nda düzenlenecek olan **"Yatırımcı Danışma Konseyi"**. Toplantıyı düzenleyen Türkiye Cumhuriyeti **Hazine'si** ve **Dünya Bankası**.

Emperyalist tekellerin kuruluşu Dünya Bankası ile AKP iktidarı el ele vermiş, ülkeyi pazara çıkarıyor. 500 emperyalist tekel davet edildi toplantıya. Türkiye'nin nasıl ucuz emek cenneti olduğu, iktidarda nasıl emekçiye düşman bir iktidar olduğu, hangi sektörde nasıl yağma yapabilecekleri anlatılacak tekellere... Din pezevenkleri iş başında kısaca; dini sattılar, ülkeyi satmaya devam ediyorlar.

ā **İşsizlikle Mücadele Yalanı**

2004'ü işsizlikle mücadele yılı ilan ettiklerini açıklayan hükümetin kendi raporu söylüyor;

"Ekonomide yaşanan gelişmeler istihdamı yansıtmıyor."

Yansımaz elbette, çünkü "iyileşen ekonomi" daha fazla sömürüye dayanıyor. İş Yasası ile çalışma koşullarının daha da ağırlaştırılması, daha az işçiyle daha fazla üretimin de önünü açtı. Milyonlarca işsiz, işçilerin karşısına bir tehdit olarak çıkarılıyor. Bizzat Tayyip Erdoğan söylüyor: **"İş bulduğunuza şükredin"** diye. Yani, bu sömürüye sesini çıkaran işsizler ordusuna katılacak tehdidi işçinin başında Demoklesin Kılıcı gibi sallanıyor. Kapitalist sistemde işsizlerin en temel işlevlerinden biri de zaten budur ve bir politika olarak işsiz yığınlar yaratılır.

‘Büyük Ortadoğu Projesi’nin Önünde Engel, Halklar Var!

Grossman, “Büyük Ortadoğu Projesi”nde taşeronluk görevi vermek için Türkiye’ye geliyor;

AKP’liler taşeronluğu büyük bir heyecanla bekliyor, Tayyip meydanlarda işbirlikçiliğin propagandasını aleni şekilde yapıyor.

En büyük engel “Büyük Ortadoğu”nun halkları; halklar emperyalizmin şaşaalı projelerini direnşleriyle yüzlerine çarpacaktır.

Amerika’dan Avrupa’ya, Ortadoğu’dan Türkiye’ye, “Büyük Ortadoğu Projesi” (BOP) tartışılıyor. ABD Dışışleri Bakan Yardımcısı Marc Grossman, bu amaçla, kime ne rol düşeceğinin ön tartışmalarını yapmak için, Türkiye’nin de içinde bulunduğu bölge ülkelerinde görüşmelere başladı. (Türkiye’ye gelişi iptal edilerek ileri bir tarihe ertelendi)

AKP iktidarı, **heyecan ve şevkle verilecek görevi bekliyor**. İktidar kulislerinden haberler geçen Milliyet yazarı Fikret Bila’nın deyişle, “*Bu projede AKP’ye de büyük işlev düşeceği, AKP yöneticileri tarafından heyecanla ifade ediliyor.*”

AMERİKAN İŞBİRLİKÇİLİĞİNDEN HAZ DUYAN İSLAMCILIĞIN GÖZLERİ PARLIYOR...

“Efendi bizi seçti” ruh hali içinde ne yapacaklarını şaşırılmış durumdalar.

AKP’nin “*muhafazakar demokratlık*” kavramının da öyle sıradan bir kimlik arayışı olmadığı, ABD’nin Ortadoğu için modeli önceden hazırlama, İslamcılığı pazarlama arayışı olduğu da şimdi daha net ortaya çıkıyor.

Tayyip İşbirlikçiliği Meşrulaştırmak İstiyor

AKP iktidarının BOP’a ilişkin görüşlerinin şunlar olduğu ifade edildi: “Değişim dışarıdan değil içeriden olmalı”, “devrim yoluyla değil evrim yoluyla olmalı”...

Amerika da farklı bir şey söylemiyor. Ben reform programını vereyim, ülkeler uygulasin istiyor. Böylece tüm bölge pazarımız olsun istiyor.

Bunlar, Amerikancılığı, “bizim görüşlerimiz” diye sunmanın demagogileri. İktidar, sonuç olarak BOP’un destekçisi mi değil mi? Hem de baş destekçisi. Gerisi demagoji, kılıf. AKP iktidarı, Irak işgali ile birlikte attığı adımı derinleştirerek, Ortadoğu halklarına karşı Amerikan cephesinde yerini netleştirmiştir. Bu yöndeki eleştirileri, tepkileri kaale almama, hatta işbirlikçiliği meşrulaştırarak, reel politika diye sunarak bu yolda

yürümekteki kararlılığını ortaya koymaktadır.

Tayyip’in seçim meydanlarında “işbirlikçi diyorlar, işbirliği yapacaksın ki, iş yapasın” sözleri bu aymazlığın sonucudur.

Marshall’dan BOP’a; Sömürgeleştirme

BOP’un nasıl gerçekleşeceğine ilişkin söylemler, Türkiye’nin yeni-sömürgeleştirme sürecini hatırlatır niteliktedir. Marshall Planı çerçevesinde ülkemize krediler, desteklerle girdi emperyalizm ve bugün ekonomisi, siyaseti, ordusu ile emperyalizmden izinsiz adım atamayan bir ülke bu adımın ardından atıldı.

BOP’un hedefi olan, Ortadoğu’yu kapitalist pazar alanı haline getirme, serbest piyasa ekonomisini geliştirme süreci için öngörülenler özetle şunlar:

Amerika’nın ‘reform’ dayatmasını kabul edecek ülkeler, emperyalizmden destek görece, krediler, yardımlarla desteklenecek. STK’ların yaratılmasından bunların desteklenmesine, işbirlikçi medya geliştirmekten hukuk başta olmak üzere üst yapıda emperyalist standartlarının yerleştirilmesine kadar bu çerçevede ayrıntılar şekilleniyor.

BOP “Çantada Keklik” Değil: HALKLAR VAR!

Hedeflerini ve detaylarını önceki sayılarımızda da ele aldığımız Büyük Ortadoğu Projesi şimdilik emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin masasında. Peki gerçek yaşamda ne olacak? Ortadoğu toprağı “demokrasi” kisvesiyle getirilmek istenen işgale ne tavır alacak?

Her şeyden önce emperyalizmin bütün masa başı projelerinde olduğu gibi, kendi aralarındaki çelişkiler var, bunların yaratacağı engeller var. Bugüne kadar desteklediği despot, gerici Ortadoğu ülke iktidarları ile çelişkiler var, tekellerin pazara kim hakim olacak çatışmaları var...

Ancak tüm bunlardan çok daha önemli ve asıl olanı ise HALKLAR var. Emperyalizm, “Ortadoğu’dan Çin’e kadar...” diyerek sömürü alanları belirleyebilir, haritalar çizebilir, ama bu topraklar sahipsiz değildir.

BOP'un Ortadoğu toprağında ne olacağının cevabı Irak'tadır, Filistin'dedir. Tüm bölge halkları bu iki direniş odağından aldığı güçle, düne göre daha büyük bir güçle direneceklerdir Amerikan sömürgeciliğine.

Amerika devasa askeri gücü ile girdiği Irak'tan kafasını kaldıramaz duruma getirildi. Halklar, İran ve Suriye'yi de hedefleyen Amerikan imparatorluğunu şimdilik de olsa Irak'ta durdurdu. Emperyalizmin yenilmez, kadri mutlak gösterilmek istendiği 1990'lardan bugüne en büyük darbesini yiyor Amerika.

Halklara rağmen hiçbir planın, projenin hayata geçirilemeyeceği bugün Irak'ta tüm dünyanın gözleri önünde kanıtlanıyor.

BOP, yeni Iraklar demektir. İşbirlikçiler dört gözle bekleyebilir, Amerikancılar hevesle tartışabilir, ABD tek tek ülkelerden kendine işbirlikçiler de bulabilir; ama tüm bunlar halklar gerçekliğine, direnişlere çarpmaya mahkumdur.

Tayyip de işbirlikçiliği meşrulaştırma hayalinde, "Türkiye'nin çıkarları diye pazarlarım" düşüncesine yanılıyor;

BU TOPRAKLARDA İŞBİRLİKÇİLİK HİÇBİR ZAMAN MEŞRULAŞAMAYACAK. ANADOLU DEVRİMCİLERİ VE HALKI OLDUKÇA İŞBİRLİKÇİLİK LANETLENMEYE DEVAM EDİLECEK VE EMPERYALİZME, ONUN İŞBİRLİKÇİLERİNE KARŞI SAVAŞ KESİNTİSİZ SÜRECEKTİR.

'Kriterler' Masalları ve Tekellerin İhaleleri

AB yolunda demokratikleşme rüyaları görenler, gözlerinizi açın ve okuyun; Almanya'nın, Türkiye'nin AB üyeliğini desteğinin arkasında hangi tekellerin, hangi çıkarları yatıyor görün. Uçak ihalesi sadece bir örnektir, bunun gibi emperyalist tekellerin çıkarlarının demokratikleşme diye sunulduğu yüzlerce örnek bulabilirsiniz.

Hürriyet yazarı Yalçın Doğan 3 Mart tarihli köşesinde aktarıyor.

Almanya Başbakanı Schröder ile ABD Dışişleri Bakan Müsteşarı Grossman'ın Türkiye ziyaretlerinin baş gündemlerinden biri, Türkiye'nin (THY'nin) açacağı uçak ihalesini kapmak. Öyle birkaç uçak değil kiralanacak olan, "son yılların en büyük pazarlığına" neden olan 65 uçak söz konusu.

Schröder, Alman-Fransız ortaklığı Airbus tekelini temsilen geldi ülkemize. Grossman ise Amerikan Boeing'i.

Amerikan devlet adamlarının ülkemizi her ziyaretlerinde, ülkemiz iktidarlarının Amerika'yı her ziyaretinde tekellerin işlerinin baş sırada yer aldığı zaten bilinir.

Ama, Avrupa Birliği yetkililerinin, Avrupa devlet başkanlarının demokrasi, hukuk, insan hakları için geldiğini, görüşmelerde bu tür ulvi konuların konuşulduğu zannedilirdi. Daha doğrusu bunlar yansıtılırdı halka.

Pazarlık sadece ekonomik boyutuyla sınırlı değil, ihalenin Airbus'a verilmesi, Türkiye'nin AB üyeliği için tarih almasında önemli bir adım. Hatta bundan bir süre önce Almanya'yı ziyaret eden Erdoğan'a, Almanya Dışişleri Bakanı Fisc-

her alenen söylüyor; "şu uçak ihalesini hallederseniz, Fransızlar'ı ikna etmek kolaylaşır."

Türkiye'ye AB için tarih verilmesine itiraz eden Fransa, ikna yolu da uçak ihalesi... Aynı aleni teklif "Fransa Devlet Başkanı Chirac'ı siz bana bırakın, ama işimizi kolaylaştırmak için şu uçak meselesini bir an önce çözüme kavuşturun" diyen Schröder'den geliyor.

Buyurun size, "diplomatik görüşmeler, ziyaretler" oyunun arkasında yatan örneklerden biri. Başbakanlar tekeller adına pazarlıklar yapıyor. Ama bundan önemlisi, AB üyeliği koşullarına Kopenhag Kriterleri'nin yanında uçak ihalesi kriterlerinin de bulunduğu anlaşılması.

Avrupa Birliği'nin tekellerin çıkarlarının birliği olduğunu ve Türkiye'yi daha fazla sömürgeleştirmenin aracı olduğunu söylediğimizde, bizi dogmatik, 1970'lerin kalıplarıyla düşünmekle suçlayanlar, acaba Kopenhag Kriterleri arasında bu uçak ihalesinin olduğundan haberdar mıydılar? Ya da şöyle soralım:

Solculuk adına AB'cilik yaparken, tekellerin piyonu olduklarını bu kadar açık görüyorlar mıydı?

Avrupa Birliği'nin emperyalist tekellerin çıkarlarını sağlamak için "insan hakları, demokratikleşme" maskeleri altında tam bir oyun oynanıyor. Alınan her ihalenin karşısında "Türkiye iyi yolda" raporları hazırlanıyor. Türkiye halkına ise, AB'nin demokrasi getireceği, iş, refah getireceği yalanı anlatılıyor. Yalanın yayıcıları sadece iktidar değil, AB tekellerinin ajanı gibi çalışan AB'ciler.

Her yer Kerbela, her gün Aşure...

“İlk defa Ankara’da ve yine ilk defa Diyanet İşleri Başkanlığı’nın katılımı ile 10 Muharrem Aşure günü, yani Hz. Hüseyin ve etrafındakilerin Kerbelâ çölünde şehit edilişi dualarla anılmıştır.” (2 Mart Tercüman)

Sadece bu cümle bile, yüzyıllardır sürdürülen inkar politikasının belgesidir.

Ramazan orucu çok bilinir ülkemizde, çok konuşulur, TV’ler özel programlar yapar, gazeteler özel ekler yayınlamışlar, ama... ama **Muharrem orucu** pek bilinmez. Üzerinde konuşulmaz. Ne televizyon programları, ne gazetelerde özel ekler göremezsiniz Muharrem orucuyla ilgili.

Oysa o da halkımızın bir geleneği. Onmilyonlarca Alevi insanımızın bir geleneği. Ama işte, 80 yıllık Cumhuriyet’te **ilk defa** Diyanet işlerinin de katıldığı bir Kerbela anması yapılıyor.

Peki niye? **Muharrem orucunda ne var ege-menlerin hoşuna gitmeyen?**

Bu geleneği, Aleviliği yok saydıkları için anlamak istemezler. Dahası, bu gelenek bir direniş hatırlattığı için, hatırlanmasını istemezler.

Muharrem orucu, Kerbela’da katledilenler için tutulur. Kerbela bir kuşatmadır. Kuşatma altında direniştir. Zulme boyun eğmekle, direnerek ölmek arasında yapılan bir tercihtir.

Kerbela’da zalime boyun eğmeme var!

Zalime karşı direnişin biçimleri, yerleri farklı olsa da, özü hep aynıdır. İşte bu direniş ruhudur anılması, hatırlanması istenmeyen.

Hicri 1380, Miladi 690’lı yıllardı...

İktidar Yezit tarafından gasbedilmişti. Yezit, haksızlığın, adaletsizliğin ve zulmün iktidarıydı.

Zalime biat etmeyi reddeden İmam Hüseyin önce Medine’ye sürüldü, oradan Mekke’ye geçti. Ve nihayet oradan da Kûfe yürüyüşü başladı. Kûfe halkı, zalimin iktidarından bıkmış, İmam Hüseyin’e biat edeceğini bildirerek onu yardıma çağırıyordu. Kûfe’ye yürüyüş, bir isyan ve direniş yürüyüşüdür.

O Kûfe’ye yürüyüşe geçtiğinde, Yezit’in askerleri, Kûfe’de katliama başladı. Hüseyin yandaşlarının çoğunu katledip, birçoğunu da hapsettiler. Estirilen zulüm üzerine Hüseyin’i Kûfe’ye davet edenlerin çoğu biatlarından vazgeçip zalime boyun eğdiler.

İmam Hüseyin, Kûfe yolundayken öğrendi bütün bunları. Ama yolundan yine dönmedi. Bu gidiş çatışmaya gidişti, ölümü göze almaktı. Yanındakilere *“isteyenlerin ayrılabilceğini”* söyledi. Sadece “ikbâl ve iktidar” için onun kervanına katılanlar, ayrıldılar hemen. Çünkü artık gidecek yerde maddi bir ikbâl kalmamıştı. Artık yolculuk sadece inançlar içindi, zalime boyun eğilmeyeceğini göstermek içindi.

Kerbela’da inançları uğruna ölümü göze almak var!

Yezit’e baş eğmemek kararındaki İmam Hüseyin, yandaşları ve ailesiyle birlikte Irak’taki Kûfe kentine doğru yola çıktı. Irak’a gitmemesi için kendisine telkinlerde bulunanlara, “gerekirse dostlarını, evladını, eşini, kendisini feda ederek insanları uyaracağını, bu uğurda tek kişi kalsa bile savaşıacağını” söyledi.

Kûfe’ye varamadan yolda, Kerbela adı verilen yerde kuşatıldı İmam Hüseyin ve yoldaşları. Kuşatıldıklarında tarih, 680 yılının 7 Muharrem’ini gösteriyordu.

Ona teslim olup biat etmesi önerildiğinde, bunu ölümü pahasına kabul etmeyeceğini tekrarladı yine. Kararlılığı ve inancının gücüyle korkutuyordu düşmanı. Yezit’in komutanı Ubeydullah’ın emrinde on bin kişilik bir ordu olmasına ve karşındakilerin sayısı yüzü bile bulmamasına rağmen, binlerce kişilik askeri güç daha yığıldı Kerbela’ya.

İmam Hüseyin konuşuyordu: *“Biz küfre batan Yezit’e ve Ebu Süfyan soyuna baş eğmeme karar vermişiz. Bu nedenle, bizleri bekleyen ancak ve ancak, şehitliktir... Ey Ehlibeyt! Ey yoldaşlar! Bu çetin yolun sonu ölüme gitse bile, bizim kurtuluşumuz bu yoldadır...”*

Kuşatma altında Muharrem ayının onuncu (Aşura) gününe gelinmişti. Günlerdir susuzdular. Çocuklar, kadınlar, kırılıyordu susuzluktan.

Ehlibeyt’ten savaşçılar sırayla ortaya çıkıp dövüşe dövüşe öldüler. En son İmam Hüseyin’le hiçbir düşman askeri, komutanı teke tek dövüşmeye cesaret edemeyip, yüzlercesi birden saldırdılar ona. Oklarla delik deşik ederek katlettiler.

Muharrem orucu, zalime kindir!

Kerbela katliamı, İslamdaki mezhep farklılık-

larının da miladıdır bir yerde. Yezitler'in iktidarının savunucuları çoğunlukla egemenlerin safında olurken, Kerbela'da katledilenlerin hesabını soranlar, ezilen, hakları gasbedilenler oldular.

Aleviler, İmam Hüseyin ve peygamber soyunun Kerbela'da susuz katledilmelerini unutmamış ve Muharrem ayının onuncu günü gerçekleştirilen bu katliamda şehit olanları anmak için **Muharrem orucu** tutmuşlardır. Bu orucun sonunda ise Aşure pişirilip dağıtılır. Aşurenin bir diğer adı da 'oniki imam çorbası'dır.

Bugün hatırlamaları, Aleviliği düzeniçileştirme çabalarından ayrı değildir!

Başta belirttiğimiz gibi, bu devlet, 80 yıldır ilk kez alenen kabul ediyor Muharrem orucunu. Kerbela'yı ilk kez anıyor. Sadece bir oruç meselesi değil tabi. Bu devlet yüzyıllardır Aleviliğin cemlerini yani ibadetini yasaklıyor. Bir süredir ise, Alevilik'te, zalime karşı olan ne varsa onları eriterek, töpüleyerek Aleviliği düzeniçileştirme operasyonları çerçevesinde Diyanet İşleri Başkanlarının katılımıyla böylesi törenler yapılmaya başlandı... Kısacası Kerbela'nın içini boşaltmaktır devletin yaptığı.

Oysa her yer Kerbela olmuş bugün!

Halkın her kesimi baskılarla, yasaklarla, ekonomik zorluklarla kuşatma altına alınmış.

Susuz bırakılmamışsa da, ekmeksiz, adaletsiz, özgürlüklerinden yoksun bırakılmakta.

Kerbela'daki gibi kuşatıp katletmediler mi Sivas'ta, Maraş'ta? Zalime boyun eğmeyi reddettikleri için Kerbela'daki gibi kuşatmadılar mı F tiplerindeki özgürlük savaşçıları. **Yanı başımızda**, Filistin'de, Irak'ta, F tiplerinde, Kerbela'daki gibi kuşatılmışların katledilmesine tanık olmaktadır. Kerbela'nın kendisi ABD işgalinde.

Alevilik sadece dünün Kerbelası'na yas tutmak değil, bugünkü Kerbela'lara isyan etmektir, bugünkü Yezitler'e direnmektir İmam Hüseyin gibi.

İmam Hüseyin'in kız kardeşi Zeynep, Kerbela katliamından sonra, İmam Hüseyin'i çağırıldıktan sonra onu yarı yolda bırakan, katledilmesine göz yuman Küfe halkına şöyle der:

"... Şimdi ağılıyorsunuz ha!.. Siz İmam-ı zamânın katline ortak, en azından seyirci kalma alçaklığını içinize sindirdiniz. Onun mübarek kanının pıhtıları hâlâ ellerinizde ve siz onları asla temizleyemeyeceksiniz!"

Zeynep'in yerine tarih, bugünkü Kerbela'ları izleyenleri işte yine aynen böyle sesleniyor. Bunca zulme seyirci kalmak da alçaklıktır, bunca katliama sessiz kalanların eline de bulaşır kan!

Irak'ta Şii'lere Saldırı

Kerbela ve Bağdat'ta Kerbela anması için toplanan Şii'ler'e karşı bombalı saldırılar gerçekleştirildi. Her iki saldırıda toplam 270'i aşkın Şii'nin öldüğü, yüzlercesinin yaralandığı açıklandı.

İşgal altında, Amerikan askerlerinin namluları altında Yezit'i lanetliyorlardı. Asıl lanetlenmesi gereken Yezit, Kerbela'da toplanan 2 milyona yakın Şii'nin "güvenliğini" sağlama pozisyonundaydı.

ABD ve kukla Irak Geçici Yönetim Konseyi, eylemleri El Kaide'nin yaptığını ileri sürerken, El Kaide'ye ait olduğu belirtilen bir açıklamada El Kaide'nin eylemlerle ilgisinin olmadığı açıklandı. Şii dini liderler ise katliamdan ABD'yi sorumlu tuttu.

Eylemleri kimin ve nasıl gerçekleştirdiği üzerine spekülasyonlar sürecektir. Ancak kim ve nasıl gerçekleştirmiş olursa olsun, değişmeyecek noktalar vardır:

Şii'lerin önemli bir kısmının -en başta da Sistani liderliğindeki kesimlerin- bugün işgalcilerle uzlaşma-kısmen işbirliği içinde olduğu açıktır. Bu anlamda Şii'lerin belli kesimlerinin "işbirlikçiliğine" yöneltilmiş bir eylem olması ihtimal dahilindedir. Ne var ki bu durumda da eylemler işbirlikçiliğin sorumluluğunu taşıyanlara değil, doğrudan Şii halka yönelmiş olduğu için onaylanamaz. Yapanı kim olursa olsun, doğrudan halka yönelmiş bir saldırdır. Şii-Sünni halklar arası çatışmayı yaratacak bir durum, kuşkusuz ki, şu anda direnişin çıkarına olmayacaktır.

Bugün Irak'ta tüm kesimler için açık gerçek şudur: İşbirlikçilik ve uzlaşmacılık halkın birleşik direnişinin önündeki engeldir. İşbirliğinin belli egemen sınıf kesimlerinin dışında, Kürtler ve Şii'lerde olduğu gibi, çeşitli halklar içinde geniş olarak hayat bulması, engeli büyütmektedir. Ve bu durum, halklar arasında her türlü saldırıya, provokasyona da açık kapı bırakmakta, işgalciler bu zeminde çeşitli politik ve askeri manevralar yapmaktadır.

"Irak halkını birbirine düşürmeye" yönelik oyunları bozmanın tek yolu, halkların işgale karşı birlikte direnişidir.

Gazi

Katliama Öfke Ayaklanma Coşkusu Halkın Adalet Özlemi Hiç Dinmeyecek

12 Mart 1995, tarihe **GAZİ KATLİAMI** olarak geçti. Ama bu tarih, sadece Susurluk devletinin kan dökmekte, halk düşmanlığında ne denli pervasız olduğunu göstermedi. Aynı zamanda halkın ayağa kalktığına nasıl bir güç olabileceğini, bir tek mahallede tutuşan alevin nasıl tüm ülkeye yayılıp biriken öfkeyi ortaya çıkaracağını da gösterdi. Ve o gün, Türkiye devrim tarihine, **GAZİ AYAKLANMASI** olarak kaydedildi.

İstanbul'un Gazi Mahallesi, 1970'lerde kurulan, elektrikle ancak 1984'te, suyla 1987'de tanışan, 1988'e kadar belediye otobüsünün uğramadığı yoksul gecekondulu mahallelerimizden biriydi o güne kadar.

Kurşunlar Yoksullara, Halka Silahlı Tutan El, Susurluk Devletinin Eli

12 Mart günü, kahvehanelerin dolu olduğu bir saatte sıkıldı kurşunlar. İlk düşen, Gazi halkının "Halil Dedesi" oldu. Ak sakalı, elinde bastonuyla, bin yıllık zulme duyulan öfkenin simgesi haline geldi "Halil Dede". Hep karanlığın içinden çıkıp gelmişti kurşun sıkın eller, yine karanlığın ortasından uzatıldılar namlularını. Bu eli tanıyordu Gazi halkı. Maraş'tan, Çorum'dan, Sivas'tan tanıyordu. Çoğunluğu Alevi olan Gazi halkı, bu eli yüzyıllar öncesinden tanıyordu. Bu el zulmün eliydi. Zulüm dün 40 bin Alevi'yi kılıçtan geçiren Yavuz Selim'in eliydi. Zulüm bugün, Yavuz'un mirasını sürdüren oligarşinin Susurluk devletinin eliydi. Dostlar, Cihan, Yavuz, Kardeşler ve Doğu kahvehaneleri ile Sarıcioğlu Pasthanesi kurşun yağmuruna tutuldu.

Safını gerçek kurtuluşun, devrimcilerin yanında belirlemiş olan, haklarını mücadele ile alma geleneğine sahip çıkan Gazi halkı nezdinde, tüm yoksul halklara, örgütlenen, mücadele eden yoksullara, gecekondululara mesaj veriliyordu bu kurşunlarla. Sivaslısı, Tokatlısı, Ağırılısı, Karslısı,

Dersimlisi... ile, her mezhepten, her milliyetten halk sokağa dökülerek, Susurluk devletinin bu oyununu bozdu. Cepheliler'in, Gazili gençlerin sesi duyuldu ilk;

"Kahrolsun Faşizm", "Katil Devlet" sloganları gecenin karanlığını yırttı. Sloganlar doğru hedefe yönelmiş, halka gerçekleri açıklıyordu. Daha sloganların yankısı dinmeden Gazi'nin yoksul sokakları binlerce insanla dolmuştu bile.

Faşizme Öfkenin Önünde Durulamaz

Şimdi zulme isyan zamanıydı, şimdi faşizme öfkemizi göstermenin, hesap sormanın zamanıydı.

Öndersiz değildi Gazi halkı. Daha sonra Karadeniz dağlarında şehit düşecek olan, Ali Haydar Çakmak başta olmak üzere Cepheliler vardı onların önünde hesap sormaya koşan. Gazi halkı 1970'lerden bu yana tanıdığı Cepheliler'e güvenmiş, inanmış, gösterdiği yolda yürümenin, yoksullar için tek doğru olduğunu anlamıştı. Ali Haydar'ın "Hedef Karakol" sloganıyla gösterdiği hedefin, gerçek katillerin de adresi olduğuna, sonraki yıllarda Gazi Davası Mahkemeleri'nde tanık olacaktı.

Öfkeli sloganlarla faşizmin karakolunu kuşatan halk, isyanının ayaklanmaya dönüştürmenin de adımlarını atıyordu. Öfkeyi yatıştırmak için devreye sokulan uzlaşmacı bezirganlar kar etmedi, kitle önüne çıkan engelleri birer birer aştı. Genç Cepheli **Sezgin Engin** zulmün namlularının karşısında direnenlerin en ön safında yer alanlardan biriydi. Elinde taşıyla düştü bereketli Gazi toprağına.

Terörüyle istediği sonucu alamayan faşizm şaşkıncı, sindirmek için gelmişler ama yıllardır yarattıkları öfkenin patlamasına neden olmuşlardı. Uzun namlulu silahlarla halkın üzerine rastgele ateş açtılar. Göğüs göğüse, kurşunlara karşı taşlarla, sopalarla direndi kahraman Gazi halkı. Çarpışma meydanlarında yaralılarını omuzlayarak çıkarırken bir yandan da çatışmayı sürdürdü.

Ağızdan çıkan her sözde, haykırılan her sloganla, dökülen her kanda büyüdü hesap sorma isteği. Oligarşinin polislerinin, ölüm mangalarının, halkın üzerine sürdükleri panzerler, şimdi halkın öfkesinden gizlenmek için siper olmuştu. Korkarak, sinerek, elleri titreyerek ama boşalttıkları mermilerle yoksullara düşmanlıklarını kusarak saldırdılar. Bu ilk saldırı püskürtüldüğünde, evlerden, işyerlerinden barikat olacak ne varsa sokaklara yığılmıştı. Gazi barikatlarla tanışıyor, gecekonduluların birçok direnişinde ortaya çıkacak olan halkın barikatları kuruluyordu. Halkın

Sayı 101

36

7 Mart
2004

gücü Gazi sokaklarında oligarşiye büyük bir korku yaşıyordu. Gece saatlerinde barikatların başında sadece Gazi halkı değil, İstanbul'un birçok bölgesinden gelen devrimciler, yoksul halk, Ale-vi gençler vardı.

Sabahın ışıkları vurmadan, faşizmin panzerlerinin ışıkları deldi karanlığı, kitle taşlarla direnişe geçti. Faşizm korku ve panikle rastgele ateş açtığı Gazi halkının bir evladı daha toprağa düştü. **"Mehmedi vurdular..."** cıııııı tüm gecekon-dulara ulaştı, öfkeyi bile, barikat ateşlerini har-ladı. Zulmün ölüm mangaları geri püskürtülür-ken, binlerce kişi yeniden karakola yürüyüşe geçti. Anadolu halkının öfkesiydi sokaklara ta-şan, gecekonduarın ortasına dikilen zulmün ka-lesini kuşatan.

Panzerlerle halkın önüne kurulan barikat, pat-layan molotoflarla, yağmur gibi yağan taşlarla dağıtıldı. Elleri silahları aldıklarında, işkence tezgahlarında aslan kesilenler, şimdi ya kaçıyor, ya ölü taklidi yapıyor, birbirlerini ezerek, "kaç ulan kaç" böğürtüleri ile halkın gücü karşısında darmadağın oluyordu.

Ayaklanmanın üçüncü günü her sokak, cadde başları barikatlarla donatılmış, halk taleplerini açıklamış, bunlara olumlu cevap almadan direni-şin bitmeyeceğini duyurmuştu.

Bu arada Gazi'nin tutuşturduğu ateş Armut-lu'dan Kartal'a kadar bütün gecekonduarın, Anadolu kentlerindeki yoksulların öfkesinin orta-ya çıkmasına neden oldu. Gösteriler düzenlendi, barikatlar kuruldu. Ümraniye 1 Mayıs Mahalle-si'nde yapılan gösterilerde halka ateş açan dev-let 6 kişiyi katletti.

Gazi ve Ümraniye'de halktan, devrimcilerden 17 kişi devlet tarafından katledilirken, Sezgin En-gin, Fadime Bingöl, Ali Yıldırım, Hasan Gürgen, Mehmet Gündüz ve Dinçer Yılmaz Cephe şehidi olarak ölümsüzlüğe uğurlandılar.

Ayaklanmanın üçüncü günü, taleplerin kabul edilmesi ve cenazelerin Gazi'ye getirilmesiyle di-reniş zaferini ilan etti. Bedel ödenmiş, halkın gü-cü gösterilmişti. 20 bin kişinin katıldığı cenaze töreninde açılan Cephe imzalı **"Saldıran Devlet, Direnen Gazi Halkıdır"** pankartı ise, ayaklanma ve katliam gerçeğini özetliyordu.

Yıllarca devam eden, katılımı engellemek için Trabzon'a sürülen Gazi davasında ise, adalet isteği gerçekleşmedi. Gazi Halk Meclisi, davanın sahiplenilmesinde, kamuoyuna mal edilmesinde önemli bir rol üstlenerek, Gazi halkının öz örgüt-lenmesi olduğunu pratikte gösterdi.

Gazi, halkın ayaklanması ve halkın katledilmesidir Yıldönümünde Gazi Halkının Yanında Olalım

Gazi ayaklanması, tüm Türkiye'nin yok-sul halklarının, ezilenlerinin faşizme karşı is-yanıdır. O gün patlayan öfke senin öfkendir; işçinin, köylünün, tüm gecekonduarın, memurların, öğrencilerin, işsizlerin, ev ka-dınlarının, oligarşinin yoksaydığı, ezdiği, sö-mürdüğü milyonların öfkesidir. 12 Mart'ta bu ruhla, milyonların gücüyle ayaklandılar ve halkın gücünü herkese gösterdiler.

Ödenen bedeller, dökülen kan halkın ka-nıdır. Gazi şehitleri tüm ezilenlerin şehitleri-

dir. 12 Mart'ta ve anma programı çerçeve-sinde gerçekleştirilecek etkinliklere katıla-rak şehitlerimize sahip çıkalım. Direnen, tes-lim olmayan, tüm halkı sindirme saldırısına karşı ayaklanan onurlu Gazi halkının yanın-da olalım.

Sloganlarımızla, dalgalanan kızılbayrak-larımızla, öfkemizle, faşizmden hesap sora-lım. Büyük direnişin kahraman şehitlerinin sesini, Gazi şehitlerimizin onurlu sesine ka-talım.

Gençlik 13 Mart'ta Kızılay'da

Gençlik, soruşturmalara, gençlik üzerinde es-tirilen teröre karşı sürdürdüğü kampanya çerçe-vesinde, 13 Mart günü Ankara'da, Kızılay Mey-danı'nda olacağını açıkladı.

Ankara'da Enerji Yapı Yol-Sen'de düzenlenen basın açıklamasına Ankara Gençlik Derneği, Bağımsız Gençlik Hareketi, Demokratik Gençlik Hareketi, Devrimci Mücadeleci Gençlik, Sosya-list Demokrasi Gençliği, Tüm-İlerici Gençlik Derneği ve Yeni Demokrat Gençlik, Özgür Gençlik, Ekim Gençliği, Kaldıraç, Özgür Eğitim Plat-formu katıldı.

Okunan açıklamada, "YÖK'e, yasa tasarısı-na, soruşturmalara ve bölgemizdeki, toprakları-mızdaki emperyalist işgal ve saldırılara karşı 13 Mart'ta tüm Türkiye'den gelen öğrencilerle bir-likte Kızılay'da olacağız. Onların yasalarını, so-ruşturmalarını, Kızılay'da yırtıp atacağız. Yanı-başımızda Irak'ta süren direnişe Kızılay'dan dire-nişi yükselterek güç vereceğiz." denildi.

Gençlik örgütleri, sadece öğrencilere değil, tüm öğretim görevlilerine, üniversite çalışanları-na, öğrenci ailelerine, memurlara, işçilere ve tüm ezilenlere çağrı yaparak, 13 Mart'ta Kızı-lay'da iktidarın karşısına dikilelim dediler.

13 Mart'ta Kızılay'a bir başka çağrı eylemi de 3 Mart günü Cebeci Kampüsü'ndeydi. ANKARA GENÇLİK DERNEKLİ ÖĞRENCİLER, DEMOK-

RATİK GENÇLİK HA-REKETİ, DEVRİMCİ M Ü C A D E L E C İ GENÇLİK, ÖZGÜR

EĞİTİM PLATFORMU, ÖZGÜR GENÇLİK ve YE-Nİ DEMOKRAT GENÇLİK imzasıyla yapılan açıklamada, 6 Kasım YÖK protestosunda genç-liği sindiremediklerinin görülmesinin, iktidarın ve YÖK'ün terörünü ortaya çıkardığı belirtildi.

Gençlik yaptığı eylemler, etkinlikler ve açık- grevleriyle bunun cevabını anında verdi. Bu gay-ri meşru ve baskıcı tutumların karşısına yaptık-larının sonuna kadar arkasında duran bir tavırla çıktı" diyen öğrenciler, açıklamalarını şöyle sür-dürdü:

"Çünkü biz devrimci, demokrat öğrenciler olarak biliyoruz ki; "ideolojik halay çekmek, gi-tar çalmak, şarkı söylemek" gibi trajikomik ge-rekçelerin yanına "eylem bağımlısı olmak" gibi sözde suçlarda eklemek sadece bizim örgütlü gücümüzün karşısındaki icazetin göstergesidir.

Egemenler oyunları bozuldukça yeni baskı-larla çıkıyor karşımıza. Üniversitelerin sermaye-ye peşkeş çekilmesinin en aleni maddelerini ta-şıyan yeni YÖK yasasını da asıl muhatabı olan öğrencilerden uzak, sessiz sedasız çıkarıp, üni-versiteler üzerindeki baskıları da meşrulaştırma-ya çalışıyorlar.

Öğrenci gençlik bütün bu baskılara rağmen mücadelesini yine alanlarda sürdürüyor. 6 Ka-sım'da olduğu gibi 13 Mart'ta da Kızılay'da ola-cağız. Bütün öğrenci gençliği özgürlük mücade-lemiz için, onurlu tarihimize sahip çıkmak için Kızılay'a bekliyoruz."

Sayı 101

37

7 Mart
2004

Gençlik Dernekleri Baskılara Boyun Eğmiyor

Şubat günü İleri İlköğretim Okulu konferans salonunda "nasıl bir eğitim, nasıl bir

Uşak ve Afyon Gençlik Dernekli Öğrenciler 28 Şubat günü Uşak Meydanı Tiritöglü Parkı'nda yaptıkları eylemle, gençlik üzerindeki baskıları protesto ettiler.

Zonguldak Gençlik Dernekli Öğrenciler 28 Şubat'ta Madenci Anıtı önünde yaptıkları basın açıklamasıyla, gençliğin tüm baskı politikaları-na karşı örgütlenmekten, mücadeleden geri adım atmayacağını ilan ettiler. Soruşturmalara değinen öğrenciler, "devlet örgütlenen gençlik-ten korkuyor" dediler. Eylem, "Öğrenciyiz Hak-lıyız Kazanacağız, F Tipi Üniversite İstemiyoruz" sloganlarıyla son buldu.

Mersin Gençlik Der-nekli Öğrenciler, soruş-turmalarla karşı müca-delelerini sürdürüyor. 29

üniversite istiyoruz" konulu bir panel düzenle-yen gençlik, demokratik üniversite talebini yük-seltti. Panele Mersin Üniversitesi Öğretim Gö-revlisi Dr. Çetin Veysal ve Gençlik Derneği üye-si Erdem Tekgöz konuşmacı olarak katıldı. Dr. Çetin Veysal, üniversitelerin, eğitimin şu andaki durumu ve nedenleri üzerinde durdu. Üniversi-telerin bilim üretmekten çok uzak olduğunu ve tekellere eleman yetiştiren bir kuruma dönüştü-günü belirten Veysal'dan sonra söz alan Tekgöz ise soruna gençlik cephesinden yaklaştı.

Üniversitelerde düşünmeyen, üretmeyen, tek tip öğrencilerin yaratılmak istendiğini ve çıkarı-lan yasa ve yönetmeliklerle üniversitelerin ser-mayeye peşkeş çekildiğini dile getiren Veysal'ın konuşmasının ardından panel soru cevaplarla sona erdi.

Gençliğin Kaleminden

**ÖNCE DALGALANAN
BEYAZ BİR BEZDİ SADECE
SONRA?
SONRA KIZILLAŞTI,
AKTIKÇA KAN
SONRA ASKERLER GELDİ
POSTALLARI VE SİLAHLARIYLA
İNDİRİN DEDİLER BAYRAĞI
İNDİRİLMEDİ YERE
İŞTE O AKAN
EMEKÇİ KADINLARIN KANIYDI
İŞTE O KAN BUGÜN
CANAN'IN, FİDAN'IN KANIYDI
O BEYAZ BEZ
ARTIK BEYAZ DEĞİL KIZILDI
ÖZGÜR YARINLAR
VE SOSYALİZM İÇİN DÜŞEN
KADINLARIN KANIYDI**

Sayı 101

38

7 Mart
2004

Biz Gençlik Derneklileri olarak bu yıl 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde DGM önündeyiz. Neden mi?

Çünkü 2.5 yıl önce demokratik üniversite talebiyle mücadele ettikleri için gözaltına alınıp tutuklu olarak yarılanan arkadaşlarımızın yanında olacağız.

Biz 8 Mart'ı Canan'la, Özlem'le, Zehra'yla daha iyi anladık. F tiplerine ve tecrite, YÖK'e, işgale karşı can pahasına savaşırken, bedenleri an an erirken, vatan sevgisini onlarla tanıdık. 4 yıldır süren ölüm orucu direnişiyle 108 insanın adı demek olan halk sevgisine daha da inandık.

TV'lerde kadınları pazarlayan kapitalistler, popstarları, düzeninin yoz kadını önümüze koyup, işte böyle olun diyorlar. Burjuva medyanın bu yoz propagandalarının karşısında, biz onurları, namusları,

inançları için bedenlerini tutuşturan Fidanlar'ı Gülsümanlar'ı, bizim kadınlarımızı örnek alıyoruz.

8 Mart'ta DGM önündeyiz. Çünkü arkadaşlarımız Cananlar'ı Özlemler'i Zehralar'ı tanıdıkları için, sahiplendikleri için yargılanıyorlar.

Kadın hakları diyerek Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün içini boşaltmaya çalışanlar unutmamalı, emekçi kadınlar gününü kadınlar kanlarıyla kazandılar. Ve dünyanın dört bir yanında, yine erkeklerle omuz omuza savaşmaya, kanlarını dökmeye devam ediyorlar.

Kanla kızılşan bayraklar boş yere dalgalanmıyor. Ölüm oruçlarında, soruşturmalarda, okullarda omuz omuza mücadeleye devam ediyoruz.

Çünkü biliyoruz ki; kadının kurtuluşu örgütlü mücadelede, sosyalizmde.

Yaşadıklarımız F Tiplerindeki Tecritten Bağımsız Değil

Gazi Üniversitesi Öğrenci Platformu, Yüksel Caddesi'nde düzenlediği basın açıklamasında, gençliğin üzerindeki baskıların, soruşturma saldırısının, F tiplerindeki baskı ve tecritten bağımsız olmadığını belirtti.

Son aylarda artan baskılara dikkat çeken öğrenciler, geçen yıl düzenlenen 6 Kasım eyleminin ardından tüm Türkiye'de sindirme saldırılarının devreye sokulduğunu, aynı amaçla kimi yerlerde faşistlerin kullanıldığını belirttiler.

En demokratik talebin bile ceza gerektirici yapıldığını söyleyen öğrenciler, "yaşadığımız bütün bu baskılar F tiplerinde uygulanan baskıdan ve tecritten bağımsız değildir. Egemenler halkı F tipi yaşama mahkum etmek istiyor, başaramayacaklar" dediler.

TAYAD'lı Aileler'e yönelik saldırıları da protesto eden öğrenciler, "YÖK Kalkacak Polis Gidecek Üniversiteler Bizimle Özgürleşecek, Faşizme Karşı Omuz Omuz" sloganlarıyla eylemlerine son verdiler.

Faşist Saldırı ve Direniş

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi'nde, polisin yönlendirmesi ve idarenin korumasındaki faşistlerin son öğrencilere yönelik artan baskıları, gençliğin kitlesel tepkisiyle karşılaştı. 26 Şubat'tan itibaren faşistler kantinde ve okulun başka yerlerinde İstiklal Marşı okuyup, ayağa kalkmayan öğrencilere saldırıyorlar, kent merkezinde küçük gruplar halinde denk getirdikleri ilerici öğrencilere saldırılar düzenliyorlardı. Terörle gençliği teslim alma amaçlı saldırganlığın son halkası 1 Mart akşamı şehir merkezinde sekiz demokrat öğrenciye saldırılması ve birinin göğsünden bıçaklanması oldu.

2 Mart günü aralarında Gençlik Dernekli öğrencilerin de yer aldığı devrimci demokrat yurtsever öğrenciler, merkezi kantinde toplanarak bir eylem yaptılar. 200'ü aşkın öğrencinin sloganlarla rektörlüğe yürüdüğü eylemde faşistler lanetlendi. Yürüyüşün ardından Rektörlük önünde oturma eylemi yapan öğrenciler, Rektör Ferit Koçoğlu ile görüştü. Rektörün saldırıları ört bas etmeye çalıştığı görüşmenin ardından bir açıklama yapan öğrenciler, sorumlulardan birinin de rektör olduğunu, demokratik haklarını sonuna kadar kullanacaklarını, faşistlere de gereken cevabı vereceklerini belirttiler.

Eylem marşlar ve "Kahrolsun Faşizm Yaşasın Mücadellemiz" sloganlarıyla sona erdi.

Soruşturma Terörü Sürüyor

AKP ve YÖK'ün, örgütlenen, hakkını arayan gençliği sindirme amaçlı soruşturmaların bir kısmı gençliğin yoğun tepkisi karşısında geri çekilirken, yeni soruşturmalar da gündeme getiriliyor.

İzmir'de, KESK'in düzenlediği KYTK protesto mitinine katılan Ege Üniversitesi öğrencilerine soruşturma açıldı. Ayrıca öğrencilerden 5'i hakkında Asliye Ceza Mahkemesi'nde dava açıldı.

Marmara Üniversitesi (MÜ) Haydarpaşa ve Göztepe Kampüsleri'ne yerleştirilen kameraları protesto eden öğrencilerden 17'sine, "izinsiz gösteri" yaptıkları gerekçeyle soruşturma açıldı.

Kütahya'da ise, 44 öğrenciye YÖK protestosuna katıldıkları için verilen ceza protesto edildi.

"F Tipi Üniversite İstemiyoruz"

Soruşturmaları protesto etmek amacıyla 19 Şubat'tan bu yana Bursa İHD'de açlık grevini sürdüren Uludağ Gençlik Dernekli öğrenciler, 28 Şubat günü Heykel Meydanı'nda yaptıkları basın açıklamasıyla, açlık grevini sonlandırdıklarını, mücadelelerini sürdüreceklerini duyurdular. "F Tipi Üniversite İstemiyoruz" sloganlarının atıldığı eyleme, Atılım ve İHD de destek verdi.

Dicle Gençlik Derneği Kapatılamaz

Dicle Gençlik Derneği ve yöneticileri hakkında kapatma ve para cezası istemiyle iki ayrı dava açıldı. Davalara gerekçe olarak 19 Aralık katliamı anmasında, 28 insanın katledilmesinin, hapisanelerin yerle bir edilmesinin "katliam" olarak nitelenmesi ve 14 Ocak'ta düzenledikleri eylemle, Diyarbakır'da evlerinde infaz edilen 4 TÖDEF'li öğrenciyi anmaları ve olayı "infaz" olarak nitelermeleri gösterildi.

19 Aralık'ın **KATLİAM**, 4 TÖDEF'linin açık bir şekilde katledilmesinin **İNFAZ** olduğu tartışmasızdı, ama OHAL hukuksuzluğu için bunlar bir bahaneydi zaten. Çünkü amaç; Dicle Gençlik Derneği'nin, 4 aylık geçmişinde, Diyarbakır'da gençliğin demokratik sesi olarak sürdür-

düğü mücadelesini engellemek, gençliğin sesini susturmaktır.

Kararı, Dicle Gençlik Derneği üyeleri 28 Şubat günü kent merkezinde düzenledikleri eylemle, davaları protesto ettiler. Bu saldırıya karşı, daha fazla örgütlenmeye, mücadeleye sarılarak cevap vereceklerini belirten, Dicle Gençlik Derneği üyeleri, "Açılan her demokrasi paketinin ardından yeni baskılar gündeme gelmektedir. Fakat tarihin hiçbir döneminde gençlik bu yasakçı zihniyete karşı boyun eğmemiş, çaresiz kalmamıştır." dediler. Halk için bilim, halk için eğitim mücadelesini sürdüreceklerini dile getiren öğrencilerin eylemi, polislin yasadışı kamera çekimi ile tacizleri altında sürdü.

Eylemde, "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız, Baskılar Soruşturmalar Bizi Yıldırılmaz, Dicle Gençlik Derneği Kapatılamaz" dövizleri taşınarak, sloganlar atıldı.

İKİTELLİ TEMEL HAKLAR KURULDU

Temel Haklar ve Özgürlükler Dernekleri'ne bir yenisi de İstanbul İkitelli'de eklendi. Dernek kuruluşunu, düzenlediği bir tanışma toplantısı ile İkitelli halkına duyurdu. 100'e yakın kişinin katıldığı etkinlikte, İkitelli Temel Haklar'ın kuruluş amaçları, örgütlenmenin gerekliliği üzerine konuşmalar yapıldı.

Yapılan konuşmada, "bencilliğin ve yozlaş-

manın arttığı bir ülkede ve dünyada birlik ve beraberliğin önemi her geçen gün daha da artıyor. Bencilliğe karşı birlik, beraberlik, yozlaşmaya karşı halk kültürünün sahiplenilmesi gerekiyor.

Haklar ve özgürlüklerin gasbedildiği bir ülkede biz İkitelli Temel Haklar olarak haklar ve özgürlükler mücadelesinin gerekliliğine inanıyoruz. Yaşanılacak bir ülke için İkitelli Temel Haklar'da birleşelim, örgütlenelim" denildi.

İkitelli Temel Haklar'ın adresi şöyle:

Atatürk Mah. 9. Sok. No:14 İkitelli

TEL-FAX: 0212 471 69 12

Kristal-İş Şişe-Cam Grev Yasağı İçin AB'ye Başvurdu

Türkiye'de Yapılacak Hiçbir Şey Kalmadı mı?

Şişe-Cam grevinin hükümet kararıyla ikinci kez yasaklanması karşısında, meşru grev hakkını fiilen kullanmayan, bunun dışında başka bir direniş de geliştirmeyen Kristal-İş, hükümeti AB'ye "şikayet" etti.

Peki ne oldu? Ne sonuç aldı? Ne yapacaktı yani AB bu konuda? İşte olanlar:

Grevin yasaklanması için en istekli olanların başında Avrupa'daki tekeller geliyordu zaten. Şişe-Cam'ın en önemli müşterilerinden biri Avrupa'daki Ford şirketinin kuruluşlarıydı.

Tekellerin ekonomisti Deniz Gökçe, Londra ziyaretinde Avrupa tekellerinin bu grevden nasıl rahatsız(!) olduğunu gözlemlemiş ve şöyle yazıyor: *"Bu grev son derece gereksiz zamansız ve içeride talep ve istihdam gerçekleşirken, tam toplanma başlamışken, son derece zararlı!"*

Kristal-İş'in başvurduğu AB'nin tekellerinin düşüncesi işte bu. AB, esas olarak tekellerin bir-

liğidir. Zaten AB Komisyonu'nun genişlemeden sorumlu üyesi Verheugen'un Kristal-İş'in başvurusuna verdiği cevap da bunu gösteriyor:

Verheugen, cevabında genel sözlerle *"grev hakkının temel bir hak olarak tanındığını"* hatırlatıp *"AB adaylarının sosyal haklara saygı duyması gerektiğini... uyum sürecinde yeni kabul edilen yasaların uygulanmasına özel bir dikkat göstereceklerini"* dile getirdi. O kadar.

Bunun dışında ne bir uyarı, ne yaptırım!

5 bin işçinin, onların binlerce ailesinin direnme hakkı göz göre göre gasbedildi. Bu hak gasbı, AB'nin çıkarlarına da uygun. Böyle olduğu için de başvuruyu geçiştiriyor.

Sendikanın yöneticileri ise, sanki kendi üstlerine düşen her şeyi yapmışçasına, tam bir acizlik ifadesi olarak AB'ye başvurular. Demokratikleşme bu kesimler tarafından AB'ye havale edilmişti, şimdi *"işçi sınıfının mücadelesi"* de AB'ye havale... Bu aciz sendikacılığın sonu yoktur.

Sayı 101

40

7 Mart
2004

AKP'nin Polisi KESK'lilere Saldırdı

Balıkesir ve Samsun'da memurların Kamu Yönetimi Temel Kanunu Tasarısı'nı protesto için yaptıkları eylemlere polis saldırdı.

26 Şubat'ta Balıkesir Devlet Hastahanesi önünde toplanan memurlar, Ali Hikmetpaşa Meydanı'na yürümek isteyince polis tarafından engellendiler. Memurların meydana kadar küçük gruplar halinde gitmeyi kabul etmesine rağmen, meydana toplanıp açıklamalarını yapmaya başladıkları sırada, polis yine saldırdı. Memurların "AKP Hesap Verecek" sloganlarıyla kol kola girerek direndiği saldırıda dokuz kişi gözaltına alındı. Gözaltılardan sonra

da arkadaşlarını bırakmayan memurlar, gözaltındakilerin götürüldüğü polis karakolu önünde oturma eylemi yaptılar.

Samsun'da yapılan eyleme de saldıran polis, burada da 29 memuru gözaltına aldı.

Hükümete Trabzon'dan Uyarı

Emekçi memurlar, 26 Şubat'ta Trabzon'da da eylemdeydiler. Öğlen saatlerinde Trabzon Meydanı'nda toplanan yaklaşık 200 emekçi, "Kamu Reform Yasasına Hayır!.. IMF Defol Bu Memeleket Bizim!.. İşçi Memur El Ele Genel Greve!" sloganlarıyla tepkilerini ve taleplerini dile getirdiler. KESK Trabzon Şubesi adına yapılan açıklamada *"Hükümetin kimsenin düşüncelerini dikkate almadan, kendi bildiğini okuduğu"* belirtilerek *"Bu ülkenin kamu çalışanlarına, işçilerine, çiftçilerine, işsizlerine, emeklilerine yönelik yürütülen saldırılara karşı, bizlerin de güç birliği yapmasına şiddetle ihtiyaç bulunmaktadır"* denildi.

Sümerbank'ta Dayanışma Günü

Bakırköy Sümerbank işçileri, 28 Şubat'ta fabrika yemekhanesinde "Sümerbank Dayanışma Günü" adıyla düzenledikleri toplantıda, Sümerbank'ı peşkeş çek-tirmeyeceklerini, mücadeleyi sürdü-receklerini vurgu-ladılar.

Toplantı boyunca AKP'nin, Tayyip Erdoğan'ın protesto edildiği sloganlar atılırken, protestolar yer yer de sendika ağalarına yöneldi.

Emek Platformu, Aldatma ve Oyalama Platformu Olmuştur

Kamu Yönetimi Temel Kanunu Tasarısı, TBMM gündemine geldiğinde, Emek Platformu (EP) da, bu tasarıya karşı “EP’nin tavrını” kararlaştırmak üzere toplantıya oturdu.

Birinci toplantıda bir karar çıkarılmadı. İkinci toplantıda da bir karar çıkmadı. Bu arada mecliste, işçi ve memurların kölelik zincirlerini daha da sıkıştıracak olan Kamu Yönetimi Kanunu’nun maddeleri bir bir geçmeye devam ediyordu. Buna rağmen, üçüncü toplantıda da durum değişmedi.

Son toplantıda ise, EP’nin bu konuda “ortak bir eylem yapamayacağı” sonucu çıktı.

Saldınlar sürüyor, gasplar sürüyor, onlar emekçileri beklenti içinde tutup masa başında vakit öldürüyor. Üstelik alabilecekleri kararın en büyüğü, en radikal de bir mitingten ötesi değilken...

İktidar, EP’de yer alışlarının tek nedeni, iktidar işbirlikçisi yüzlerini gizlemek olan kesimleri

kullanarak manevralar yapmaktadır. Bu kez de öyle olmuştur. Başbakan Yardımcısı Mehmet Ali Şahin’in “*Tasarıyı durdurduk, önerileriniz varsa tekrar görüşebiliriz*” sözleri üzerine Türk-İş, Hak-İş, Kamu-Sen “*tasarının durdurulduğunu*” söyleyerek 6 Mart mitingini sabote etmeye çalıştılar. AKP’nin tasarımı niye “durdurduğu” malum; seçim zamanlaması. Peki sözü edilen sendikacılar bunu görmüyor mu, görüyorlar, ama zaten bir bahane arıyorlardı, o bahaneyi bulmuş oldular.

Emek Platformu’nun niteliği özü itibarıyla baştan beri budur. Hep bir oyalama platformu olmuştur. Kimilerinin ise adındaki “emek” sözü nedeniyle gözleri kamaşmış, bu gerçeği görmez olmuş ve EP’ye olmadık misyonlar yüklemişlerdir.

EP emekçileri değil, ancak emekçiler EP’yi harekete geçirebilir. Düzen içi meşruiyet arayışlarıyla Türk-İş’e yedeklenenler, onun şemsiyesi altında kalmaya çalışanlar, emekçilerin mücadelesini geliştiremez.

Sayı 101

41

7 Mart
2004

ÇORAP SEKTÖRÜNDE EŞKİYALIK KOL GEZİYOR

Çorap Emekçileri Derneği Genel Merkezi tarafından geçen hafta yapılan açıklamada, çeşitli örneklerle çorap sektöründeki saldırılara dikkat çekildi.

Saldırlardan biri, İstanbul Bayrampaşa Terazidere’de kurulu SİNAN ÇORAPLARI isimli şirkette gerçekleşti.

İşten çıkartılan ve öncesinde de sigortasız, kayıt dışı çalıştırılan işçilerin alacaklarını istemek için işletme müdürü Muhittin Büker’le görüşen işçi Tuncay Kılıcı, burada “Muhittin Büker isimli eşkiya bozuntusu”nun saldırısına uğradı. Saldırı sonucunda Çorap Emekçileri Derneği üyesi Tuncay Kılıcı’nın kulak zarı patlamış, Kılıcı iş göremez raporu almıştır.

Çorap Emekçileri Derneği Genel Merkezi’nin açıklamasının devamında “Bu ülkede yasal haklarını istemek suç mu?... İşverenin yasadışı uygulamalarına karşı çıkmak suç mu?... Çorap Sanayicileri Derneği yönetimi, kendi üyelerine böyle mi talimat veriyor?... Yasalar sadece hakkını arayan işçilere karşı mı işletiliyor?” diye sorularak şöyle denildi:

Sinan Çorapları’nda sigortasız, her türlü sosyal haktan yoksun, günde 13 saat yasadışı bir şekilde çalıştırılan işçilerin çalışma koşullarının düzeltilmesi için, Çalışma Bakanlığı’ni, bölge çalışma müfettişlerini göreve çağırıyoruz.

Eşkiya bozuntusu işveren ve işveren temsilcilerinin, derneğimiz üyesi işçilere saldırıları, yasal haklarımızı kazanmak için yürüttüğümüz mücadeleyi engelleyemeyecek...”

“Talana izin vermeyeceğiz”

Yapı Yol-Sen İstanbul Şubesi üyesi memurlar, 1 Mart’ta Karayolları 17. Bölge Müdürlüğü’nün satışının durdurulması için müdürlük içinde bir eylem yaptılar.

Memurlar adına yapılan konuşmalarda AKP’nin kamu hizmetlerini uluslararası tekellere peşkeş çektiği vurgulanırken, eylemde “Halkın Malı Satılmaz”, “Talana İzin Vermeyeceğiz” sloganları atıldı.

TELSİM'DE İŞÇİ KİYİMİ!

Uzan Yalakası ya da Tayyip Yalakası Olmaya İş, Aş Yok...

Aşağıdaki mektup, Telsim çalışanı olan bir okurumuzdan geldi. Telsim ve Star'da yaşananları anlatıyor. Özetleyerek yayınlıyoruz:

27 Şubat 2004'te Star ve Telsim çalışanlarını 4 aydır ödenmeyen maaşları karşılığında % 18 ve 30'luk zamlar yaparak, aklı sıra sevindirdiklerini sananlar sadece iş yerlerindeki Tayyip yalakalarına mükafat vermiş oldular. Çünkü aynı gün Star personelinin 240 kişi hiçbir gerekçe olmaksızın, tazminatlarını dahi ödemeksizin işten çıkarıldı. Artı 300 kişilik Telsim personelinin de tazminatları ödenmeksizin bir önceki gibi gayri hukuki yollarla ilişkilileri kesilmiştir. Çünkü bu 540 kişi, ne bir **Uzan yalakası**, ne de bir **Tayyip yalakası** olmadıkları için, sadece ve sadece çocuklarına bir lokma ekmeği götürebilme için çaba gösteren emekçilerdir.

Bu insanların Star kamerasının karşısına geçip tiyatro sanatçıları gibi halkı aldatan diğer arkadaşlarından farkları şuydu: Bu 540 kişiyi ayıran şey, Cem Uzan'ın yalakası Mesut Bey gibi makyaj yapıp yemekhaneye oturup da yanına 15-20 tane daha yalaka bulup, açlık grevi görüntüsü verip halka duygu sömürüsü yapan insanlardan değillerdi. Akşam özel arabalarla evlerine götürülüp, sabaha karşı tekrar "görev" yerleri olan Star kameraları karşısına geçip şov yapmaktaydılar. Oysaki işin gerçeği bu insanların birer Uzan kuklası olup açlık greviyle hiçbir alakalarının olmadığıydı. Bayramda biz evimizde bir dilim ekmek bulamazken, bu **Uzan**

yalakaları, efendileri tarafından çok iyi mükafatlandırılmıştır. Erzakları evlerine, ceplerine de zarfla harçlıkları konulmuştur.

Bu 540 kişi sadece 1. etap için atılanlar. Bu kadar insan daha sırada beklemektedir. İşten herhangi bir vesileyle atılan daha önceki insanlar 5-6 aydır tazminatlarını beklemektedir. Uzan efendi "**tazminatlarınızı hükümetten alacaksınız**" derken, Tayyip efendi ise "**tazminatınızı Uzanlar'dan alacaksınız**" demekte.

Oysa ki bu iş yerinden atılan insanlar iş arama gittikleri yerlerde ise vatan hainleri gibi işe alınmamaktadırlar. Sanki bunca parayı Uzan hanedanlığı değil de oradan atılan emekçiler çalmış gibi muamele yapılmaktadır.

Bir de buna ilaveten içeride çalışan emekçilerin başlarında, 1 emekçiye 2 tane polis düşmektedir. Adları mali polis fakat insanları psikolojikmen yıldırma politikası uygulayıp, insanlara tazminat vermemek için çıldırıp zorunlu istifa ettirmeye çalışmaktadırlar.

Size bu yazıyı yazmamızın sebebine gelirsek sizin derginizi yani Ekmek ve Adalet'i gazete bayisinde tesadüf sonucu gördük ve alıp okuduk. Ve gerçekten biz işçilere sahip çıkan sadece ve sadece gerçekleri korkmadan yılmadan yazan sizlersiniz. Size onun için bu cesaretinizden dolayı çok çok teşekkür etmekteyiz. Bu yazıyı gerçekten yayınlarsanız gerçekten çok seviniriz.

Ercan KOÇ
Telsim Personeli

Örgütlü Direniş Sonuç Aldı!

Aliağa PETKİM'de taşeron olarak çalışan 101 işçinin 1 Mart'ta işten atılmasına karşı PETKİM işçileri üretimi durdurdular.

Çoğu Petrol-İş üyesi olan işçilerin atılması üzerine, işçiler 2 Mart'ta iş bırakırken fabrikadan mal çıkışını da durdurdular.

PETKİM'de örgütlü 1500 işçinin katıldığı iş bırakma eylemi karşısında, PETKİM yönetimi işçilerin taleplerini kabul ederek, "**taşeron firmaların hangi işçilerle çalışacağına kararın**" kararı aldığını duyurdu. Ayrıca yönetim, ihale döneminde çalışacak işçilerin çoğunluğunun **sendikali olmasını** da kabul etmek zorunda kaldı. Bunun üzerine atılan işçiler taşeron firma tarafından yeniden işe alındı.

Tayyip Erdoğan'ı Tekzip Eylemi

Tayyip Erdoğan fırçalı-azarlı miting konuşmalarından birinde, "**İşimizi İstiyoruz**" yazılı pankart taşıyan Çukurova Tekstil işçilerini azarlayarak "**atılan işçi falan yok**" demişti.

2 Mart'ta AKP Tarsus İlçe Örgütü önünde toplanan Çukurova Tekstil'den atılan işçiler, Erdoğan'ın yalan söylediğini belirterek Erdoğan'a "**Çukurova Tekstil'den atılan işçi yoksa biz neyiz?**" sorusunu yönelttiler.

Belediye işçisi iş bıraktı

Kocaeli'nin Körfez İlçe Belediyesi işçileri, ücretlerinin ödenmemesi nedeniyle 2 Mart'ta iş bıraktılar.

Direnış ve Direnışten Kopan Sol

“Direnış ve Sol” başlığı solun geneli açısından bazı ortak yanlar taşısa da, direniş karşısındaki solun tavrı ancak iki ayrı kategoride ele alındığında tam olarak görülebilir: Reformist, düzeniçileşme yolundaki sol ve kendilerini halen Marksist-Leninist saflarda görüp reformizmi eleştiren sol gruplar.

Reformizmin direniş karşısındaki tutumunu doğru bulmak, ileri sürdükleri teori ve mazeretleri geçerli saymak mümkün olmasa da, reformizmin tavrı, kendi cephesinde, çizgisinde anlaşılabilir. Onlar halen sol-sosyalist maskeyi taşımak istedikleri için, açıkça itiraf edemeseler de “devrimcilerin tasfiyesi” konusunda düzenle, AB’yle zımni bir işbirliği içindedirler. Tek başına bu çizgileri bile, onları direniş karşısında gerçek anlamda bir devrimci, demokrat tavır almaktan uzak tutmaya yetmektedir. Bir başka “pratik neden”; sözü edilen reformist gruplar, gerçekten de fiziki olarak F tipleri gerçeğinden uzaktırlar. “Onların tutsakları yok”tur F tiplerinde.

Peki diğer devrimci gruplar neden ve nasıl direniş gündeminden çıkardı? Onun yerine ne koydular?..

Evet, direnişin başından veya bir noktadan itibaren içinde yer alıp, sonra yine bir noktada bırakan devrimci gruplar, tavırlarını ölüm orucunu bırakmanın ötesine taşıyarak, “gündemlerinden çıkarma”ya dönüştürmüş ve bu noktada reformizmle yakınlaşmışlardır.

İşte bu nokta, “süreç”, “taktik” gibi gerekçelerle açıklanamaz.

F tiplerine, tecrite karşı mücadelenin “son derece önemli, belirleyici” olacağı, halkın sindirilmesi, teslim alınması planının bozulmasının bu saldırının püskürtülmesine bağlı olduğu vb. üzerine yapılan onca teori nereye gitti? O teoriler mi yanlış? Teoriler, tahliller **doğruysa**; pratiğin bu teoriye denk düşmemesinin açıklaması nedir?

“Gündemimiz değil, başka önemli işlerimiz var” anlayışına yönelik eleştirilerimiz, başlangıçta esas olarak reformizme yönelikti. Çünkü önerilerimiz, eleştirilerimiz karşısında bunu alenen söyleyen onlardı. Ne var ki, bir süre sonra bu eleştiri “Üyeleri, taraftarları F tiplerinde olan” grupları da içermeye başladı. Çünkü “gündemimiz değil” deseler de, pratikleri tam da bunun ifadesi olmaya başlamıştı.

Bu gruplar, ölüm orucu direnişinden ayrılışın **direnışten kopmaya** dönüştüğü bu süreç üzerinde mutlaka durmalıdırlar. Fiilen gerçekleşen, ölüm orucuna yöneltilen satır arası eleştirilerle haklı gösterilmeye çalışılan bu dönüşümün neden ve nasıl

olduğu izaha muhtaçtır.

Görünen köy kılavuz istemez!

F tipleri somutunda tecrit sürüyor, oligarşi TTE gibi, zorla çalıştırma gibi yeni saldırılara hazırlanıyor. Bunlar biliniyor.

Dahası, en başta hemen herkesin son derece yerinde tespit ettiği gibi, hücreleştirme, tecrit, sadece hapishanelerle sınırlı olmayan bir biçimde hayatın her alanını kapsamış durumda.

Öyleyse direnişin dışında durmanın, sözde tecritten söz edip fiili olarak onu gündemden çıkarmanın mücadeleye hangi yararı olacak?

Bugün direnişle ilgilenmeyenler, direniş karşısındaki düşüncelerini ve konumlarını sorgulayanlar, **yarın Tek Tip Elbise konusunda da aynı durumla** karşılaşacaklardır. Süreç, farklı taktikler, eylem biçimlerinin etkisizleşmesi vb. tüm gerekçeleri, TTE’ye karşı mücadelede de onların bahanesi olacak, dolayısıyla o mücadelenin de gereklerini yapamayacaklardır. Görünen köy kılavuz istemez.

Ölüm orucunun karşısına konulan sadece bir “hiçlik”tir!

Bugün görev tecrite karşı çıkmak, sansürü kırmaktır. TTE’ye karşı direniş kararlılığı açıklayanlar bu görevi atlayamaz. Atlarsa, bu TTE’ye karşı yaptıkları açıklamaların altının boş olduğunu gösterir.

Boşluğun göstergesi bugünkü pratiktir.

“Ölüm orucunun etkisizleştiği” bahanesine sığınanlar, “**daha etkili**” hangi mücadele ve direniş biçimini bulduklarını açıklamalıdır. Ama herkes biliyor ki, açıklanabilecek bir şey yok. Bırakın “daha etkili”sini bulmayı, bırakın bayrağı “dışarıda” yükseltmeyi, tecrite karşı en sıradan biçimlerle –mesela; afiş, bildiri, yazılama, gösteri, basın açıklaması gibi– en alt düzeyde bir mücadeleyi bile sürdürmediler.

Bu siyasi hareketler, ölüm orucu bir yana, F tiplerine, tecrite karşı asgari anlamda teşhir görevini bile hangi anlayışla yerine getirmiyorlar?.. Bu sorunun gerçek cevabı bulunmalı, bunun muhasebesi yapılmalıdır.

Her “politika”nın bir açıklaması vardır!

Akla gelen ilk bazı cevaplar şunlardır:

Direnış sürüyor...

En azından bir dönem, reformizmden etkilenilmiş, “uluslararası standartlar” savunulmuştu. Sonrasında bunu savunmaktan vazgeçtiler. Ama AB aracılığıyla gelecek bir demokrasi fikrinin en azından bu devrimci grupların bir kısmının politikalarını etkilediği muhakkaktır. Onlar için reformizmle paralel gündemler (mesela seçimler gibi) her şeyin önüne geçebilmektedir.

Reformizmden, aydınlardan kopmama adına veya Kürt milliyetçiliğiyle “ittifak” adına onların peşinden sürüklenilmekte, dolayısıyla da onların “gündemlerine” tabi olunmaktadır.

Üçüncü bir neden, grupçuluk, rekabetçiliktir. Grupçuluğun, rekabetçiliğin böyle bir görevin önüne geçecek boyutlara ulaşması ise, çok daha ciddi bir sorunun varlığı demektir. Bu sorun iktidar hedefinden uzaklıktır. Ancak iktidar hedefi olmayanlar, tecritte gündemlerinin dışında görebilirler. Tecritte odaklanan mücadele, açık ki, emperyalizm ve oligarşi cephesinden halkın teslim alınmasını hedefliyorsa, devrimci cephe açısından devrim iddiasının sürdürülmesi, devrimci örgütlülüğün ve devrimci düşüncelerin meşruluğunun savunulmasıdır.

Bu muhtevaya sahip bir mücadeleyi önemsemeyenlerin, gündemi olarak görmeyenlerin devrim iddiasını taşıdığından söz edilemez.

Hiç kimse F tiplerinde yaptırımları kabul etmiyoruz, direnmeye devam ediyoruz açıklamasıyla bu tartışmayı geçiştiremez. O devrimciliğin asgari gereğidir ve esas olarak siyasi sonuçlar yaratmaktan uzak, öyle bir hedefi de olmayan asgari bir direniş noktasıdır. Oysa burada amaçları bakımından kapsamlı bir saldırıdan ve bu saldırının önüne bariyer olacak bir direnişten söz ettiğimiz açıktır. İşte bu noktada, F tiplerinde tutsakları bulunan, hayatın her alanındaki tecrit politikasının öncelikli hedefi olan gruplar, tam bir **politikasızlık** içindedirler.

Sorun **gündemlerinde** bile değilse, zaten bu politikasızlığın açık bir göstergesidir. Düşünün ki, yayın organlarında bile artık adeta burjuva basın gibi, arada bir değinip geçmektedirler. Ölüm orucu direnişinin sürdüğünü ancak “lütfen” belirtmekte ve onu da yine adeta burjuva basın gibi, ancak şehitler verildiğinde yapmaktadır. Tecrit, ağızlarında, sloganlarında vardır ama teorik analizlerde, politikalarda yoktur. Birçok grubun aylardır, hatta yıllardır tecrite karşı tek bir eylemi yoktur.

Bu devrimden söz edenler için son derece vahim bir tablodur. Bu vahim tabloyu yaratan politikaların muhasebesi yapılmazsa, onları götüreceği yer olsa olsa, yazımızın en başında söz ettiğimiz birinci kategorideki soldan farklı olmayacaktır. Yani kısacası kategori değiştirmiş olacaklardır.

O'nun Gözünü Toprak da Doyurmaz!

Tayyip Erdoğan, ticari faaliyetine son vermeyeceğini, 6,5 milyar maaşının yetmediğini açıkladı. Biz olayın, “bir başbakan, o koltuğa oturduğu anda, ticari faaliyetine son vermemelidir, tersi ahlaki değildir” gibi konuları tartışmayacağız.

Burjuva siyasetin ahlakı yoktur.

Hele, dinini satan riyakar İslamcılığın ahlakından hiç söz edilmez.

Bunu söyleyen başbakana yetmeyen maaşa bakın; 6,5 milyar. Örnek olarak da Almanya Başbakanı'nın maaşının kendisinin birkaç katı olduğunu anlatıyor.

Ütanma, arlanma yok! İktidar koltuğu başlarını döndürdü riyakarlara. 6,5 milyar bana yetmiyor diyen başbakan; 10 milyondan fazla insanın işsiz olduğu bir ülkeyi yönetiyor.

O başbakan; yüzde 70'e yakını açlık ve yoksulluk

sınırı altında bir ülkenin başbakanı.

Almanya Başbakanını örnek verirken, Almanya'da bir memurun, işçinin, kendi ülkesindeki memur ve işçi ile kıyaslamasını yapma gereği bile duymuyor. Çünkü onun düşündüğü sadece kendi cebi, şirketleri, kasaları, çıkarları.

Peki neden yetmiyormuş bu maaş bir de ona bakalım.

Ne masrafı var; çocuklarını Amerika'da Ramsey okutuyor, otomobilini Hundai tekeli veriyor, seçim mitinglerine (yasak olmasına rağmen) devletin uçağı ile gidiyor, bütün masrafları ya başbakanlık ya da partisi tarafından karşılanıyor. Ki tüm bunlar da halkın cebinden çıkıyor. Ve o hala yetmez; daha, daha, daha... diyor.

Ne diyelim?

Kendi bakanının köylülere söylediği şu söz kalıyor geriye: Gözünü toprak doyursun!

Arazi Mafyasına ve Belediye Şakirpaşa Halkından Protesto

Adana Şakirpaşa Mahallesi halkı, 28 Şubat günü düzenlediği eylemle, arazi mafyası ve belediyenin, gecekondu arazilerini yağmasına tepki gösterdi. 100 kişinin katıldığı eylemde, mahalle halkı adına konuşan Arzuman Konyaloğlu, “evlerimizin içinde bulunduğu arsaları arazi mafyasına peşkeş çektiirmeyeceğiz” dedi. Açıklamada “Mafyacı Belediye İstemiyoruz” “Bir Eve İki Defa Tapu Verilir mi?” dövizleri taşıyan halk, Hazar Emlak ve Seyhan Belediyesi'nin işbirliği yaparak halkın arazilerini yağmalamak, rant elde etmek istediklerini belirttiler.

Aydın ve Sanatçılardan Tepkiler...

“İhsan İçeride Oldukça Tüm Aydın ve Sanatçılar İçeridedirler”

İhsan Cibelik'in serbest bırakılması için Grup Yorum'un başlattığı kampanyaya, aydın ve sanatçılardan destekler geliyor. Hasan Pulur'dan Sadık Gürbüz'e, Metin Uca'dan Onur Akın'a, İbrahim Karaca'dan Gülbahar Üluer'e, Betül Arım'dan Ataoğlular'a, Kardeş Türküler'den Ayten ve Edip Akbayram'a birçok sanatçının tepkilerinin yer aldığı www.grupyorum.net sitesinden bazı mesajları yayınlıyoruz...

❖ “... İhsan Cibelik ve diğerleri, baskılara direnmenin cezası olarak bir daha düzelemeyecek şekilde sakat bırakıldılar... Hükümet, dünyaya karşı “İdam cezasını kaldırdım” diye övünüyor. Oysa bu durumdaki insanları tekrar tutuklayıp hapse atmak ‘idam’ değil de nedir?” **Şanar Yurdatapan**

❖ “İhsan Kalan Müzik sanatçısıdır. Bestecimiz, söz yazarımız ve yorumcumuzdur. Ölüm orucu direnişinde, F tiplerine karşı vermiş olduğu mücadeleden dolayı İhsan'ı desteklediğimi söyleyebilirim. Bu anlam veremediğimiz tutuklamayla.. bir hücrede tutulmasını protesto ediyorum ve derhal serbest bırakılmasını istiyorum.” **Hasan Saltık** (Kalan Müzik)

❖ “Yüzyıllardan beri bu topraklarda eşitlikten, özgürlükten, demokrasiden, kısacası toplumun daha huzurlu bir ortamda sevgiyle hayata bakması adına Pir Sultan, Nesimi, Mahsuni gibi ozanlar ve onlar gibi düşünen aydınlar halkın dili olmuşlar. Tüm bu zorlukları bedeller ödeyerek aşmışlardır. Yine bu doğrultuda sanatçı dostumuz İhsan Cibelik'e yönelik haksız iddiaların, demok-rasi çerçevesinde bir yere sığmadığını düşünüyorum...” **Erdal Erzincan**

❖ “... Grup Yorum'la birlikte türkü söylediği için sahneye çıktığı için çok tekin durmadığı mantığıyla hareket ediliyor ve gözdağı veriliyor. Yani, evet biz seni tahliye ederiz ama artık hayatla her türlü bağlarını keseceksin mantığını savunuyorlar bir anlamda... Ama öbür yandan Popstar diye bir program toplumun bütün alanlarına yayılıyor... Protesto ediyor ve insanların duyarlı davranmasını istiyorum.” **Halil Ergün**

❖ “... Devrimci sanatçıların çeşitli bahanelerle tutuklandıkları da bilinen bir yöntemdir. Demek ki ülkemizde her şey aynen devam ediyor. Faşizm

kültürü yani. Bu olaydan utanç duyduğumu belirtiyorum.” **Fusun Erbulak**

❖ “... Çünkü bu insanların ideolojileri var. İnanan insanlara saygı göstermek lazım. Toplum için... başkaları için bir şeyler yapmaya çalışıyorlar. Kendi yaşamlarından ödün veriyorlar. Ve hastalanıyorlar. İşte Korsakoff... Aynı düşünceleri biz de savunuyoruz...” **Vedat Sakman**

❖ “...Grup Yorum Okulu'nun kimler için hangi koşullar altında sanat yaptığı çok iyi bilinen bir gerçeklik. Ülkemizin, dünyamızın yaralarından haberdar tek sanatçı bile bu "Okul"dan bir lokma bile olsa beslenmediğini söyleyemez. Grup Yorum Okulu'nun bir üyesini, öğrencisini daha hapse atmak bunu yapanlara fayda sağlamaz...” **Ser-vet Kocakaya**

❖ “İhsan Cibelik'in yeniden tutuklanması dünyada ve Türkiye'de yaşanan hukuksuzluğa çok net bir örnektir... Burada çok açık bir korku var. Bu da İhsan'ın kimliği, savunduğu değerler ve uğraşı... Benim bütün sanatçılara buradan bir çağrım var. İhsan Cibelik içeride olduğu sürece ülkedeki tüm aydınlar da bir anlamda içeridedirler. Özgür değillerdir... Ellerinden gelen ne gerekiyorsa yapmalarını rica ediyorum...” **Cezmi Ersöz**

❖ “...İhsan Cibelik'in tutuklanmış olmasının ne hukuki, ne insani, ne de ahlaki bir gerekçesi bulunmadığını düşünüyorum... Sadece İhsan için değil, diğer benzer durumda olan insanların da tahliye edilmesi ve tedavi olmalarına imkan verilmelidir... Bu arada, İhsan arkadaşımızın mensubu olduğu Grup Yorum'un gösterdiği çabanın haklı ve önemli bir çaba olduğunu düşünüyorum...” **Ferhat Tunç**

❖ “... Grup Yorum ulusal kültürün devrimci sesi olmuştur. O yüzden de hep baskı altında tutulmuştur.... İhsan Cibelik; devrimci bir sanatçıdır. Buradan Cemil Çiçek'e sesleniyoruz:

İnsanların yaşama haklarının türban takma hakları kadar bile değeri yok mu?..” **Rıza Zelyut**

Grup Berdan: “İhsan Cibelik'e özgürlük”

Mersin Gençlik Derneği, Yorum'un kampanyasına destek için 28 Şubat'ta Düşev Kültür Merkezi'nde gece düzenledi. Geceye katılan Grup Berdan, sahneye asılan ve kendi imzasının yer aldığı “İhsan Cibelik'e özgürlük” pankartının önünde coşkulu türkülerle dinletisini verdi. Bir direnişçi, bir devrimci sanatçı olarak İhsan'ın anlatıldığı gecede, bütün ölüm orucu gazileri üzerinde estirilen tutuklama terörüne son verilmesi istendi.

Medya

Sansür Emri Veren Ecevit de Sansürden Yakındı!

Sansür öyle bir şeydir ki, oligarşinin, emperyalizmin, mevcut iktidarın o günkü politikalarına göre, herkesi vurabilir.

Ecevit bunun en açık örneği olarak, 4 Mart günü sansürden yakınıyordu. "Her konuda bana sansür uygulayın, ama Kıbrıs konusunda uygulamayın, sansür uyguluyorlar" diyordu Ecevit.

Kıbrıs işgalinin komutanının titreyen sesini biz daha önce de duymuştuk. 19 Aralık katliamının hazırlıklarının yapıldığı ve bu çerçevede kamuoyunun katliama hazır hale getirilmeye çalışıldığı günlerdi. Ecevit gazetecilere verdiği demeç-

te, "kamuoyu ilgisi kesilirse, ölüm orucu biter" diyordu. Bu sözün hemen ardından RTÜK, DGM ar-
dına sansür kararları aldı.

Emperyalizmin ve oligarşinin çıkarlarının şak-
şakçısı basın da, iktidardan aldığı öğüdü yerine
getirmekte gecikmedi.

Sansür katliamın en büyük ortağı olarak uy-
gulandı ve halen de uygulanıyor.

Ecevit bu ülkede sansürden şikayet edecek en
son kişidir. Ama belirttiğimiz gibi sansür öyle bir
şeydir ki, ne zaman kime uygulanacağını çıkarlar
belirler. Bugün AB'ci basın için, iktidar için, em-
peryalistler için Kıbrıs sorunu Annan Planı çerçe-
vesinde çözülmeli politikası geçerli. Ecevit ise
buna karşı çıkıyor.

Düşünce özgürlüğümüz, habercilikmiş, ko-
nuşan eski başbakan, onyılların politikacısıymış,
önemi yok. Ecevit yakından önce dönüp ikti-
darları döneminde uyguladığı sansüre bakmalı ve
halktan, devrimcilerden özür dilemelidir.

Yurtdışından İngiltere 'CEPHE DAVASI'nda Karar: "DHKC Yasak Değildir"

Sayı 101

46

7 Mart
2004

11 Aralık 2002 tarihinde gerçekleştirilen bas-
kınlar, operasyonlar sonucu açılan dava,
DHKC'nin İngiltere'de yasak olmadığı gerekçesi-
yle düşürüldü ve davada yargılanan Birten Kalaycı,
Gürkan Gür, Alaattin Kalender, Selver Kapan,
Songül Özgür ve Rury O'Driscoll beraat ettiler.

Türkiye faşizmini Avrupa kamuoyuna teşhir
eden, Türkiyeliler'in yaşadığı bütün Avrupa top-
raklarında faaliyet gösteren DHKC Enformasyon
Bürosu'nun da yasallığını tescilleyen karar, aynı
zamanda bütün Avrupa ülkeleri için örnek teşkil
etmesi gereken bir karar olarak yorumlandı.

İngiltere, Kingston Kraliyet Mahkemesi, dava-
nın düşürülmesine ilişkin kararında, şu görüşlere
yer verdi:

"Sanıkların tümü DHKC üyesidirler.

20 Mayıs 2001'de sanıklardan bay Gür İçişleri
Bakanlığı'na bir mektup yazarak, DHKC'nin yaptı-
ğı çalışmaların suç olup olmadığını sormuştur.

İçişleri Bakanlığı'nın 19 Temmuz 2001'de
gönderdiği cevapta, Terörizm Yasası'nda DHKC
adında yasaklanan bir örgüt yoktur denilmiştir.
Bu doğrudur. Ayrıca devamında DHKP-C'nin ya-
saklı olduğu da söylenmiştir. Bu da doğrudur.

Mektup herhangi bir bireye değil 97 Kings-
land High Street, Londra E8 2PB adresindeki
DHKC Londra Enformasyon Bürosu'na gönderil-
miştir...

İçişleri Bakanlığı'nın 19 Temmuz tarihli mek-

tubu bir söz vermedir. DHKC tarafından sorulan
sorulara bir cevap niteliği taşır. DHKC yasaklı bir
örgüt değil denilmektedir. "DHKC üyeleri yasala-
rı çiğnemediği sürece, hükümet uygun görmese
de, bize yakın hükümetleri eleştirmek de dahil
olmak üzere düşüncelerini ifade etmekte özgür-
dürler. Bu bizim üstüne titredığımız düşünce öz-
gürlüğü ilkemizin bir parçasıdır" denilmiştir. Veri-
len söz açıktır, muğlak değildir... Tüm bunlara
dayanarak dava düşürülmüştür."

Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi'nin
Avrupa Birliği tarafından "terör örgütleri liste-
si"ne alınarak "yasak" ilan edil-
mesinin hukuk-
suzluğu, Türkiye
oligarşisi ile siyasi
ve ekonomik çı-
karların bir sonu-
cu olduğu açıktı.
DHKC de pratikte
aynı yasağa tabi
tutulurken bu hu-
kuksuzluk kat-
merli hale getirili-
yordu.

Avrupa huku-
ku, İngiliz mahke-
mesinin bu kararı-
nı mı dikkate ala-
cak, yoksa Türki-
ye faşizmiyle çı-
kar ilişkilerini mi,
bunu göreceğiz.

İLTİCA POLİTİKASI ÖLDÜRÜYOR!

Ümit Abay, 18 Şubat gecesi, Köln-Mül-
heim'de üzerine benzin dökerek, Al-
manya'nın iltica politikasını protesto
eden sloganlar atarak kendini yaktı. Da-
ha sonra kaldırıldığı hastanede 27 Şubat
günü hayatını kaybetti.

Ümit Abay, İstanbul DGM tarafından 4
yıl 3 ay hapis cezasına çarptırılmış,
2003'te Almanya'ya siyasi iltica talebin-
de bulunmuştu. Ailesinin ifadesine göre
Ümit Abay içinde bulunduğu durumu
şöyle ifade ediyordu; "**Kendimi yarı
açık cezaevinde hissediyorum.**"

Abay, tek örnek değil, son dört yılda bu
şekilde 123 kişi yaşamını yitirdi.

Avrupa Haklar ve Özgürlükler Cephe-
si'nin de yer aldığı devrimci gruplar bir
açıklama yaparak Almanya'nın iltica po-
litikasını protesto ettiler.

“108. ölüm

**Powell'dan, Prodi'den mektup beklemeyin:
Ölümleri durdurun!**

F tipi cezaevlerinde 108'inci ölüm haberi Kandıra'dan geldi. Kandıra'da 130 gündür ölüm orucunda bulunan Muharrem Karademir 'tecrit'i ve tutuklu yakınlarına yönelik baskı girişimlerini protesto amacıyla kendini yakarak ölüme gitti...

30 yaşındaki bir insan yaşamına niye son vermek ister? Niye ölmeye yatar?

Devlet, F tipi cezaevlerindeki tecridin insanlar sonunda kendilerini yakacak duruma gelinceye dek sürmesine nasıl seyirci kalır?

Bu ülkede F tipi sorunu, ölüm orucundakiler kitlesel halde ölüncü mi çözülecek? 3.5 yıldır süren bu inatlaşma, AB adayı Türkiye'ye, insan hak ve özgürlüklerini geliştirme iddiasındaki AKP hükümetine yakışıyor mu?

Muharrem Karademir, F tipi nedeniyle yaşamını yitiren 108'inci kişi.

Ölüm orucundan sağ kurtulup sakat kalan, yüzlerce insan var. Siyasi tutuklu ya da hükümlü olmak, Ortaçağ esareti ya da kürek mahkumiyeti gibi 'ömür boyu' tecritte tutulmanın gerekçesi olabilir mi? PKK davasından hüküm giyenler de F tipi cezaevlerine naklediliyormuş.

Yurtdışında bulunduğum sürede Tekirdağ'dan, Kandıra'dan, Siirt'ten cezaevi mektupları birikmiş. 2004 başında, cezaevlerindeki tecridin insanları 'ölüm sınırı'na getirdiğini 'F tipi yaşamlar' başlığı altında yazmıştım. Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürü Kenan İpek, Bakan Cemil Çiçek adına uzunca bir yanıt göndermiş. Cezaevlerindeki koşulların ne denli iyileştiğini, 'tecrit ve sansür' uygulamasının doğru olmadığını, F tipinde kalanların on kişiyi aşmayacak gruplar halinde haftada beş saat ortak alana çıkarıldıklarını bildirmiş.

Eğer bu uygulama F tiplerinde soluk aldrabilmiş olsa insanlar kendilerini yakmak yerine 'hücre'de yaşamayı tercih ederlerdi! Buna rağmen ölüm orucunu sürdürerek, cezaevlerindeki sorunlara dikkat çekmeye çalışıyorlar.

F tiplerindeki sorunlara 'üç maymun politikası'yla göz yummak, çağdaş bir ülke olma iddiasına yakışmıyor. Kaldı ki bizlere gönderilen mektuplar, cezaevlerinden 'görölmüştür' kaşesiyle yollandığına göre cezaevlerinde gerilimin tırmanmakta olduğunu yöneticiler biliyor.

İşte F tipinden yükselen sesler: **"Ne istiyoruz? Hapiste de olsak, insan gibi koşullarda ya-**

şamak istiyoruz. Sağlıklı koşullarda yaşamak istiyoruz. İsteyin, Adalet Bakanlığı doktorlarının 19 Aralık öncesi ve sonrasında tuttukları kişisel sağlık dosyalarını, ne demek istediğimiz anlaşılacaktır."

Tekirdağ Cezaevi'ndeki okurumuz haklı: Acaba en iyi mahkum 'ölü olandır' diye mi düşünüyor?

Kandıra'daki 108'inci ölüme bakıp aksini savunmak zor.

Powell'dan, Prodi'den mektup beklemeyin:

Ölümleri durdurun!

Derya SAZAK (1 Mart, Milliyet)

"... Evet, "iyileşemez" (isteyenler İ.Ü. Tıp Fakültesi Nöroloji Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Prof. Dr. Murat Emre'nin tanıklığına müracaat edebilirler) raporuna rağmen Serkan tekrar cezaevinde... Söylediğim gibi: O artık bir "wernicke korsakoff" hastası, "hatırlamıyor". Peki ya biz, biz niçin hatırlamıyoruz?"

Kürşat BUMİN (1 Mart, Yeni Şafak)

Sayı 101

47

7 Mart
2004

İki arkadaş, iki dost ayrı bölümlerde

"... BUGÜNLERDE F tipi cezaevlerinden şikâyetler geliyor, başlıca şikâyetleri tecrit ve sansür... Tecrit, tek başına, ya da bir başka insanla ceza boyunca yaşamak... Diyeceksiniz, yönetmelik öyle, uygulanan bu... Ama insanlarla ilgili, her yönetmeliğin insani bir tarafı, bir hoşgörüsü yok mu? İki arkadaş, iki komşu, iki dost, aynı cezaevinde ayrı ayrı bölümlerde. Onlar kendi istedikleri için bir hücreye konulamazlar mı?

* * *

YA sansür?

Sansür, sadece onların yazıp çizdikleri, ya da dışarıdan gelenlere uygulanan değildir. Sansür, onların şikâyetlerini duyurmalarına konulan sansürdür. Bu sansüre gösterdikleri tepkiye kulak verir misiniz?

"Onlar sansürden güç aldıkça, biz de ideallerimizden ve haklılığımızdan güç almayı sürdüreceğiz. Bugün sessizliğe boğulan ses, yarın sizin de sesinizi boğacaktır ve o gün geldiğinde sizin sesinizi duyan olmayacaktır. Böyle olmaması için, bugünden sansüre ortak olmayıp, ses vermek gerekiyor."...

Hasan Pulur, (Hürriyet, 26 Şubat)

"İsyanın" arkasındaki gerçek:

Haiti'de Amerikan Darbesi

Haiti Devlet Başkanı Jean-Bertrand Aristide, ülkenin değişik bölgelerinde 5 Şubat'ta başlayan ve başkente dayanan "isyan" sonucunda ülkeyi terk etmek durumunda kaldı.

Tarihi darbelerle, acılarla dolu olan Haiti'de isyanın başını çekenlerin Amerika tarafından desteklendiği çeşitli kaynaklardan belirtilirken, Haiti'de yaşananların bir darbe olduğu, Aristide'in açıklamaları ile ortaya çıktı.

Halen Orta Afrika Cumhuriyeti'nde bulunan Aristide, çeşitli gazete ve parlamenterlerle yaptığı telefon görüşmelerinde, Beyaz Amerikalı askerlerin makamına gelerek kendisini kaçırdığını, ülkeyi terk etmediği taktirde Haiti'yi kan gölüne çevireceklerini söylediklerini açıkladı.

Aristide, 1994 yılında darbeye devrilmiş ve ülkeyi işgal eden Amerika tarafından, başka bir alternatif olmadığı için yeniden görev başına getirilmişti. Demokrat bir rahip olarak bilinen Aristide, özellikle özelleştirmelere karşı çıkmaya başladığı süreçten bu yana ABD'nin hedefi duruma geldi.

Bizzat ABD tarafından desteklenen isyancılar, halkın yoksulluk ve beklentilerini de manipüle ederek, belli bir kitle desteği de yarattılar. Küba'ya karşı kontra saldırıları yönettiği ve Venezuela darbesinde muhalefetle ilişkisi olduğu bilinen ABD Dışişleri Bakanlığı diplomatları Roger Noriega ve Otto Reich'in isimleri, uluslararası basında öne çıkan isimler oldu.

Latin Amerika topraklarını yüzyıldır kanla boğan Amerikan emperyalizmi, işgalden, darbelerle, sömürgeleştirme için her yolu kullanmaya devam ediyor.

Nitekim Aristide'in kaçırılmasının ardından ABD memnuniyetini açıkça belirtti. Yine, Aristide'in devrilmesinden hemen önce yapılan Fransa-ABD görüşmeleri, darbeye Avrupa emperyalizminin de Amerika'nın yanında yer aldığını gösteren gelişmelerdir.

Şimdi Haiti'nin emperyalizm tarafından "barışı sağlama, seçimlere kadar güvenliği sağlama" gibi gerekçelerle işgal edilmesi gündemde. ABD'nin, Haiti işgaline 3 savaş gemisinin, bir helikopterin, 2 binden fazla askerin katılacağı belirtiliyor. Buna, "uluslararası güç" görüntüsü vermek, birkaç ülke askeri de eklenecek ve Haiti resmi olarak emperyalizm tarafından işgal edilecek.

Haiti halkı bugün korkunç bir açlık içinde, bir

çuval patates için binlerce insanın birbirini ezdiği bir ülke durumuna getirildi. Fransız emperyalizmi sömürgecilik yıllarında ülkeyi talan ederken, sonraki yıllarda Amerika devreye girdi ve Haiti darbelerden, iç çatışmalardan başını kaldıramadı. Aristide ise, esas olarak halka dayanacak bir siyasi çizgiye sahip olmadığından, zikzaklı bir gelişim izledi.

Haiti'de dökülen her damla kandan, halkın açlığından Fransız ve Amerikan emperyalizmi sorumludur.

ABD, Chavez'i Devirme Planını Sürdürüyor, Yoksullar Direniyor

Venezuela'nın halkçı Devlet Başkanı Chavez'i devirmek, Amerikan çıkarlarını korumak için, patronların, Amerikancıların örgütlediği "muhalefet" yine harekete geçirildi. 2-3 Mart günlerinde gösteriler düzenleyen Amerikancıların karşısına, Chavez'i destekleyen yoksul halk ve yurtsever ordu çıktı.

Patronların yönlendirdiği muhalefet, halkın yüzde 70'inin desteğini alan Chavez'in istifasını isterken, darbeci muhalefetin Amerika'dan beslendiği geçtiğimiz günlerde resmi olarak belgelenmiş ve dünyaya açıklanmıştı.

Seçim için gereken 2,5 milyon imzayı toplayamayan, topladığı imzaların 1.8 milyonu ölmüş, çocuk yaşta olan, ülke dışında yaşayan ve hiç olmayan isimlere ait olan sahtekar muhalefet, halkın Chavez'i sahiplenmesi ile bir kez daha bozguna uğradı.

Hindistan'da Milyonların Grevi

Hindistan'ta 50 milyon emekçi, iktidarının ekonomi politikalarını protesto ederek 26 Şubat günü bir günlük greve çıktı. Yüksek Mahkeme'nin grev hakkına yönelik kısıtlama kararının da protesto edildiği grevde, kamu hizmetleri dururken, bazı eyaletlerle polis grevci emekçilere saldırarak gözaltına aldı. Emekçiler direnirken, hükümet yanlısı Ulusal İşçi Sendikası greve katılmadı.

Yalancılar Ligi

M. Ali Şahin: “Sayın başbakan, uluslararası bir ajansın yaptığı güvenilirlik araştırmasında Bush ve Blair’i geride bıraktı...”

Tayyip’i kıyasladığı isimlere bakın; Bush ve Blair. Sanki yalancılar ligi mübarek.

Bush ve Blair’in eşine az rastlanır yalancılar olduklarını tüm dünya biliyor artık. Yalancılıkları tescilli, belgeli. Erdoğan da demek ki ancak onlardan bir gömlek üstün! Güvenilirlikte sadece onlar onun gerisinde kalmış. Eh, biraz daha gayret ederse, yalancılar liginde onların da üstüne çıkacağı günler yakındır.

AB’den gelecek hayır! AB, Türkiye’deki olumlu gelişmelerden dolayı, Türkiye’nin artık insan hakları açısından izlenmesine gerek olmadığı kararına varmış. Haklılar. ABD ve kendileri sayesinde, her yer insan hakları ihlalleriyle dolu. Hangi birini izleyeceksin...

‘İdeolojik bıyık’ Yasak!

ANKA - Başbakanlık Özürlüler İdaresi’nde çalışan Şube Müdürü Şükrü Mutlu, ‘Bıyıklarını belli bir ideolojiyi çağrıştıracak biçimde bıraktığı’ gerekçesiyle görevden alındı.

Şimdi olmadı işte; ideolojik türbana serbestlik getirmeye çalışıp, selamet bıyıklıları belediyelere aday gösterecek, devlet dairelerine yerleştireceksin, hem bunun bir “özgürlük” meselesi olduğunu söyleyeceksin, hem de “solcu” bıyığı bırakanları işten atacaksın!

Rabbena hep bana!

AKP’nin özgürlüklerden anladığı bu.

“TABİATIYLA YALANCIYIM...”

Biz Adalet Bakanı Cemil Çiçek’in yalan söylediğini yazıp duruyoruz. Meğerse o bir yalancı olduğunu itiraf etmiş zaten. Bu itirafı okurlarımızla paylaşalım dedik. Zaman Gazetesi’ndeki Nuriye Akman-Cemil Çiçek röportajının kelimesi kelimesine iktibasıdır:

NA- Bakan Cemil Çiçek siyasi yalanlar söylemek zorunda. Buna üzülmüyor musunuz?

ÇÇ- Tabiatıyla. Ama bir sorumluluğumuz var. Belli bir sıfatla toplum önüne çıkıyorsanız, söylediğiniz laf, devletinizi bağlıyor. Bunun getirdiği bir stresi zaman zaman yaşıyorum. (Zaman, 15 Şubat 2004)

Sayı 101

49

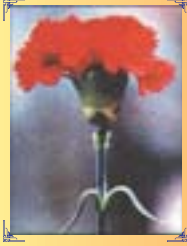
7 Mart
2004

ÇİZGİYLE

kahramanlar Ölmez

6 Mart - 12 Mart Şehitlerimiz

Koray DOĞAN
8 Mart 1972

Ankara'da polis tarafından kurulan pusuda, sırtından vurularak katledildi.

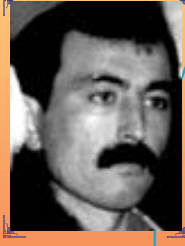
Koray Doğan, ODTÜ'de okuduğu dönemde mücadeleye atılarak THKP-C saflarında yer aldı. DEV-GENÇ çalışmaları için-
deyken 12 Mart cuntası koşulla-

rında farklı görevler üstlendi. 12 Mart'ın yılgınlık, ihanet koşullarında O, partisini sahiplenemedi. Mahirler'in Maltepe Hapishanesi'nden firar etmesinden sonra onlara yer bulma, ilişki kurma, silah temini gibi görevler üstlendi. Bu görevini yerine getirdiği günlerde, polisin kurduğu bir pusuyu fark ederek bölgeyi terk etmeye çalışırken sırtından vurularak katledildi.

Şenol ŞENER
8 Mart 1979

Yıldız İDMMA'da sürdürülen anti-faşist mücadelede yer aldı. Polisin kaldığı eve yaptığı baskın sırasında rahatsızlanarak aramızdan ayrıldı.

Yücel MARAL

Ordu'nun Ünye İlçesi Ballık Köyü yakınlarındaki Döşeme Ormanları'nda oligarşinin askeri güçleri tarafından katledildiler.

Karadeniz Kır Gerilla Birliği'ne bağlı Yücel Maral komutasındaki grup, kuşatma altında direnerek şehit düştü.

Yücel MARAL, Komutanı şehit düşen Karadeniz Kır Birliği'ne komuta eden Yücel MARAL, Ordu-Ünye, Çiğdem Köyü doğumluydu. 1988'de DEV-GENÇ saflarında mücadeleye atıldı. Yavuz YAZLI, Karabük doğumluydu. Mücadeleyle Karabük Demir-Çelik Fabrikası'nda çıraklık eğitimindeyken tanıştı. Kastamonu doğumlu Ali Faik ÖZKAN mücadeleye katılmalı fazla olmamıştı. Militan, atak, çocuklu kişiliğiyle öne çıkarak gerilla birliğine katıldı. Barış ATALAY da Karadenizli'ydı, Merzifon Gümüşhacıköy'e bağlı Korkut Köyü doğumludur. Mücadelesinin ilk yıllarında bütün emekçilerinin örgütlenmesinde aktif olarak yer aldı. İrfan YENİLMEZ, Uludağ Üniversitesi'nde devrimci mücadeleyle tanıştı. Yeni Çözüm Dergisi Bursa Temsilciliği, UL-DER yöneticiliği yaptı... Ve beş gerilla, işçi, köylü, öğrenci dağlarda özgülük bayrağını birlikte dalgalandırdılar.

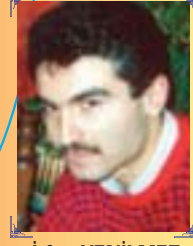
Yavuz YAZLI
12 Mart 1994

Ali Faik ÖZKAN

Barış ATALAY

İrfan YENİLMEZ

Büyük direnişte ölümsüzleştiler

Yusuf KUTLU (DHKP-C)
9 Mart 2002

Sincan F Tipi'nde Ölüm orucu 5. ekibinde yer alan Yusuf KUTLU, büyük direnişin 506. gününde Ankara Numune Hastanesi'nde şehit düştü.

Yusuf, Hatay/Antakya/İkinci Beldesi doğumludur. Nusayriler'dendir. Bir emekçi'di. Mesleği oto boyacılığıydı. Devrimci hareketin saflarında mücadeleye katıldı. 1995'te tutuklandı. Malatya, Bartın ve Sincan hapishanelerinde direnişler içinde yer alarak ölümsüzleşti.

Yeter Güzel (TKP(ML))
10 Mart 2002

Ölüm orucu Yedinci ekibindeydi. Bayrampaşa Hapishanesi Hastanesi'nde şehit düştü. Direnişin içindeyken tahliye edilmiş, ancak o dışarıda da sürdürmüştü eylemini. 13 Kasım 2001'de Armutlu ve Ali-beyköy'e yapılan saldırıda Yeter Güzel de gözaltına alındı. Yeter Güzel, ölüm orucunu konulduğu Bayrampaşa Hapishanesi Hastanesi'nde de devam ettirdi.

Dersim Nazimiye doğumluydu. Hemşireydi, SES üyesiydi. Esenyalı Sağlık Ocağı'nda çalıştığı sırada 1999'da tutuklanmıştı.

Ekmek ve Adalet

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.net

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.net

Ekmek ve Adalet Dergisi
Sahibi ve Yazışları Müdürü: Mustafa Köşker
Genel Yayın Yönetmeni: Gülizar Kesici
Adresi: İnebey Mahallesi İnkılap Caddesi Oto Han 55/54
Aksaray Fatih İstanbul
İrtibat Telefonu: 0212 347 69 66 Faks: 0212 347 69 65
Hesap No: 0041310 -4 Yılmaz Bas. Yay. Dağ. Org.
Akbank Yusufpaşa Şubesi/İST
Ofset Hazırlık: Yılmaz Yayıncılık
Baskı: ASPAŞ Pazarlama
ISSN: 1304 687X

Fiyatı: 750 000
Avrupa: 3 Euro
Almanya: 3 Euro

Fransa: 3 Euro
İsviçre: 3 Euro
Hollanda: 3 Euro

İngiltere: £ 2.5
Belçika: 3 Euro
Avusturya: 3 Euro

Bürolarımız

Yayıncılık Venloerstr. 507-A 50825 Köln
Tel: 0049 221 280 87 74 0049 221 280 87 75
Faks: 0049 221 280 90 84
E-mail adresi: ekmekveadalet@arcor.de

Adana: İnönü Cad. 7. Sokak Kızılay İş Hanı arkası Özkan Apt.
No:10/2 Tel-faks: 0 322 351 97 25

Ankara: GMK Bulvarı Onur İşhanı Kat: 6 Daire: 151 Kızılay
Tel-faks: 0 312 419 27 38

Antakya: Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Kanatlı Apt. Kat:
4 D: 6 Tel-faks: 0 326 223 87 18

Bursa: Başak Cad. Gür İş Hanı Daire: 25/4 Heykel
Tel-faks: 0 224 224 93 97

Hopa: Hopa İş Merkezi Zemin Kat No: 1 HOPA
Tel-faks: 0 466 351 42 08

İzmir: Milli-i Kütüphane Cad. No: 17/104 Tepeköyü İş Merkezi
Konak/İzmir Tel-faks: 0 232 482 29 54

Kocaeli: Hürriyet Caddesi Galko Kervan Saray İşhanı Kat:7
No:79 Tel-faks: 0 262 331 66 51

Malatya: Dabakhan Mah. Bakırçılar Çarşısı Sarıbeyoğlu İşhanı
Kat:1 No:43 Tel: 0422 323 24 77

Mersin: Bahçe Mah. 4604 Sk. Tütüncü Apt. Kat: 1/6
Tel-faks: 0 362 435 25 80

Samsun: Talimhane Cad. Bozluolcay İş Hanı Kat: 3/42
Tel-faks: 0 362 435 25 80
Trabzon: Kemerkey Mah. Kunduracları Cad. Dedeoğlu sokak
Pustular İşhanı Zemin Kat No:4
Tel-faks: 0462 321 14 80